

ครั้งที่ ๒

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๑ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒๖ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สารบัญ
รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑	เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม - รับทราบเรื่อง รัฐสภาได้ดำเนินการจัดงานต้อนรับ เดือนรอมฎอน ตามโครงการรัฐสภากระชับมิตรไทย – มุสลิม ๒๕๕๑ ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ณ อาคารรัฐสภา ๑	๑
ระเบียบวาระที่ ๒	รับรองรายงานการประชุม	ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๓	เรื่องที่คุณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๔	เรื่องที่ยังค้างพิจารณา	ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๕	เรื่องเสนอใหม่ ๕.๑ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น (ASEAN - Japan) ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	๑
	ผู้อภิปราย	
	- นายไชยา สะสมทรัพย์	๒, ๔๑, ๗๒, ๗๙
	- หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	๑๒
	- นายสงวน พงษ์มณี	๑๙
	- นายวรินทร์ เทียมจรัส	๒๓, ๑๒๙
	- คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	๒๓
	- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๓๓, ๑๒๘
	- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	๔๒
	- นายดวง อินทะไชย	๔๕
	- นายจตุติ ไกรฤกษ์	๔๖

หน้า

- นายนิรมิต สุจारी	๕๓
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	๕๕
- นายนริศ ขำนุรักษ์	๖๐
- นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์	๖๓
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย	๖๘
- นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ	๗๒
- ร้อยโท กุเทพ ไสงระจ่าง	๘๐, ๑๒๘
- นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์	๘๒
- นายนคร มาฉิม	๘๕
- นายจตุพร พรหมพันธุ์	๘๙
- นางนฤมล ศิริวัฒน์	๙๓
- พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	๙๕
- นายสถาพร มณีรัตน์	๙๙
- นายวิทยา บุรณศิริ	๑๐๓, ๑๒๘
- นายวิทยา อินาลา	๑๐๔, ๑๓๓
- นางสาวรัชดา ธนาดิเรก	๑๐๗
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๑๑๑
- นายวงศ์ เดชกิจจิกรม	๑๑๗
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๒๐
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๒๓
- นายวิชัย ศรีสุจินต์	๑๒๗
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๑๒๙
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	๑๓๐
- นายพิษณุ ทัตถสงเคราะห์	๑๓๑, ๑๓๔, ๑๓๗
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๓๔
- นายเสมอกลิ่น เพียงธรรม	๑๓๔
- ร้อยตรี (หญิง) ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี	๑๓๕

หน้า

- นายมานิช เสงยศมาก ๑๓๕
- นายวัชรพล ไตมรงค์ดี ๑๓๕
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม ๑๓๗

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๗ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๓๔ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีท่านสมาชิกรัฐสภาเซ็นชื่อ ๓๓๔ ท่าน เกินกึ่งหนึ่ง เกินจาก ๓๑๑ ก็ถือว่าครบองค์ประชุม ต่อไปผมจะดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระดังต่อไปนี้ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ผมขอเรียนว่าครั้งแรกว่าจะไม่ปรึกษาก็ต้องปรึกษา และแจ้งให้ที่ประชุมทราบ เนื่องจาก วันที่ ๒ ทางรัฐสภาได้ดำเนินการจัดงานรอมฏอนขึ้น เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ของวันพรุ่งนี้ ก็จึงเชิญท่านสมาชิกรัฐสภาท่านใดมีโอกาสนะครับ เราจะถือว่าเป็นพุทธและก็เข้าร่วมงานไม่ได้ครับ เรามาร่วมกันเพื่อทำให้ศาสนาทุกศาสนาในสภาแห่งนี้ครับ ได้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ หวังว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดีทุกฝ่ายนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

๕.๑ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น (ASEAN - Japan Comprehensive Economic Partnership - AJCEP) ซึ่ง (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ท่านรัฐมนตรียังไม่มาสักคนเลย เชิญท่านรัฐมนตรีไชยาครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
รัฐสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไชยา สะสมทรัพย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ ขอขอบคุณทุกท่านและสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ให้โอกาสรัฐบาลนำเสนอ
ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น หรืออาเซียน - เจแปน คอมพรีเฮนซีฟ
อีโคโนมิก พาร์ทเนอร์ชิพ (ASEAN – Japan Comprehensive Economic Partnership)
หรือเรียกว่าเอเจเซป (AJCEP)-----

กระทบได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้นำมาชี้แจง เพื่อนำเสนอร่างความตกลงหุ้นส่วน
 เศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ต่อที่ประชุมรัฐสภา เพื่อพิจารณาให้ไทยเข้าร่วมเป็นภาคีของ
 ความตกลงเอเซียแปซิฟิก ผลในการนำเสนอต่อรัฐสภาและประเด็นพิจารณา ความตกลงนี้
 เป็นความตกลงที่อาเซียนและญี่ปุ่นได้ดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ และ
 สรุปผลการเจรจาทำความตกลงเสร็จสิ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยไทยได้ลงนาม
 เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งขณะนี้ญี่ปุ่นและสิงคโปร์ได้ดำเนินการกระบวนการ
 ภายในเสร็จสิ้นแล้ว และคาดว่าทั้ง ๒ ประเทศจะสามารถให้สัตยาบันภายในเดือน
 สิงหาคมนี้ ซึ่งจะมีผลให้ความตกลงมีผลใช้บังคับกับ ๒ ประเทศดังกล่าวในวันที่
 ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยที่ไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ กำลังอยู่ระหว่างการ
 ดำเนินการกระบวนการภายใน เพื่อให้ความตกลงมีผลใช้บังคับได้ รัฐบาลพิจารณาแล้ว
 เห็นว่าความตกลงดังกล่าวอยู่ในขอบข่ายที่ระบุไว้ตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง
 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งก่อนการแสดงเจตนา
 ได้มีผลผูกพันต่อประเทศหรือการให้สัตยาบันจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา
 ประกอบกับรัฐบาลเล็งเห็นประโยชน์ที่จะได้รับเพิ่มเติมจากความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ
 ไทย - ญี่ปุ่น หรือเจทีเปา (JTEPA) รวมทั้งเห็นว่าประโยชน์ของความตกลงอาจจะลด
 น้อยลงไป โดยเฉพาะเมื่อความตกลงมีผลใช้บังคับ ญี่ปุ่นและอาเซียนอื่น ๆ จึงมีความ
 จำเป็นเร่งด่วนที่จะนำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความ
 เห็นชอบ ก่อนที่จะแจ้งประเทศสมาชิกอื่น ๆ ว่าไทยพร้อมที่จะผูกพันให้ความตกลงมีผล
 ใช้บังคับต่อไทย เหตุผลที่ต้องเข้าร่วม กระทบใคร่ขอเรียนถึงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้อง
 เข้าความตกลงดังนี้ ในระยะที่ผ่านมา นับจากอาเซียนได้ถูกก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐
 อาเซียนได้มุ่งมั่นที่จะสร้างประชาคมเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งที่ครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ
 สังคม และความมั่นคง อาเซียนยังมุ่งมั่นที่จะปรับตัวให้ทันกระแสการค้าในยุคโลกาภิวัตน์
 โดยจะเห็นได้จากวิสัยทัศน์ อาเซม เอเชีย วิชั่น (ASEM Asia Vision) ๒๐๒๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓
 ที่จะผลักดันให้อาเซียนมีบทบาทสำคัญในเวทีระหว่างประเทศ โดยเสริมสร้าง
 ความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นกับประเทศคู่ค้า และต่อมาไทยได้ร่วมกับสมาชิกอาเซียนอื่น
 ลงนามในกฎบัตรอาเซียน และปฏิญาณว่าแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งคือ ส่งเสริมให้อาเซียนบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศนอกกลุ่ม ซึ่งอาเซียนได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะมีผลใช้บังคับ โดยปัจจุบันอาเซียนได้มีความตกลงการค้าเสรีระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีจำนวน ๖ ฉบับ กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญต่าง ๆ คือจีน อินเดีย ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้ และสหภาพยุโรป ไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกของอาเซียนและเป็นประเทศผู้ริเริ่มก่อตั้งอาเซียนได้เข้าร่วมเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจามาโดยตลอด เพราะเล็งเห็นโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน รวมทั้งประโยชน์ เศรษฐกิจ และการค้าอื่น ๆ ที่จะได้รับจากการเจรจาต่อรองในฐานะกลุ่มอาเซียน การจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่อาเซียนและญี่ปุ่นได้พิจารณาแล้วเห็นพ้องร่วมกันว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกันและเพิ่มการขยายตัวของการค้าและการลงทุนระหว่างกันต่อไป ญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าและผู้ลงทุนที่สำคัญของอาเซียนและไทย ดังที่ทราบกันว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกและภูมิภาคเอเชีย เป็นคู่ค้าที่สำคัญอันดับหนึ่งของอาเซียนและของไทย โดยเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญอันดับที่ ๓ ของอาเซียน รองจากสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรปเป็นแหล่งนำเข้าลำดับที่ ๑ ของอาเซียน การค้าระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีมูลค่าสูงถึง ๑๗๓,๘๘๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง ๒๕๕๐ การค้าระหว่างอาเซียนและญี่ปุ่นขยายตัวเป็นอัตราเติบโตเฉลี่ย ๑๑ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ในส่วนของการค้าไทย - ญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าที่สำคัญที่หนึ่งของไทย โดยญี่ปุ่นเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญอันดับ ๒ ของไทย รองจากสหรัฐอเมริกา-----

และเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญลำดับที่ ๑ ของไทย การค้าระหว่างไทยและญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีมูลค่ารวม ๔๖,๕๑๙ ล้านดอลลาร์ คิดเป็นสัดส่วน ๑๖ เปอร์เซ็นต์ของการค้าทั้งหมดของไทยกับโลก ญี่ปุ่นเป็นผู้ลงทุนที่สำคัญอันดับที่ ๒ ของอาเซียนรองจากสหภาพยุโรป โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง ๒๕๕๐ ญี่ปุ่นลงทุนในอาเซียนเฉลี่ยปีละ ๖,๑๖๓ ล้านดอลลาร์ คิดเป็น ๑๘ เปอร์เซ็นต์ของการลงทุนทั้งหมดในอาเซียน และในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มูลค่าการก่อสร้างของญี่ปุ่น ในอาเซียนคิดเป็น สัดส่วน ๑๑ เปอร์เซ็นต์ของการลงทุนโดยตรงนอกประเทศทั้งหมดของญี่ปุ่น ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุด โดยลงทุนเฉลี่ยปีละ ๑,๖๓๒ ล้านดอลลาร์ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้ มูลค่าการลงทุนของญี่ปุ่นในไทยคิดเป็นสัดส่วน ๔ เปอร์เซ็นต์ของการลงทุนโดยตรงนอกประเทศทั้งหมดของญี่ปุ่น นอกจากนี้อาเซียนยังพื้นฐานการผลิตและส่งออกที่สำคัญของญี่ปุ่นไปยังประเทศอื่นทั่วโลก อาเซียนเป็นกลุ่มประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร แต่ไม่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในขณะที่ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี แต่ไม่มีทรัพยากรทางธรรมชาติ อาเซียนและญี่ปุ่นจึงมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาและต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น จึงเป็นกลไกที่ช่วยส่งเสริมให้เครือข่ายการผลิตอาเซียน - ญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ความเป็นมาและการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ กระผมขอเรียนสรุปลำดับความเป็นมาของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น และการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนและญี่ปุ่นมีมติให้ศึกษาการรวมกลุ่มเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่น โดยเล็งเห็นว่าการกระชับ เสริมสร้างและขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างกัน มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการจัดทำ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น จะก่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้า การเติบโตทางเศรษฐกิจทั้ง ๒ ฝ่าย การจ้างงานและการก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและภูมิภาค ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ โดยจะส่งผลให้ การส่งออกของอาเซียนและญี่ปุ่นขยายตัว ๔๔ เปอร์เซ็นต์ และ ๒๗.๕ เปอร์เซ็นต์

ของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของอาเซียนและญี่ปุ่น การขยายตัวเพิ่มขึ้น ๑.๙๙ เปอร์เซ็นต์ และ ๐.๐๗ เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ผู้นำอาเซียนและญี่ปุ่นได้ประกาศเจตนารมณ์ในการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ลงนามในกรอบการเจรจา ซึ่งได้ระบุถึงแนวทางการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น โดยนำผลการเจรจาแบบทวิภาคีกับประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบการจัดทำความตกลงในระดับภูมิภาคต่อไป การเจรจาทำความตกลงเริ่มขึ้นเป็นทางการเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีการเจรจารวมทั้งสิ้น ๑๑ รอบ โดยสามารถสรุปผลการเจรจาได้ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นช่วงระหว่างการเจรจาครั้งที่ ๙ และครั้งที่ ๑๐ ซึ่งตามมาตรา ๓๐๕ (๕) ของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า การใดที่ได้ทำไปแล้วก่อนรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ หลังจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการในส่วนที่เหลือของการจัดทำความตกลงให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยได้เผยแพร่สาระสำคัญของความตกลงผ่านทางสื่อ ทางวิทยุ ทางหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ และการจัดสัมมนาเพื่อให้ประชาชนผู้สนใจรับทราบความคืบหน้าของกรอบการเจรจามาโดยตลอด และได้เสนอร่างความตกลงให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบให้ลงนามความตกลง ซึ่งการลงนามยังไม่มีข้อผูกพันต่อไทย เนื่องจากข้อ ๗๙ ของความตกลงระบุไว้ว่า ความตกลงจะมีผลใช้บังคับเสมือนประเทศภาคีให้สัตยาบัน หลังจากการลงนามแล้วกระทรวงพาณิชย์ได้เปิดเผยเนื้อหาทั้งหมดของความตกลงผ่านทางเว็บไซต์ (Web site) ของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และได้มีการสัมมนาเผยแพร่ความตกลงเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ การจัดเวทีประชาชนเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ -----

พร้อมทั้งได้เข้าชี้แจงข้อมูลรายละเอียดของความตกลงต่อคณะกรรมการวิเทศศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม คณะกรรมการ การต่างประเทศ คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น โดยเป็นการดำเนินการตามวรรค ๔ ของมาตรา ๑๙๐ ซึ่งระบุว่าหลังจากที่มีการลงนามความตกลงและก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีการผูกพันจะต้องให้ประชาชน สามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญา กระทรวงพาณิชย์ได้นำร่างความตกลง เสนอต่อคณะรัฐมนตรีอีกครั้งเพื่อขอความเห็นชอบให้เสนอร่างตามความตกลงเข้าสู่ การพิจารณาของรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบในการให้สัตยาบันตามที่ระบุในวรรคสอง ตามมาตรา ๑๙๐ โดยเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร วิป (Whip) รัฐบาลพิจารณา ซึ่งล่าสุดเมื่อ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการดังกล่าวมีมติเห็นชอบให้เสนอร่างความตกลง ดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา สรุปสาระสำคัญของความตกลงหุ้นส่วนทาง เศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น เป็นความตกลง เขตการค้าเสรีในระดับภูมิภาคประกอบด้วยประเทศสมาชิกรวม ๑๑ ประเทศ คือ ไทย สิงคโปร์ เวียดนาม บรูไน กัมพูชา พม่า อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว มาเลเซียและญี่ปุ่น โดยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมการค้าการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกมากยิ่งขึ้น โดยที่ก่อน การจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ประเทศไทยและอาเซียนอื่น ยกเว้นลาว พม่าและกัมพูชา ล้วนแล้วแต่มีความตกลงเขตการค้าเสรีในระดับทวิภาคีกับ ญี่ปุ่น เป้าหมายหลักของการเจรจาจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ของประเทศสมาชิกอาเซียนจึงมุ่งเน้นที่จะให้ความตกลงนี้มีประโยชน์เพิ่มเติมมากขึ้นจาก ความตกลงทวิภาคี จึงได้ร่วมกันผลักดันจนท้ายที่สุดได้รับการลดภาษีเพิ่มเติมจากญี่ปุ่น และมีความยืดหยุ่นในเรื่องของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ความตกลงครอบคลุมการค้า สินค้าเป็นหลักส่วนการค้าบริการและการลงทุนนั้นปัจจุบันยังไม่มีข้อผูกพันทางการเปิดเสรี แต่อย่างใด มีเพียงการตกลงให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือด้านการเปิด ตลาดการค้า บริการ และลงทุนภายใน ๑ ปีหลังจากที่มีความตกลงมีผลใช้บังคับความ ตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น มีสาระครอบคลุมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

ระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นแบบรอบด้าน ประกอบด้วย ๑๐ บท โดยมีสาระสำคัญได้แก่ การลดภาษีญี่ปุ่นสินค้า ๙๖.๗ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าการนำเข้าจากอาเซียนทั้งหมด จะถูกนำมาลดยกเลิกภาษีนำเข้าใน ๑๐ ปี ได้ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ และยกเลิกภาษีทันทีที่มีความตกลงมีผลใช้บังคับ ไทย มาเลเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สินค้า ๙๓.๘ เปอร์เซ็นต์ ของมูลค่าการนำเข้าของแต่ละประเทศจากญี่ปุ่นจะถูกนำมาลดยกเลิกภาษีภายใน ๑๐ ปี หลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับ สิงคโปร์จะยกเลิกภาษีนำเข้าทั้งหมดหลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับ เวียดนาม กัมพูชา ลาวและพม่า ได้รับความยืดหยุ่นสำหรับระยะเวลา การลดยกเลิกภาษีนานกว่าเป็น ๑๗ ถึง ๑๘ ปี กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า กฎว่าด้วยถิ่น สินค้าภายใต้การตกลงนี้เปิดโอกาสให้สามารถนำวัตถุดิบจากอาเซียนและญี่ปุ่นมาใช้ ในการผลิต จึงช่วยให้การได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีทำให้ง่ายขึ้นพร้อมทั้งกำหนดให้สินค้า บางกลุ่มที่ใช้วัตถุดิบนอกภูมิภาคไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ทาง ภาษีและมีการรายงานสินค้าที่ยืดหยุ่นกว่าในเจเนปามาตรฐานการปกป้องสามารถใช้ มาตรการการปกป้องโดยการระงับการลดภาษีนำเข้าหรือการขึ้นภาษีนำเข้าเพื่อการ ป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศภาคี อันเนื่องมาจากการลดภาษีภายใต้ความตกลง มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ระบุให้มีการจัดตั้งอนุกรรมการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ที่เกี่ยวข้องและอำนวยความสะดวก ความร่วมมือในด้านนี้มาตรฐานกฎระเบียบทาง เทคนิก ตรวจสอบและการรับรอง-----

ความตกลงนี้จะทำให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค การตรวจสอบและรับรองเพื่อประสานงานความร่วมมือและดำเนินการตามแผนงาน ที่จัดทำขึ้น เพื่อการอำนวยความสะดวกการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรอง การระงับข้อพิพาท กำหนดให้มีกลไกระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศภาคี สำหรับกรณีนี้เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลง เมื่อเห็นว่าผลประโยชน์ถูกละเมิดหรือทำให้เสียหาย อันเป็นผลมาจากการผิดพลาดในการปฏิบัติตามพันธกรณีในการตกลงของประเทศอื่น ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้ความตกลงนี้ครอบคลุมสาขาต่าง ๆ เช่น พืชการ ที่เกี่ยวกับการค้า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม พลังงาน เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เกษตรกรรม การประมง การป่าไม้ เป็นต้น โดยจะมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและ พิจารณาจัดทำแผนงานความร่วมมือต่อไป ผลประโยชน์และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ความตกลงนี้จะก่อให้เกิดเครือข่ายการผลิตขนาดใหญ่ ครอบคลุมเขตการค้าเสรีที่มีมูลค่า การค้าระหว่างกันสูงถึง ๑๗๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ผลของความตกลงจะก่อให้เกิด ประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งในด้านการค้าและการลงทุน โดยจะเป็นการลดต้นทุนการผลิต ให้สินค้าที่ผลิตในอาเซียน ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกสินค้าที่มี ความสำคัญและแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น และเป็นการดึงดูดการลงทุนของญี่ปุ่น ทำให้อาเซียนแข่งขันกับประเทศขนาดใหญ่ที่มีประชากรและทรัพยากรจำนวนมากอย่างจีนและ อินเดียได้ ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น การเปิดตลาดหรือ การลดภาษีสินค้าจากญี่ปุ่นและไทยมีความคล้ายคลึงกับการตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ไทย - ญี่ปุ่น เจเทปา ที่มีผลใช้บังคับแล้วในปัจจุบัน โดยไทยไม่ได้เปิดตลาดสินค้าเร็วไป กว่า การเปิดตลาดภายในเจเทปา ในขณะที่ญี่ปุ่นลดภาษีสินค้า จากรายงานการให้ความ ตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่น ดีกว่าความตกลงไทย - ญี่ปุ่น เช่น สินค้าปลาหมึกปรุงแต่ง ผงโกโก้ เวเฟอร์ พืชชาแช่แข็ง เพสทรี และขนมจำพวกเบเกอรี่อื่นๆ ทั้งนี้ประโยชน์ ทางด้านภาษีที่ได้รับเพิ่มเติมจากความตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่น เมื่อเทียบกับความตกลง ไทย - ญี่ปุ่น ได้แก่ การเปิดตลาดสินค้าเพิ่มขึ้น เร็วขึ้น ๗๐ รายการ คิดเป็นมูลค่า

๕๑ ล้านเหรียญสหรัฐ รวมทั้งยังมีประโยชน์เพิ่มเติมที่สำคัญคือ กว้างกว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยืดหยุ่น ซึ่งทำให้สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้การตกลงของอาเซียน – ญี่ปุ่น ได้มากขึ้นและง่ายขึ้นต่อความตกลงเจเทปา โดยวัตถุประสงค์ในอาเซียนและญี่ปุ่นจะถือเป็นวัตถุประสงค์ร่วมกันนำมาใช้ในการผลิตเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ภาษีได้นอกจากนี้ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่น ยังเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับใหญ่ที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น อาเซม บวก ๓ ซึ่งรวมอาเซียน ๑๐ ประเทศ กับ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี หรือ อาเซม บวก ๖ อาเซม ๑๐ ประเทศ กับ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย

ทั้งนี้ จากการศึกษาศึกษาของสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง ซึ่งให้เห็นถึงประโยชน์และผลกระทบจากการจัดทำ และไม่จัดทำตามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่น ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การจัดทำความตกลงจะช่วยกระชับความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างไทยและญี่ปุ่น และแสดงความมุ่งมั่นทางการเมืองระหว่างประเทศในการมุ่งสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หากไม่จัดทำความตกลง ไทยจะสูญเสียโอกาสในความร่วมมือด้านต่าง ๆ ภายใต้ความตกลง และอาจเสียเปรียบประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นในด้านข้อมูลยุทธศาสตร์ การเปิดตลาดสินค้า การจัดทำความตกลงจะทำให้สามารถสะสมถิ่นกำเนิดสินค้าภายในอาเซียนได้ มีการผ่อนคลายถิ่นกำเนิดสินค้ามากกว่าเจเทปา บางกลุ่มสินค้ายังได้รับประโยชน์จากภาษีเพิ่มเติมจากเจเทปาเนื่องจากญี่ปุ่นเปิดตลาดสินค้าเพิ่มขึ้น เร็วขึ้น หากไม่จัดทำความตกลงจะทำให้ไทยสูญเสียความสำคัญในฐานะที่เป็นเครือข่ายการผลิตของญี่ปุ่นในอาเซียน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่น-----

ผลกระทบเศรษฐกิจภาพรวม การจัดทำความตกลงจะก่อให้เกิดผลดีกับเศรษฐกิจไทยในภาพรวม โดยคาดว่าจีดีพี (GDP) ขยายตัวร้อยละ ๐.๓ การนำเข้าสินค้าทุนราคาถูกลงซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒ หากไม่จัดทำความตกลงอาจจะก่อให้เกิดการหดตัวของการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่น ซึ่งหากเกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมและการจ้างงาน ผลกระทบเศรษฐกิจหลายสาขา การจัดทำความตกลงคาดว่าจะส่งผลประโยชน์ต่อผู้ผลิตผัก ผลไม้ เมล็ดถั่ว ผลิตภัณฑ์อาหารต่าง ๆ และเครื่องนุ่งห่ม โดยการส่งออกที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น หากไม่จัดทำความตกลงจะทำให้ผู้ผลิตสินค้าประมงสด แซ่แข็ง พลาสติกและโลหะ ไม่ต้องแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากอาเซียนและญี่ปุ่น มาตรการรองรับ กระทรวงพาณิชย์ได้เตรียมป้องกันเพื่อให้ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศมีน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยในขั้นต้นไทยมีได้ลดภาษีภายใต้เจทีเอไปเร็วกว่าภายใต้เจทีเอ และได้ป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นด้วยการจัดสินค้าที่อาจได้รับผลกระทบจากการเปิดตลาดไว้ในกลุ่มสินค้าที่ไม่นำภาษีมาลดหรือนำมาลดภาษี แต่ให้มีระยะเวลาในการปรับตัวนานกว่าสินค้ากลุ่มอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม หากความตกลงมีผลใช้บังคับแล้ว มีการนำเข้าสินค้าทะลักเข้ามา ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศก็มีมาตรการป้องกันซึ่งเปิดโอกาสให้ขึ้นภาษีกลับไปยังอัตราเดิม เพื่อระงับและบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากการลดภาษีนำเข้าสินค้า สำหรับธุรกิจที่ได้ผลกระทบจากเอฟทีเอ (FTA) สามารถขอใช้งบประมาณจากกองทุนเพื่อการปรับตัวและภาคการผลิต ภาคบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งมีงบประมาณราว ๑๐๐ ล้านบาท ภายใต้กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ได้ อีกทั้งยังมีกองทุนปรับโครงสร้างภาคการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กองทุนปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมและกระทรวงอุตสาหกรรมรองรับด้วยอีกทางหนึ่ง การดำเนินการต่อไป หลังจากที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการภายใต้ เพื่อรองรับการมีผลใช้บังคับของความตกลง เช่น การออกประกาศลดภาษีนำเข้าของกระทรวงการคลังแล้ว กระทรวงการต่างประเทศจะมีหนังสือทางการทูตแจ้งต่อประเทศภาคีให้ทราบว่า ไทยพร้อมที่จะให้ความตกลงมีผลใช้บังคับ ซึ่งความตกลงจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ ของเดือนที่ ๒ หลังจากที่ยุทธศาสตร์อาเซียน

๑๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๖/๒

อย่างน้อย ๑ ประเทศ และญี่ปุ่นมีหนังสือทางการทูตดังกล่าวแจ้งต่อประเทศภาคีแล้ว จึงเรียนสภาเพื่อโปรดทราบ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ เนื่องจากความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งจะครบกำหนด ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง เรียนเชิญท่านแรก ท่านหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร เรียนเชิญครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานครับ ผมได้ทำหนังสือขอเจ้าหน้าที่เข้ามาร่วมชี้แจงด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญเข้ามาได้ครับ อนุญาต

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอขอบคุณครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานที่เคารพ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตนัดนะครับ หม่อมครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กระผม สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หม่อมครับ ผมขออนุญาตนัดนะครับ คือจะประกาศรายชื่อของผู้ที่เข้าร่วมชี้แจง นางสาวชุติมา บุญยประภัศร อธิบดีกรมเจรจา การค้าระหว่างประเทศ นายวิจิตรชัย แจ่มแจ้ง ที่ปรึกษาการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ นายฤทธิ ศยามานนท์ ผู้อำนวยการส่วนนโยบายเศรษฐกิจการค้า ระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง นางสาวสุชญา ชินวงษ์ เจ้าหน้าที่อัคร ๘ ว. กรมศุลกากร นายวิชัย ศิริสุจินต์ ผู้อำนวยการกองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เชิญหม่อมต่อได้ เชิญครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
 ขอบคุณมากครับท่านประธาน ผม หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ
 บางทีชีวิตก็มีเรื่องที่น่าตื่นเต้นระทึกใจในบางครั้งนะครับ ผมเป็นอาจารย์ ๑๗ ปี เป็น ส.ส.
 ๑๒ ปี ผมนึกว่าได้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว แต่ก็ยังมีของแปลกใหม่ให้เห็นจนได้ครับ
 นั่งอยู่เฉย ๆ ก็มีความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นโผล่มาให้วุฒิสภาพิจารณา
 ท่านประธานครับ ผมทราบดีครับว่ากระบวนการเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในกรอบของพหุภาคีมันเป็นเรื่องที่ใหญ่จำเป็นต้องดำเนินการเป็นระยะยาว
 เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องข้ามปี และในกรณีหนังสือสัญญาฉบับนี้ก็ได้มีการเจรจาถึง
 ๑๑ รอบ ทำยี่สิบสองรอบสุดท้าย รอบที่ ๑๑ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ผมเข้าใจ
 ครับว่าในช่วงนี้มันเป็นช่วงรอยต่อของการเมือง รอยต่อเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ แต่ว่า
 การลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายนที่ผ่านมา เป็นการ
 ลงนามในช่วงที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้นำมาใช้แล้ว ดังนั้นผมก็นึกว่ามันอาจจะ
 เป็นสิ่งที่ดีเพื่อให้สอดคล้องกับวิญญูณ ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับตัวอักษรโดยตรง
 ของมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่ฝ่ายรัฐบาลจะนำเสนอเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมของวุฒิสภา
 ก่อนที่จะมีการลงนาม แต่ว่าก็ลงนามไปแล้ว ผมก็ไม่แน่ใจว่าที่มาเสนอในวันนี้เรามีสิทธิ
 ไม่ให้ความเห็นชอบหรือไม่ครับ ถ้าเราเห็นชอบก็แล้วไปนะครับ แต่ถ้าไม่เห็นชอบจะทำ
 อย่างไรครับ จะไปขอแก้หรือครับ มันทำไม่ได้ครับ ดังนั้นผมคิดว่าฝ่ายรัฐบาลน่าจะให้ฝ่าย
 วุฒิสภามีส่วนร่วมตั้งแต่แรกครับ ท่านรัฐมนตรีพูดถูกต้องครับ รัฐบาลได้มีการเสนอข้อมูล
 ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการบางคณะ เช่น คณะกรรมการการต่างประเทศ
 สภาผู้แทนราษฎร แต่ผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่าถ้าท่านประธาน
 คณะกรรมการการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร ดอกเตอร์กฤเทพ ไสงระจ่าง ซึ่งต้อง
 ขออภัยที่ต้องเอ่ยนามนะครับ ถ้าท่านไม่มีดำริที่จะเชิญเจ้าหน้าที่มาชี้แจงในเรื่องนี้ก็คง
 ไม่มีใครมาครับ ดังนั้นเรื่องนี้พูดได้ว่าเป็นเรื่องที่โผล่มาอย่างไม่ได้นึกฝันมาก่อนนะครับ
 และผมคิดว่าท่านเพื่อนสมาชิกส่วนใหญ่คงไม่มีเวลาที่จะมาเตรียมตัวศึกษาข้อดี ข้อเสีย
 ของหนังสือสัญญาฉบับนี้ แต่เอาเถอะครับ ผมขอบมองอะไรในทางที่สร้างสรรค์ แล้วก็

ผมขอฝากข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับหนังสือสัญญาฉบับนี้ต่อท่านประธานและต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ครับ กระผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ของหนังสือสัญญาฉบับนี้นะครับ คงจะมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมากกว่านี้ มากกว่าผมนะครับที่จะมาพิจารณา มาวิเคราะห์ว่าผลได้ ผลเสีย หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า เทรด ครีเอชัน (Trade Creation) หรือ เทรด ไดเวอร์ชัน รีเฟล็กซ์ (Trade Diversion Reflex) ของหนังสือสัญญาฉบับนี้เป็นอย่างไร ไม่เพียงแต่ในระยะสั้นเท่านั้น แต่ว่าในระยะยาวอีกด้วย แต่ผมขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า ในฐานะผู้ที่ได้สนับสนุนหลักการว่าด้วยการค้าเสรีมาเป็นเวลานานแล้ว กระผมสนับสนุนหนังสือสัญญาฉบับนี้ในหลักการครับ และก็ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนน้อย ๆ ในการส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคในกลุ่มอาเซียนมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว-----

กระผมก็ดีใจที่มีการยกร่างและลงนามหนังสือสัญญาฉบับนี้ ผมคิดว่าในระยะยาว หนังสือสัญญาฉบับนี้จะมีผลดีต่ออาเซียนโดยรวม ต่อการรวมตัวของอาเซียนและความเจริญก้าวหน้าของอาเซียน ในทำนองเดียวกับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้กล่าวไว้เมื่อสักครู่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเราคำนึงถึงประเด็นที่ว่าประเทศญี่ปุ่น มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและยังคงจะเป็นประเทศที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างมากต่อไป แต่ในขณะเดียวกัน กระผมก็มีข้อกังวลบางข้อซึ่งกระผมขอฝากไว้ ณ ที่นี้ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นฉบับนี้ ดังที่คิดว่าทุกท่านเข้าใจแล้ว เป็นความตกลงที่เกี่ยวกับเรื่องการค้าเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกัน ความตกลงนี้ก็ใช้ชื่ออย่าง ใ้หรือว่า พาร์ทเนอร์ชิป (Partnership) ความเป็นหุ้นส่วน แต่ว่าความเป็นหุ้นส่วนนี้ดู เหมือนว่าจำกัดอยู่ที่เรื่องการค้าอย่างเดียว ความร่วมมือทางด้านอื่น ๆ เกือบไม่มีการ พูดถึง ทิ้งไว้ในรายละเอียด ทิ้งไว้ให้เจรจกันต่อไปในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่อง สำคัญ ๆ เช่น เรื่องพลังงาน เรื่องข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสาร เรื่องการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เรื่องวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง การท่องเที่ยว การขนส่งและ โลจิสติกส์ (Logistics) การเกษตร ประมง ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม หนังสือสัญญาฉบับนี้ ผมคิดว่าถ้าจะเป็นประโยชน์ระยะยาวจริง ๆ จะต้องสอดคล้องกับความต้องการของ อาเซียนและความคาดหวังของอาเซียนด้วย ซึ่งล่าสุดนี้เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ความต้องการ ความคาดหวัง ผลประโยชน์ของอาเซียนก็ได้บรรจุลงในเอกสารที่เรียกว่า กฎบัตรอาเซียนหรืออาเซียน ชาร์เตอร์ (ASEAN charter) ผมมีข้อกังวลว่าความตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น เป็นความตกลงซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการทำงาน ของกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการคลัง แต่ในขณะที่กฎบัตรอาเซียนนั้นโดยหลักแล้ว เป็นผลงานของกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้ที่กระทรวงการต่างประเทศเป็น ผู้มอบหมายให้ยกร่างขึ้นมา คำถามคือ ๒ เรื่องนี้จะเป็นเรื่องเดียวกันได้ไหมหรือไม่ ในที่สุด สิ่งที่เราได้ลงนามไปแล้วกับญี่ปุ่น จะสนับสนุนความคาดหวังและผลประโยชน์ ของอาเซียนตามที่ได้ระบุไว้ ได้กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียนหรือไม่ ถ้าจะให้ญี่ปุ่นกับ อาเซียนเป็นหุ้นส่วนอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นคู่ค้าระหว่างกันเท่านั้น หนังสือสัญญาฉบับนี้ จะต้องเป็นกรอบของการที่จะสนับสนุนความคาดหวังของอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจและ

ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยตรงหรือโดยอ้อม ความคาดหวังในเรื่องใดบ้าง หากเราดูบทแรกของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับความมุ่งประสงค์และหลักการ จะเห็นได้ว่า อาเซียนมีความคาดหวังที่จะสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ มั่งคั่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ อาเซียนมีความมุ่งหวังที่จะบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาภายในอาเซียน อาเซียนมีความคาดหวังที่จะสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน อาเซียนมีความคาดหวังที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อาเซียนมีความคาดหวังที่จะเพิ่มพูนความเป็นอยู่ที่ดี และการดำรงชีวิตของประชาชนอาเซียนด้วยการให้ประชาชนมีโอกาสที่ทัดเทียมกัน ในการเข้าถึง การพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคมและความยุติธรรม ท่านประธานครับ คำว่า ความเป็นหุ้นส่วน นี้ มีความหมายที่ลึกซึ้งมาก มีความหมายที่กว้างและลึกกว่า-----

ความเป็นผู้ค้าหรือความร่วมมือทางด้านการค้า ความเป็นหุ้นส่วนมันต้องเป็นสิ่งที่ใกล้หัวใจ ใกล้จิตวิญญาณของประเทศภาคีมากกว่าเรื่องการค้าอย่างเดียวครับ การค้าอย่างเดียวไม่เพียงพอครับ อาเซียนและญี่ปุ่นจะต้องทำงานหนักครับที่จะพัฒนาความร่วมมือทางด้านอื่น ๆ เพื่อให้อาเซียนบรรลุความคาดหวังที่ได้กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยตรง ท่านประธาน ความเป็นหุ้นส่วนนี้ผมคิดว่ามันมีความหมายที่กว้างและลึกมากกว่าเรื่องเศรษฐกิจด้วยซ้ำนะครับ ไม่ใช่เรื่องการค้าอย่างเดียวไม่เพียงพอเท่านั้น จะต้องดูเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจอื่น ๆ อีกด้วย แค่นั้นก็ไม่พอครับผมคิดว่าในที่สุดแล้วมันจะต้องให้ความเป็นหุ้นส่วนที่ดีจะต้องสนับสนุนความคาดหวังทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการเมืองอีกด้วยครับและในส่วนนี้อาเซียนตามที่ปรากฏในกฎบัตรอาเซียนก็มีความคาดหวังในหลายด้านด้วยกันครับ มีความคาดหวังที่จะเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน อาเซียนมีความคาดหวังที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติและสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่น ๆ อาเซียนมีความคาดหวังที่จะเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติด อาเซียนมีความคาดหวังที่จะส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางครับ หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าประเทศที่เป็นหุ้นส่วนกับอาเซียนจะต้องสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนครับ ไม่ใช่คบค้าสมาคมกับประเทศเผด็จการ ให้ความช่วยเหลือกับเผด็จการหรือให้ท้ายประเทศเผด็จการ และไม่ควรสนับสนุนประเทศที่ทำผิดหลักสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแรงงานเด็กและอื่น ๆ เป็นต้น และหุ้นส่วนที่ดีจะต้องสนับสนุน มีกิจกรรมที่สนับสนุนความร่วมมือในเรื่องของอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและยาเสพติด และการค้ามนุษย์ และหุ้นส่วนที่ดีจะต้องสนับสนุนกิจกรรมซึ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไปครับ ตามความคาดหวังของอาเซียน สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายครับ แต่ความหมายของผมคือว่า ความตกลงหนังสือสัญญาฉบับนี้เป็นเพียงกรอบครับ กรอบที่จะต้องพัฒนา

ในอนาคตเพื่อจะทำให้อาเซียนบรรลุจุดมุ่งหมายได้ การค้าอย่างเดียวนั้นไม่พอ ดังนั้นผมขอสรุปอย่างนี้ครับว่าในหลักการแล้วในเวลาที่เราเห็น ในเวลาที่มีโอกาสได้ศึกษา ผมก็ยังไม่ขัดข้องในหลักการนะครับที่จะให้ความเห็นชอบต่อหนังสือสัญญาฉบับนี้ แต่ผมขอฝากข้อเสนอไว้ครับว่าหนังสือสัญญาฉบับนี้จะต้องทำ ต้องใช้เป็นกรอบเพื่อจะให้ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นลึกกว่านี้ กว้างกว่านี้ เพื่อให้ความร่วมมือดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนระหว่างกันอย่างแท้จริง ที่จะมาทบทวนกันทุก ๕ ปีมันซ้ำเกินไปครับ สิ่งที่สำคัญคือรัฐบาลของประเทศที่เกี่ยวข้องทั้ง ๑๑ ประเทศ จะต้องหาวิธีที่จะเดินหน้าพัฒนาความร่วมมือความเป็นหุ้นส่วนต่อไปอย่างจริงจังครับ ตรงนี้เป็นเรื่องที่ยากกว่าครับ เพราะผมยังมองไม่เห็นว่าคุณอาเซียนบางประเทศจะให้ความสนับสนุนในเรื่องนี้แค่ไหนอย่างไรครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญ คุณสงวน พงษ์มณี

ครับ

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานครับ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคพลังประชาชน จังหวัดลำพูน ผมดีใจที่มีโอกาสได้มาพูด ในนามของสมาชิกรัฐสภาถึงปัญหาที่ผมคิดว่าในชีวิตของนักการเมืองเราได้มาสนใจ ปัญหาที่เป็นเชิงหลักการในสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ภายใต้สังคมความเชื่อที่ พยายามโน้มน้าวให้พวกเรามีความคิด มีกระบวนการคิดที่ต่อสู้กันอย่างแหลมคม ก่อนจะ พูดเรื่องอื่น ๆ ผมยืนยันว่าผมเต็มใจที่จะรับและก็สนับสนุน แต่ว่ามีคำถามจำนวนมาก ที่จะฝากให้สภาแห่งนี้ได้ดูแล ท่านประธานเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีบทเรียนและท่านรอง ประธานก็เป็นนักกฎหมายที่ยิ่งใหญ่ที่ผมชื่นชม ผมคิดว่าสิ่งที่เราควรจะต้องพูดคุยกันในวันนี้ มันเป็นเรื่องเนื้อหาและแนวคิด ถ้าตีตรงนี้ไม่แตก วันนี้ก็เป็นเพียงพิธีกรรมในการรับ สนธิสัญญา หรือว่าสัญญา หรือหุ้นส่วนเท่านั้นเอง ทำไมผมพูดเรื่องนี้ เหตุผลก็เพราะว่า ผมเองตั้งใจที่จะมาฟัง จะมาหาความรู้จากการพิจารณาร่วมกันของ ๒ สภา ที่เราเรียกว่า รัฐสภา เพราะอะไรครับ มันเป็นเรื่องใหม่จริง ๆ มันเป็นการต่อสู้ ๒ แนวคิดในมาตรา ๑๙๐ ในส่วนหนึ่งเขียนเพิ่มขึ้นมาว่าอะไรบางอย่างต้องผ่านสภา อยากให้ท่านผู้มีความรู้ที่มาชี้แจง บอกพวกเราด้วยว่าต่อไปนี่อะไรบางอย่างที่ต้องผ่านสภา อันที่ ๒ มีกระบวนการว่าถ้าผ่านแล้ว เรื่องได้ประโยชน์นั้นไม่ต้องพูด บังคับต่อว่าถ้ามีผลกระทบกับชาวบ้านจะเยียวยาอย่างไร นี่เป็นสาระหลักของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผมจะขึ้นไปในส่วนที่ว่า การต่อสู้ ๒ แนวคิด ศาลรัฐธรรมนูญมีท่านหนึ่ง ผมไม่สามารถจะเอ่ยนามท่านได้ แต่บอกท่านว่ามีท่านหนึ่ง มาจากกระทรวงการต่างประเทศ ท่านเห็นว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศท่านก่อนไปเซ็นไว้ไม่ใช่ ไม่ใช่ นั่นแสดงว่าท่านมองว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ที่เขียนไว้มันจะต้องอธิบายให้เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วมันหมายถึงอะไร ท่านครับ ท่านอ่านเพียงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ไม่ได้นะครับ ท่านต้องอ่านหลาย ๆ มาตราและ ท่านจะเห็นว่าในนี้มีสิ่งที่ผมเรียกว่าคุณธรรมสมมุติมากมาย วันนี้เราสมมุติว่าฝ่ายบริหาร ไม่เชื่อตรง ต้องระมัดระวัง กระทรวงการต่างประเทศก็ไม่น่าไว้วางใจ พาณิชยก็ยิ่งใช้ไม่ได้ ต้องผ่านสภาทุกเรื่อง แต่ผ่านกรอบนะครับท่าน รายละเอียดผ่านเสร็จ คุณไปทำเอง

จะเป็นอย่างนี้ใหม่ หรือว่าเวลาจะทำใหม่ต้องมาขอทุกเรื่อง นี่คือสิ่งที่ผมอยากให้
สภาแห่งนี้ช่วยกันศึกษาดู ท่านครับ ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลและ
พวกเราทุกท่านในที่นี้ ผมไม่อยากจะให้ความเข้าใจผมถูกต้องหมายความว่าอย่างไรครับ
วันนี้ผมเข้าใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือกฎหมายประเทศนี้ใช้เฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้น
ทำไมผมกล่าวหาอย่างนี้ท่านประธานครับ ท่านดูสิ บางอย่างเป็นไปตามตัวหนังสือ
ทั้งหมดเลยนะครับ แต่ไม่ต้องเข้า อะไคร้ครับ ไปซื้อรถ ซื้อเครื่องบินจากต่างประเทศ
เขียนชัดเจน ผูกพันงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ ชัดเจน จีทูจี (G to G) ชัดเจน
มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของต่างประเทศใหม่ มี ประเทศที่เขาเคยขายเทคโนโลยี
(Technology) ให้เรา เขาก็ไม่ค่อยพอใจ แต่ไม่ต้องผ่านครับไม่ต้องผ่าน ผมต้องฝากท่าน
ประธานไปยังรัฐบาลว่า-----

เอาผ่านเถอะครับ เรารัฐบาลมีเสียงข้างมากอย่างไรมันก็ผ่าน รัฐสภาเห็นด้วยอย่างไรมันก็ผ่าน แต่ผ่านแล้วอะไรเกิดขึ้นครับ มีหลักประกัน มีภูมิคุ้มกัน คุณธรรม สมมุติในนี้ไม่ได้มาเชือดเฉือนท่านอีกต่อไป ไม่อย่างนั้นท่านจ่ายเงินไป รอบหลังตายทั้งเป็นมันเป็นไปตามตัวหนังสือ แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะไม่เอามาผ่านสภา วันนี้ครับท่านครับ การต่อสู้ ๒ แนวคิดในประเทศเรา ถ้าประเทศเราเป็นสังคมความรู้ ไม่อันตรายเมื่อวานนี้เราก็มีองค์ประชุมอย่างนี้แหละ เห็นชัดมาก เราไม่ใช่สังคมความรู้ครับผม เราเป็นสังคมความเชื่อ โนม่น้าวจนเชื่อว่านายคนนี้เป็นคนเลว มันทำอะไรเลวหมด ถ้าคนนี้เป็นคนดี ดีหมดครับท่านประธานครับ เป็นอย่างนี้เสียแล้ว ความแตกแยก มันกว้างขวาง ปัญหามันเยอะแยะ บางอย่างมันแย่งลึก ๆ ลึกไปจนผมกลัวครับ ท่านอาจจะไม่กลัว ผมกลัว กลัวอะไรครับท่านครับ ที่ผมพูดมันจะเกี่ยวกับเรื่องนี้ไหม เกี่ยวแน่นอน ท่านฟังผมนิดหนึ่ง ผมกลัวอย่างนี้ครับท่านครับ วันนี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ส่งเสริมให้คนต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเสรีภาพและสิทธิ ไม่ต้องทำหน้าที่ ไม่ต้องมีวินัย ท่านครับต่อจากนี้ไปอะไรจะเกิดขึ้นภายใต้การใช้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมสำหรับทุกคน สำหรับทุกฝ่ายอะไรจะเกิดขึ้นครับ การต่อสู้ต่อไปท่านฟังผมไว้นะครับ จะได้บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่า การต่อสู้ต่อไปนี้จะเป็นเรื่องของชาติพันธุ์มนุษย์ครับท่าน เมื่อมีสงครามเย็น ท่านฟังนะครับ เมื่อมีสงครามเย็น ประเทศใหญ่ประเทศหนึ่งล่มสลายครั้งที่ ๒ ๘๐,๐๐๐ คนยังเป็นประเทศเลยครับ นั่นคือปัญหาชาติพันธุ์มนุษย์ ท่านที่อยู่กระทรวงการต่างประเทศท่านเข้าใจดี วันนี้มันเกิดขึ้นในประเทศเราแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพิจารณาสัญญาฉบับนี้นะครับ จะได้เป็นส่วนร่วมกับเขาอย่างหน้าขึ้นตาบานในรายละเอียดท่านที่มีความรู้ก็ให้คำแนะนำกับรัฐบาลบ้าง คนที่อยู่ภาคเหนือ ภาคอีสาน ก็คงจะอยากจะทำว่า กระเทียม ลำไย ลิ้นจี่ ข้าวของเรา ถ้าดับเบิลยูทีโอ (WTO) มันไม่ให้ช่วยชาวนา เราจะใช้ช่องทางในนี้ช่วยชาวนาเราได้ไหม ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาบอกว่าเรามีกองทุนดูแลเยียวยาชาวนา ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้อธิบายนี้อธิบายให้พวกผมเข้าใจสักนิดหนึ่ง จะได้ไปสร้างองค์ความรู้ร่วมกับประชาชน เพื่อจะช่วยผลักดันให้รัฐบาลท่านได้ทำงาน โดยมั่นใจว่าทำไปแล้ว ตัวเองกลับไปแล้วจะได้อยู่กับลูกกับเมียได้อย่างสบายใจ ผมพูดเล่น ๆ กับสมาชิกในรัฐสภาที่ว่า ถ้าทำงาน สนใจทำงานอย่างพวกผม

๒๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๑๑/๒

คงได้อยู่เกิน ๔ ปี ท่านประธานครับนี่ไม่ได้พูดเล่นนะ ไม่ใช่เกิน ๔ ปีในสถานะ เกิน ๔ ปี ในคุก คงต้องเข้าคุกสักวัน เพราะในนี้มันเต็มไปด้วยคุกตะรางเหลือเกิน วันนี้นะครับท่าน เรื่องการซื้อเครื่องบิน ก็ไม่ต้องลำบากใจให้พรรคพลังประชาชนไปสู้กับทหาร พวกผม ในกรรมาธิการการทหารจะช่วยดูแล แล้วจะเรียนผ่านท่านประธานรัฐสภาว่าช่วยบอกให้ ฝ่ายบริหารนำเรื่องนี้เข้าสภาเถอะครับ ในเรื่องนี้ที่กำลังจะพูดกัน ผมคิดว่าผมพูดสั้น ๆ แค่นี้ ผมจะได้ถือโอกาสขอความรู้จากสมาชิกของรัฐสภา เพื่อจะประกอบให้ตัวเองพอมิ ปัญญาไปพูดกล่าวกับชาวบ้านให้เข้าใจเหมือนกับที่ผมเข้าใจอยู่นี้ครับ ท่านประธานครับ

- ๑๒/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวรินทร์ เทียมจรัส ครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อ ๑ สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้มีหน้าที่ที่จะต้องรักษารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ไว้ และการวินิจฉัยชี้ขาดและการตัดสินใจทั้งหลายนั้นต้องอยู่ในกรอบของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ข้อ ๒ คำว่า หุ่นส่วนทางการค้า ผมเข้าใจว่าเป็นสมาชิกในความตกลงนี้ ทุกคนนั้นมีส่วนที่จะต้องรับผิดชอบทั้งข้อดีและข้อเสียด้วย ฉะนั้นจึงขอตกลงผู้ชี้แจงว่าข้อตกลงที่ทำไว้นั้นะครับ ประเทศไทยมีข้อเสียและมีผลกระทบอย่างไร เมื่อจะต้องให้สัตยาบันสัญญาฉบับนี้ ข้อ ๓ ท่านได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั้งแง่ดีและข้อเสียและกรอบของความตกลงที่ทำมาแล้ว รวมตลอดถึงกรอบการตกลงซึ่งทำครั้งสุดท้ายก่อนที่จะลงนาม เนื่องจากว่าผมมีความเห็นว่าความตกลงครั้งสุดท้ายนั้นได้ทำเมื่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้แล้ว เมื่อความตกลงได้ทำ เมื่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้แล้ว ต่อการตกลงที่ยังไม่เป็นผลสำเร็จ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ กำหนดว่าจะต้องขอกรอบการตกลงด้วย นอกจากนั้นที่มาขอความเห็นชอบจากสภานี้คือขั้นตอนที่จะขอสัตยาบันใช้หรือไม่ก่อนที่ท่านจะมาขอสัตยาบันนั้น โดยจะไปทำสัตยาบันนั้นนะครับ ท่านได้ดำเนินการกระบวนการที่ให้ความรู้หรือให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความตกลงในสัญญาฉบับนี้หรือไม่ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญดอกเตอร์กัลยา ไสภณพนิช

คุณหญิงกัลยา ไสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงกัลยา ไสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาจะท่านประธาน ดิฉันคิดว่าสังคมได้ถกเถียงเรื่องเกี่ยวกับนำประเทศไทยเข้าสู่การค้าเสรีมานานหลายปีแล้ว ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่ติดตามเรื่องนี้มาโดยตลอดตั้งแต่เอพีทีเอ ไทย จีน ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่ามีผลกระทบต่อชาวเกษตรกรที่ปลูกหอมและกระเทียม และดิฉันยังจำได้ไม่ลืมว่ารัฐมนตรีในขณะนั้นบอกว่าปลูกหอม กระเทียมไม่ได้ก็ไปทำอย่างอื่น

๒๔

ร ๒/๒๕๕๑ (ส.นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๑๒/๒

อันนั้นเป็นตัวอย่างที่เราเห็นได้ชัดกระทบกระเทือนเกษตรกรจำนวนมาก อันนั้นเป็นตัวอย่างแรก ต่อมาก็ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อะไรต่าง ๆ ต่อมา ในปี ๒๕๔๘ ดิฉันได้ตั้งญัตติขอให้สภานี้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อจะศึกษาข้อดีข้อเสียของการทำเอฟทีเอ โดยรวมแต่วาระก็ไม่ได้รับการพิจารณาที่น่าเสียใจมาก แต่อย่างไรก็ตามดิฉันก็ยังติดตามอยู่ แล้วก็วันนี้ท่านประธานคะดิฉันยินดีเป็นอย่างมาก เพราะว่าตั้งแต่เข้ามาในสภานี้ดิฉันก็จับเรื่องนี้ แล้วก็ไปเห็นประชาชนเรียกร้องที่เชียงใหม่ ท่านรัฐมนตรีต่างประเทศเกือบจะออกจากโรงแรมไม่ได้ มีคนจำนวนมากเลยคะในวันนั้น อันนั้นเป็นเอฟทีเอกับอเมริกา มีข้อถกเถียงกันมากมาย แล้วก็ทุก ๆ ครั้งก่อนปี ๒๕๕๐ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ก็มีมาตรา ๒๒๔ ซึ่งดิฉันท่องขึ้นใจ เพียงแต่ว่ามาตรา ๒๒๔ ไม่ได้ให้รายละเอียด ไม่ได้พูดให้ชัดเจน แต่จริง ๆ ความหมายเหมือนกัน เพราะว่าเราคนไทย-----

เราคงจะไม่เซ็นเช็ค (Cheque) เปล่าให้ผู้มีอำนาจไปทำอะไรกับใคร ที่ไหนก็ได้ นำประเทศไปผูกพันกับประเทศอื่น เมื่อเราเซ็นแล้วนั่นหมายถึงว่าข้อผูกพันนั้น ๆ จะต้องผูกคนไทยตลอดเวลา ถ้าท่านลองนึกภาพดูนะคะว่าเราทำกับเอฟทีเอ ประเทศไหนประเทศนี้ โดยมองว่าเราจะทำการค้ากับเขา เราจะหากำไรจากการเซ็นเอฟทีเอ โดยไม่ได้พิจารณาคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ซึ่งดิฉันจะได้อภิปรายต่อไป ลองนึกภาพนะคะว่าถ้าเราเอาประเทศไทยไปผูกมัด ไปผูกพันกับประเทศต่าง ๆ ในด้านการค้า ไม่ว่าจะเป็สินค้าอะไรก็ตาม การลงทุน การบริการแล้ว ถ้าเผื่อท่านนึกภาพว่าเป็นเช็อกผูกประเทศไทยเอาไว้ ลูกหลานก็ต้องถูกผูกไว้อย่างนั้น ถ้าทุกประเทศนั้นเขาดึงเช็อกพร้อมกัน ประเทศไทยไม่ตายอย่างเขียดหรือคะ ก่อนที่จะทำสิ่งเหล่านั้น เราจึงเรียกร้องให้รัฐบาลนำข้อตกลงนำกรอบการเจรจาเข้าสู่สภา หรือเข้าสู่รัฐสภาเพื่อให้ผู้แทนของประชาชนได้ทราบว่ารัฐบาลผู้มีอำนาจกำลังทำอะไรกันอยู่ ประเทศที่เจริญแล้วอย่างอเมริกา ก่อนที่จะไปเจรจาเอฟทีเอกับไทย เขาก็ต้องขออนุมัติจากคองเกรส (Congress) ว่า ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ จะไปเจรจากับไทย เพราะฉะนั้นการเจรจาเขาจะมีข้อต่อรองสูงมาก ถ้าอะไรที่เขาไม่ชอบ เขาก็จะต้องบอกว่าคองเกรสไม่ยอม หรือจะต้องกลับไปถามคองเกรส แต่ประเทศไทยเรียนตรง ๆ เลยนะคะว่าข้าราชการของเรา เราถามบางที่ยังไม่ทราบเลยว่าธงของเราคืออะไร แล้วการเซ็นสัญญาหลาย ๆ ครั้งไม่มีภาษาไทย ทำให้คนไทยโดยทั่วไปจะไม่ทราบเรื่องนี้เลยคะ ท่านประธาน ดิฉันดีใจมากคะ ที่มาตรา ๑๙๐ เริ่มทำงานแล้ว ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดที่เราทราบโดยทั่วกันก็คือว่ากรณีเขาพระวิหาร รัฐบาลก็หลงมาก เพราะว่าทำมาได้โดยตลอด คิดอยากจะทำกับใคร อย่างไร เรามีอำนาจ รัฐบาลบอกว่าเป็นการค้าการขายปกติไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าสู่สภา สภาผู้แทนราษฎรรู้เรื่องอะไร พวกเราถูกดูถูกมากนะคะ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการนำเข้าสู่สภาเช่นเดียวกับเขาพระวิหาร ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยแล้วว่าผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แต่ก็ยังรู้สึกว่ายังช้าอยู่นะคะ ท่านประธานคะ ถ้ารัฐบาลรู้สึกว่าจะคุ้นเคยกับการใช้อำนาจโดยไม่ต้องบอกใคร สิ่งที่ดีฉันพูดไว้ว่ารัฐบาลมักจะคิดว่าเราจะทำการค้าเท่านั้น ๕๕ ล้านเหรียญเท่านั้นเท่านั้นเหรียญ พูดถึงเรื่องเงินเรื่องทองเป็นสำคัญ การค้าจะได้กำไร จะได้อะไร ประชาชนจะตายไม่เป็นอะไร คุณไปแก้ปัญหาของคุณเอง ดิฉันคิดว่าในฐานะเป็นผู้แทนราษฎร ดิฉันทนไม่ได้ ดิฉันได้คุยกับ

องค์กรต่าง ๆ องค์กรพัฒนาเอกชนมาเสมอ เอฟทีเอ วอช (FTA Wash) ซึ่งเขาศึกษา วิจัย
ค้นคว้า แล้วจริง ๆ คำว่า ศึกษา วิจัย ค้นคว้าก็ควรจะนำมาใช้กับการเจรจาการค้าระหว่าง
ประเทศ จะเป็นทวิภาคีหรือจะเป็นกลุ่มประเทศกับบางประเทศก็เช่นเดียวกันคะ
ไม่มีการวิจัย ค้นคว้าดูว่าข้อดี ข้อเสียมีอะไรบ้างนะคะ ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อ
ประชาชนในด้านสุขอนามัย ในด้านสิ่งแวดล้อม ในด้านอาชีพ คราวนั้นเมื่อทำเอฟทีเอกับ
ออสเตรเลียแล้วก็มีคนกล่าวว่อาชีพพระราชทานต้องสูญหายไป-----

ดิฉันเชื่อว่าทุกท่านทราบดี เพียงแต่ว่าดิฉันไม่แน่ใจว่านโยบายรัฐบาลหรือรัฐบาลสั่งการ
 อย่างเป็นจริงได้ทำไปโดยไม่สนใจอาชีพเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ แล้วก็เป็นคนจนของ
 ประเทศด้วยซ้ำไป เคยพูดไว้ว่าจะมีเงิน ๑๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อเยียวยา
 แต่ดิฉันก็ยังไม่เห็น ท่านรัฐมนตรีได้พูดว่ามีกองทุนที่ดีใจค่ะ แต่ดิฉันคิดว่าควรจะทำให้
 ก่อนไม่ใช่รอให้เกิดแล้วจึงจะเอากองทุนนี้ ซึ่งการทำงานของรัฐบาลเราก็ทราบว่ากว่าจะ
 เอาเงินเบิกออกมาให้คนจนได้แต่ละบาทแต่ละสตางค์ยากเย็นแค่ไหน เพราะฉะนั้น
 นอกจากศึกษาวิจัยแล้วคิดถึงผลกระทบ แล้วเตรียมการไว้ก่อน ท่านรัฐมนตรี เพราะ
 การเจรจาที่ท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อเช้านี้ เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ เพราะฉะนั้นดิฉันเชื่อว่าผู้ที่ทำ
 การเจรจาถึง ๑๑ รอบนี้จะต้องทราบค่ะ แน่จนเราจะได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เป็นไปไม่ได้
 เราไม่ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เราได้ ๕๐ ใหม่ แล้วอีก ๕๐ ที่เสียนี้ รัฐบาลควรจะทำอะไร
 ล่วงหน้าก่อนที่จะมีเซ็นสัญญา แล้วถ้าประชาชนทราบ เขายินดี เขาก็จะได้มีการปรับตัว
 และมีกองทุนก็จะช่วยเหลือเขาก่อนในการเปลี่ยนอาชีพ ท่านประธานคะ คนที่ทำอาชีพ
 มาเป็นหลายสิบปีหลายชั่วอายุคน คงไม่ง่ายที่จะเปลี่ยนจากอาชีพหนึ่งไปอีกอาชีพหนึ่ง
 ภายในข้ามวันข้ามคืนหรือข้ามปี เพราะฉะนั้นดิฉันก็อยากจะฝากจุดนี้ไว้ด้วย มาตรการ
 การเยียวยา เช่นเดียวกันค่ะ เมื่อทราบแล้วจะเยียวยาอย่างไร แล้วก็ป้องกันอย่างไร
 มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ดิฉันก็อยากจะให้คณะเจรจาหรือผู้รับผิดชอบได้ให้ความสนใจ
 เพราะว่าดิฉันติดตามเรื่องจีนกับไทยมากทีเดียว เพราะว่าเป็นประเทศแรก เขาไม่ได้กีดกัน
 เราเรื่องภาษีเลย แต่ผัก ผลไม้ที่เขาไป ๑. เมื่อไปถึงจีนแล้วจะต้องใช้รถของเขา ๒. ใช้รถ
 ของมณฑลนั้นไปอีกมณฑลหนึ่งไม่ได้ จะต้องตรวจสอบนามัยของผัก ผลไม้ พืช
 และสัตว์นี้ จะให้รอกี่วัน มันเน่าหมดแล้วเทคโนโลยีเราก็ไม่ดีพอที่จะรักษาผัก ผลไม้ให้สด
 ได้นาน ๆ ในระหว่างที่รอการตรวจสอบ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีการพิจารณาหรือไม่
 นี่เป็นประสบการณ์ที่ดิฉันติดตามมาโดยตลอด ท่านประธานคะ ที่นี้มาพูดถึงความตกลง
 หุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ก่อนที่จะพูดถึงอาเซียน - ญี่ปุ่น ดิฉันก็อยากจะย้อนไป
 ว่าเจเทปาก็มีคนคัดค้านค่อนข้างมาก ดิฉันยอมรับว่าในช่วงนั้นก็ยกกันอยู่นาน แต่ว่า
 ในที่สุดรัฐบาลของท่านสุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ตัดสินใจไปเซ็นเจเทปาที่ญี่ปุ่นท่ามกลาง
 การคัดค้านของกลุ่มบุคคลจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับขยะ ขยะอิเล็กทรอนิกส์

ซึ่งอาจจะมาในรูปแบบของขยะหรืออาจจะมาในรูปแบบของสินค้ามือสอง แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สิ่งที่มองไม่เห็นก็คือกากนิวเคลียร์ ที่เขาบอกว่านิวเคลียร์ เรสซิโด คำตอบก็ยังไม่ชัดเจน
ท่านจะให้คนไทยเสี่ยงต่อขยะพิษไปอีกนานเท่าไร ลูกหลานของท่าน ท่านประธานคะ
ท่านอาจจะอายุมากกว่าคนอื่น ๆ แต่ว่าท่านก็มีลูกหลาน ซึ่งจะเจริญเติบโตมาในประเทศ
นี้ ถ้ารัฐบาลผู้มีอำนาจผู้ปกครองประเทศคิดถึงแต่ประโยชน์เงินทองเป็นหลัก โดยไม่คิด
ถึงประชาชน ลูกหลานเราก็จะหุนหวก ตาบอดหรือสมองเสื่อมไปได้ ถ้าได้รับมลพิษ
เหล่านั้นโดยไม่รู้ตัว-----

โดยที่พ่อแม่เขาเป็นคนทิ้งตราบาปไว้ให้ลูกหลานไปนานชั่วนานเลย อันนั้นก็เป็นส่วนที่มีคนพูดกันมากทีเดียวเกี่ยวกับเจเตปา คือไทย - ญี่ปุ่น ต่อมาอาเซียน - ญี่ปุ่นก็เป็นเรื่องที่ทำนหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ ขออนุญาตที่เอียนาม บอกว่าอยู่ดี ๆ ก็เสนอเข้ามา คือพวกเราก็ตั้งตัวไม่ติดเหมือนกันว่ามีรายละเอียดค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นเราจะต้องทราบเสียก่อน แม้เราจะตายไปแล้ว แต่เราไม่ต้องการให้ลูกหลานของเราถูกระทบจากผลกระทบที่เรามุ่งเน้นวัตถุและเงินมากจนเกินไป ขณะนี้ประเทศไทยเราเข้าใจและเราซาบซึ้งถึงเศรษฐกิจพอเพียง การดูแลสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะผลกระทบจากภาวะโลกร้อน เข้ามาทำโทษ ลงโทษมนุษยมากขึ้นเรื่อย ๆ จากเหตุการณ์ภัยพิบัติต่าง ๆ จีนแผ่นดินไหวที่ซีอานจัดโอลิมปิกสนุกสนานกันมากทั่วโลกชื่นชม ตอนนี้อยู่แผ่นดินไหวอีกแล้ว นี่เป็นตัวอย่างที่ใกล้ตัวใกล้บ้าน เห็นได้ชัดว่าถ้าเรามัวแต่ดูเรื่องเงินเป็นหลัก โดยลืมสิ่งที่ยุทธชาติให้เรามา สิ่งแวดล้อมที่ดี เสียไปภัยพิบัติต่าง ๆ ก็จะมาตามคุกคามมาลงโทษลูกหลานของพวกเราทุกคน เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องตอบให้ชัดเจนว่าท่านจะปล่อยให้ไทย - ญี่ปุ่น เจเตปา หรืออาเซียน - ญี่ปุ่นยังตามรอยเดิมอยู่หรือไม่ในการเซ็นสัญญาครั้งนี้ตามกฎหมายบอกว่าเมื่อได้รับแล้วจะต้องอนุมัติหรือให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน คือวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถ้าสมมุติตอบชัดเจนในวันนี้หรือไม่ชัดเจนจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญแล้วแต่ แล้วในที่สุดเราเห็นชอบท่านก็ต้องมีข้อสังเกตต่าง ๆ และขณะนี้เมื่อเห็นไปแล้วจะแก้ไขได้หรือไม่ ก็เป็นอีกคำถามหนึ่ง ดิฉันอยากจะตั้งข้อสังเกตเนื่องจากว่าดิฉันเป็นคนติดตามเรื่องนี้ ดิฉันคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้นวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ท่านแอบเซ็นคะ เราทราบกันดีว่าท่านเป็นนักประชาสัมพันธ์ผู้ยิ่งใหญ่ของเมืองไทยคนหนึ่ง ท่านจะต้องประชาสัมพันธ์สิ่งที่ท่านทำแต่การเซ็นเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่องเงียบเป็นเป่าสากเลย มันผิดปกติแล้วถ้าพูดกันตรง ๆ ดิฉันก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นคนที่หาเรื่องกับใครง่าย ๆ ถ้าพูดกันจริง ๆ แล้วรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ได้บังคับใช้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๐ แล้ว การเซ็นสัญญานั้นแม้การเจรจาจะล่องเลยมาก็ตาม แต่ยังไม่ผลบังคับจนกว่าจะเซ็นลงนาม ท่านทำผิดกฎหมายหรือเปล่า ที่ยังไม่ได้ผ่านรัฐสภาท่านไปแอบเซ็นใหม่ ดิฉันถามคะ ถ้าให้

ความเห็นชอบแล้วอะไรจะเกิดขึ้นขอทราบด้วย อะไรบ้างที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่กับประเทศไทย ไม่ใช่กับพวกเรากับลูกหลานเราต่อไป เพราะว่าถ้าเซ็นแล้วก็เซ็นเลย ถูกไหมคะ ท่านประธานคะ ดิฉันขออนุญาตถามว่า ข้อตกลง ข้อผูกมัด ดิฉันไม่ลงรายละเอียดและผลประโยชน์ทางภาษี ถ้าเราเซ็นแล้วจะมีบังคับไทยกับญี่ปุ่น ไทยกับภาคีสมาชิกอาเซียน ๑๑ ประเทศใช่หรือไม่

คำถามที่ ๒ ข้อผูกพัน ข้อผูกมัด และผลประโยชน์ทางภาษีนี้ ภาษีสมาชิก
 ดับเบิ้ลยูทีโอจะขอเรียกร้องในข้อตกลงเช่นเดียวกันได้หรือไม่ แล้วก็ประเทศอาเซียนที่มี
 การค้าหลายอย่าง เนื่องจากเราอยู่ในภูมิภาคที่มีภูมิภาคที่คล้ายคลึงกัน ทำการเกษตร
 ต่าง ๆ ที่ต้องแข่งขันกัน เราจะทำอย่างไร นอกจากเราแข่งขันกับคนอื่นนอกอาเซียนแล้ว
 เรายังจะต้องแข่งขันการค้ากับประเทศในอาเซียนด้วย ท่านมีมาตรการอย่างไร
 ท่านรัฐมนตรีบอกให้ทราบว่า คาดหวังว่าจะเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างอาเซียน ระหว่าง
 อาเซียนและญี่ปุ่นด้วย เพราะฉะนั้นการแข่งขันระหว่างอาเซียนเองนี้จะทำให้ไทย
 เพิ่มปริมาณการค้าอย่างที่คาดหวังไว้ได้หรือไม่ มีข้อสังเกตน้อย ๆ ค่ะท่านประธานคะ
 ดิฉันสังเกตดู ขอบเขตความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น มีทั้งหมด ๔ ด้าน
 ด้วยกัน สินค้า บริการ ลงทุน ความร่วมมือ แต่ว่าบริการและการลงทุน ท่านรัฐมนตรีบอก
 เอาเก็บไว้ก่อน ยังไม่เจาะจงในครั้งนี้นะหรือยังไม่เห็นในข้อตกลงในครั้งนี้นะใหม่คะ
 จะมีการหารือเพื่อเปิดตลาดการค้าบริการและการลงทุนต่อไป ซึ่งหมายความว่า
 ใน เอพีทีเอ อาเซียน - ญี่ปุ่นครั้งนี้มีบริการและลงทุนด้วยหรือไม่ ข้อสังเกตต่อไปคะ
 ท่านประธานคะ การลดภาษีของญี่ปุ่นมีอยู่ ๓ หน้า ที่ในมือของดิฉัน มีสินค้าผักและผลไม้
 สินค้าประมง สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม อัญมณี เครื่องประดับ
 ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์พลาสติก ไม้และผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์
 อนินทรีย์และอินทรีย์ รองเท้า และชิ้นส่วนเครื่องหนัง เป็นต้น ดิฉันกวาดสายตาดู ดิฉัน
 เป็นนักวิทยาศาสตร์ ดิฉันก็ชอบดูตัวเลข ข้อสังเกตนะคะว่าภาษีนำเข้าปัจจุบันของญี่ปุ่น
 ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ ๑.๕ ๗.๕ ๓ ถึง ๖ ๑ ถึง ๗ ๔.๘ ถึง ๙.๖ สูงที่สุด ๖ ถึง ๒๕.๕
 จะมีการลดถ้าเห็นแล้ว ดิฉันเข้าใจถูกไหมคะ ว่าถ้าเห็นแล้วการลดภาษีนำเข้าของญี่ปุ่น
 ภายใต้อาเซียน - ญี่ปุ่นครั้งนี้ยกเลิกภาษีทันที หรือเป็น ๐ ภายใน ๕ ถึง ๗ ปีบ้าง
 ๕ ถึง ๑๕ ปีบ้าง ๗ ถึง ๑๐ ปีบ้าง หรือยกเลิกทันที แล้วแต่กรณี แต่พลิกไปอีกหน้าหนึ่ง
 ดิฉันดูการลดภาษีของไทย ท่านประธานคะ ท่านบอกว่า ๑ ถึง ๗ เปอร์เซ็นต์ กับ
 ๓๐ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์นี้ ห่างกันไหมคะ ของไทยนะคะ สินค้าผักและผลไม้ ภาษีนำเข้า
 ปัจจุบันของไทย ๓๐ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ของเขาเมื่อสักครู่นี้ ๑.๕ ถึง ๗.๕ เปอร์เซ็นต์
 ของเรากลับเป็น ๓๐ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ยกเลิกภาษีทันที หรือลดภาษีจนเหลือ

๓๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๑๖/๒

ร้อยละ ๐ ภายใน ๒ ถึง ๗ ปี นี้เฉพาะรายการเดียวณะคะ ท่านประธานคะ สินค้าผัก
และผลไม้ เช่นเดียวกันเลยคะ ของเขาลดไป ๑.๕ ถึง ๗.๕ ของเราลดทีเดียว
๓๐ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์คะ ท่านประธานคะ น้ำมัน ไขมันจากพืชและสัตว์
๑๐ ถึง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ สินค้าประมง อาหารกระป๋อง -----

- ๑๗/๑

และแปรรูป ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ยกเลิกทันทีหรือเป็นศูนย์ภายใน ๔ - ๘ ปี ดิฉันตั้งคำถามค่ะ อันนี้ผลประโยชน์ที่เราได้บวกหรือลบ แล้วลบ กระทบใคร รัฐบาลได้ประโยชน์จากการค้าตรงนี้เท่าไร ดิฉันคงตั้งคำถามและเป็นข้อสังเกตและข้อห่วงใยว่าการที่จะนำพาประเทศหรือคนไทยทั้งประเทศเอาเชือกผูกไว้กับประเทศต่าง ๆ ตลอดไป เราเคยเซ็นสัญญา กับประเทศต่าง ๆ ในอดีตหลายร้อยปีก็ยังมีผูกมัดเราอยู่ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านพิจารณา วิเคราะห์ ฝากท่านประธานนะคะว่าให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้รอบคอบ เพราะว่าการทำครั้งนี้ไม่ใช่ทำเพื่อพวกเราเท่านั้นเอง เด็ก ๆ ถูกทำร้ายในยุคโลกาภิวัตน์นี้มากพอแล้วค่ะ ยังมีเรื่องอื่น ๆ เรื่องอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) เรื่องเกม (Game) เรื่องภัยธรรมชาติ เรื่องอะไรต่างๆ อย่าให้เราต้องเป็นคนกำหนดตราบาปนี้เพื่อลูกหลานของคนไทยในอนาคตเลยค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านดอกเตอร์พูดได้ดีมากครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านซึ่งคงจะมีแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงหรือความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น แต่ว่าเมื่อสักครู่บังเอิญมีเพื่อนสมาชิกจากซีกรัฐบาลก็ได้ให้ประเด็นที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการของการดำเนินการการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ กระผมเองอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่าที่จริงแล้วก็อยากจะให้เราตั้งมั่นอยู่บนความพอดี คือถามว่าวันนี้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ มีปัญหาหรือมีความยากในการปฏิบัติหรือไม่ ก็ต้องกราบเรียนตรงไปตรงมาว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกนี้ยากครับ เพราะว่ามันก็จะมียุทธศาสตร์เฉพาะกาลอยู่เช่นเดียวกันซึ่งก็ไปเขียนเอาไว้ว่าอะไรที่ทำมาก่อนก็ถือว่าทำได้ อะไรที่ค้างอยู่ก็ให้ทำตามนี้ แต่ว่าแต่ละคนก็มองไม่ค่อยตรงกันครับ เส้นแบ่งที่ว่าตรงไหนที่ถือว่าทำไปแล้วไม่ต้องทำตามนี้ ตรงไหนที่ถือว่ายังค้างอยู่ ก็เห็นใจผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนี้โดยเฉพาะกรณีของข้อตกลงต่าง ๆ ซึ่งได้มีการดำเนินการมาก่อนหน้าอย่างเช่นกรณีนี้ ซึ่งก็ต้องกราบเรียนว่าคงจะ

ไม่เหมือนกับกรณีเขาพระวิหาร หรือกรณีการซื้ออาวุธซึ่งมันเป็นเรื่องของ การตกลงที่มี ขั้นตอนค่อนข้างชัดเจนในตัวของมันเองว่าก่อนหรือหลังรัฐธรรมนูญ แต่ว่าอยากจะ กราบเรียนอย่างนี้ว่าความยากง่ายนี้ ที่จริงในที่สุดหรือวันข้างหน้าถ้าไม่หมดไปก็จะลดลง มาก ถ้าเราจะช่วยกันดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ พรรคห้า นั่นก็คือเราจะต้อง มีการตรากฎหมายขึ้นมา ว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาตาม มาตรานี้ วันนี้ที่มันยุ่งก็เพราะว่ามันไม่มีกฎหมายฉบับนี้ครับที่จะเป็นเกณฑ์ ที่จะใช้อ้างอิงได้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าที่จริงวันนี้เสียดยว่ามีเฉพาะ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอีกหลาย กระทรวง ทั้งที่รับผิดชอบทางด้านต่างประเทศ ทางด้านกฎหมาย น่าจะได้มารับฟัง พวกเราบ้าง แล้วก็อยากจะเรียกร้องว่ารัฐบาลควรเร่งการตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาครับ มากกว่าที่จะไปตั้งขงว่าจะต้องแก้หรือไม่แก้ หรือจะยกเลิกมาตรา ๑๙๐ ประเด็นที่ผม อยากจะกราบเรียนต่อไปก็คือว่า ผมก็เข้าใจผู้ร่างมาตรา ๑๙๐ เราอาจจะมองในมุมหนึ่ง ผมก็ไม่ได้แย้งเพื่อนสมาชิกที่บอกว่า ประหนึ่งเป็นการเขียนไม่ไว้ใจคนทำงาน โดยเฉพาะ ฝ่ายบริหารหรือภาคราชการ-----

แต่ว่าข้อเท็จจริงก็คือว่า วันนี้การทำหนังสือสัญญาข้อตกลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมหรือทางด้านอื่นโดยอมจะต้องมีมากขึ้น เพราะโลกมีลักษณะไร้พรมแดนมากขึ้น และสิ่งสำคัญก็คือว่าผลกระทบจากการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ มันก็จะมีลักษณะที่กว้างขวางแล้วลึกลงไปถึงความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในระดับพื้นฐานมากขึ้น ผมจึงคิดว่าคุณธรรมสมมุติจะมีหรือไม่ก็ตาม แต่ว่ารูปธรรมจากหนังสือสัญญาที่มีการทำมาก่อนหน้านี้แล้วมันปรากฏไปแล้วครับ แล้วก็เห็นได้ชัดเจนว่าหลาย ๆ เรื่องมันก็สะท้อนว่าเราไม่อาจดำเนินการปล่อยให้ฝ่ายบริหารทำสิ่งเหล่านี้โดยลำพังแต่เพียงฝ่ายเดียวได้อีกต่อไป เพราะจะเกิดความไม่เป็นธรรมในหลาย ๆ ด้าน ผมไม่ปฏิเสธครับ ข้อตกลงในลักษณะที่เป็นการขายการค้ำการลงทุนมีประโยชน์โดยหลักทั่วไปแล้วถ้าคู่เจรจาสมน้ำสมเนื้อกัน ให้ความเป็นธรรมซึ่งกันและกันก็ควรจะเป็นประโยชน์กับทั้ง ๒ ฝ่าย และผมก็เชื่อว่าทุกข้อตกลงที่เราไปทำมาก็มีสิ่งที่เราได้ประโยชน์ แต่ว่าทุกข้อตกลงเวลาไปแลกเปลี่ยนกันมันก็ต้องมีสิ่งที่จะกระทบกับคนในประเทศของเราที่จะต้องเสียประโยชน์ด้วย ซึ่งก็เป็นดุลพินิจของผู้บริหารว่ามันคุ้มค่ากันหรือไม่ แต่มันก็ตอบยากครับเพราะว่าจะเอาอะไรเป็นเกณฑ์วัด ลำพังเพียงแต่ว่าตัวเลขการเกินดุล ขาดดุล ก็คงไม่ได้หรอกครับ เพราะสมมุติว่าบางอุตสาหกรรมได้ประโยชน์เป็นตัวเลขมากแต่คนได้ประโยชน์มีหยิบมือเดียว ไปแลกกับการเสียประโยชน์ซึ่งวัดเป็นจำนวนรวมน้อยกว่า แต่ปรากฏว่ากระทบกับคนจำนวนมากมายมหาศาล ผมยกตัวอย่างเช่นว่าผลกระทบจากข้อตกลงการค้าเสรีที่เราทำกับจีนแล้วก็ภายหลังเป็นอาเซียน – จีน ที่กระทบกับพี่น้องเกษตรกรภาคเหนือ ก็เป็นเรื่องยากครับที่จะใช้ดุลพินิจว่าตรงไหนคุ้มค่า ตรงไหนเป็นธรรม สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ดั้งนั้นการทำหนังสือสัญญาเหล่านี้มันก็แทบไม่แตกต่างอะไรกับเวลาที่รัฐบาลไปดำเนินโครงการขนาดใหญ่จะไปสร้างเขื่อน จะไปทำโรงไฟฟ้ามันก็มีประโยชน์ของมัน แต่ก็มีคนที่ได้รับผลกระทบเดือดร้อนอย่างชัดเจน ฉะนั้นตามหลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการยุคใหม่เราถึงต้องพูดคุยกันมากเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และแน่นอนเมื่อจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ถ้าพวกเราที่อยู่ในห้องนี้ถือเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยเราก็ต้องมีส่วนร่วมด้วย หลักคิดมีเท่านี้ครับ ไม่ใช่ว่าจะต้อง

ไปหาตรวจแนวทางฝ่ายบริหาร แต่ถือว่าในยุคสมัยนี้มันเป็นสิทธิของพลเมือง เป็นสิทธิของผู้แทนปวงชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วม และบทบัญญัติที่เป็นหลักการตรงนี้ไม่ได้สลับซับซ้อนเลยครับ หลายประเทศเขาก็ใช้กัน พุดง่าย ๆ ก็คือจะไปเจรจาอะไรบอกผู้แทนประชาชนหน่อยเอากลับมาให้ดู แล้วหลังจากได้กรอบไปแล้วก็ไปเจรจาเมื่อจะลงนามในสัญญาหรือจะไปแสดงเจตนาผูกพันก็มาให้ความเห็นชอบ พร้อมทั้งได้มีการกำหนดชัดเจนว่าจะมีการชดเชยเยียวยาให้กับผู้ได้รับผลกระทบในเชิงลบอย่างไร ผมว่าหลักการนี้มันไม่ผิดหรอกครับ เพียงแต่ว่าขลุ่ยหลักเพราะมันเป็นเรื่องใหม่ และถ้าต่อมาเราจะมีกฎหมายมีกฎเกณฑ์ผมก็คิดว่าเป็นหลักการที่ดี ผมเองกราบเรียนท่านประธานว่ารู้สึกสะทอนใจที่สุดวันที่รัฐบาลในอดีตไปเจรจาที่จะทำข้อตกลงการค้าเสรีกับสหรัฐอเมริกา ที่สะทอนใจก็คือว่าไม่มีโอกาสที่จะได้มีส่วนร่วมอะไรในช่วงของการเจรจาเลย แม้แต่การขอข้อมูลข้อเท็จจริง-----

๓๗

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๑๙/๑

ฝ่ายนโยบายก็ไปถือว่าเป็นเรื่องของความลับ บอกไม่รู้ไม่ได้ ท่านประธานเชื้อใหม่ครับ ผมได้รู้เรื่องเกี่ยวกับข้อตกลงเขตการค้าเสรีไทย - สหรัฐฯ จากใคร ผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ เดินทางมาประเทศไทย เขาทำหน้าที่เขาในการติดตามเรื่องของการเจรจาเขตการค้าเสรีไทย - สหรัฐฯ เขามาขอฟังความคิดเห็นของฝ่ายค้านประเทศไทย แปลกใหม่ครับ รัฐบาลของผมเองบอกว่าผมไม่มีสิทธิรู้ เป็นฝ่ายค้าน แต่รัฐบาลประเทศคู่ค้าเอามาเปิดเผยให้หมด อยากจะรู้ว่าคนไทยคิดอย่างไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลักการนี้เราอย่าไปปฏิเสธมันเลยครับ แล้วก็ควรจะพยายามทำให้ถูกต้อง เพียงแต่ผมเห็นใจว่าในช่วงรอยต่อตรงนี้ตีความกันไปก็อาจจะเป็นปัญหาได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามข้อตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่นก็เป็นข้อตกลงซึ่งมันมีประเด็นทางเทคนิคที่เป็นข้อสังเกตอยู่หลายส่วนด้วยกัน จริง ๆ กรณีนี้เป็นข้อตกลงที่มีความซับซ้อนยิ่งกว่าข้อตกลงทวิภาคีที่เราในฐานะประเทศไทยทำทั่วไปด้วย เช่น เรามีความตกลงไทย - ญี่ปุ่นอยู่แล้ว วันนี้ก็เหมือนกับจะต้องสวมเข้าไปอยู่ในกรอบนี้ ขณะที่อาเซียนก็ยังไม่สามารถพัฒนาตัวเองให้ไปเป็นกลุ่มประชาคมหรือกลุ่มเศรษฐกิจที่เป็นหนึ่งเดียว เพราะกฎบัตรของอาเซียนก็ยังไม่เรียบร้อย รอเรา รออินโดนีเซีย รอฟิลิปปินส์ และในระหว่างที่ยังไม่เป็นเช่นนั้น ก็กลายเป็นว่าความตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่น แต่ละประเทศก็ดำเนินการของตัวเองไป ใครอยากได้ประโยชน์ก็เข้าร่วม ผูกมัดอย่างที่ว่า พอแสดงเจตนารับรองแล้ว ๒ เดือนต่อมาก็จะมีผลบังคับ แต่ก็ไปพ่วงไปกับประเทศที่ไปก่อนหน้า มันก็มีความซับซ้อน ข้อตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่น ถ้าหากว่าเหมือนกับไทย - ญี่ปุ่นเองมีประเด็นเยอะแยะครับ ซึ่งจริง ๆ ก็อาจจะต้องสอบถามกันว่า มีทั้งเรื่องข้อห่วงใยก่อนหน้านี้เกี่ยวกับเรื่องขยะพิษ เกี่ยวกับเรื่องของสิทธิบัตร ถ้าผมใช้คำไม่ผิดก็จุลชีพนะครับ มีเรื่องของกรณีปัญหากระบวนการทางกฎหมาย กรณีเกิดการพิพาทกับผู้ลงทุนที่เป็นชาวต่างประเทศ มีกรณีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์เอง ซึ่งก็เป็นรูปธรรมเหมือนกันว่า ก่อนที่ไปทำข้อตกลงไทย - ญี่ปุ่น พอเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์ ผู้ได้รับผลกระทบ เขามีการรวมตัวกัน มีเสียงดังพอสมควรก็สามารถร้องเรียนได้ไม่เหมือนกับกรณีของเกษตรกรหรือกลุ่มอื่น ๆ ทั่วไป อย่างนี้เป็นต้น แต่ว่าทั้งหมดนี้ครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า อยากจะขอปรึกษาท่านรัฐมนตรีคือ ถ้าวันนี้ท่านจะให้พวกเราอภิปรายนะครับไล่เป็นประเด็นที่ข้องใจ สงสัย ผมไม่รู้ว่าต้องใช้เวลากี่ชั่วโมง ที่สำคัญ

ก็คือว่า เราลองมาทำให้มันเป็นแบบแผนได้หรือไม่ จะสอบถามท่านว่า จะมีข้อขัดข้องอะไรในทางการบริหารไหมครับ ผมว่าสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับกระบวนการของรัฐสภาก็คือว่า เราตั้งคณะกรรมการขึ้นมา แต่ว่าไม่ใช่กรรมการเหมือนพิจารณากฎหมาย นะครับเพราะไปแก้ไขอะไรไม่ได้หรอกครับ อันนี้ข้อตกลงอาเซียน เราจะไปเห็นไม่เหมือนกับประเทศอื่นในอาเซียนก็คงไม่ได้ ไม่มีการแก้ไขครับ แต่ว่ากรรมการชุดนี้จะไปศึกษาแล้วสรุปเป็นข้อเสนอกลับมายังรัฐสภาว่า เห็นว่ารัฐสภาควรหรือไม่ควรให้ความเห็นชอบกับข้อตกลงนี้ ที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ผมเชื่อนะครับว่าแนวโน้มก็คือว่า พวกเราส่วนใหญ่ก็คงอยากให้ความเห็นชอบ แต่กระบวนการกรรมการตรงนี้นอกจากจะทำให้เกิดความรอบคอบแล้วนี่ครับ มันจะสมกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อีกประการหนึ่งก็คือว่า เขาควรจะไปตั้งข้อสังเกตล่วงหน้าเลยว่า ใครได้รับผลกระทบในทางลบหรือแม้กระทั่งในทางบวกจากข้อตกลงนี้ในประเทศของเรา ใครได้ประโยชน์ก็จะได้สามารถเตรียมตัวได้ประโยชน์อย่างเต็มที่-----

แต่ที่สำคัญกว่าก็คือว่าคนที่พูดง่าย ๆ คือต้องเสียสละให้ส่วนรวม เพราะเรื่องนี้ดีกับเศรษฐกิจส่วนรวม แต่ว่าตัวเขาต้องยอมสูญเสียเพื่อไปแลกกับข้อตกลงนี้ เราจะได้มีการกำหนดเตรียมการล่วงหน้าในเรื่องของมาตรการที่จะไปชดเชยหรือเยียวยาความเสียหาย ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาแถลงว่าที่จริงเรามีกลไกตรงนี้อยู่คือกองทุนอยู่แล้ว เข้าใจว่ามีทั้ง ๒ กระทรวงนะครับ มีทั้งกระทรวงพาณิชย์ มีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็มีการแต่งตั้งกองทุนลักษณะนี้ขึ้นมา แต่ว่าผมเชื่อว่าถ้าท่านประธานได้ติดตามจะพบว่าการเบิกจ่ายกองทุนเหล่านี้ค่อย ๆ แล้วก็เทียบไม่ได้เลยกับความเดือดร้อนที่บางครั้งเกิดขึ้นจากข้อตกลงเขตการค้าเสรี เพราะอะไรครับ เพราะที่ผ่านมาเราไปลงนามข้อตกลงเขตการค้าเสรีเสร็จ ผลกระทบตามมาพอเดือดร้อนก็ร้องเรียนกัน อาจจะมีการมาพูดคุยกันเป็นประเด็นทางการเมืองอยู่บ้าง แล้วเราก็บอกมีกองทุนนี้ แต่ผมถามว่าพี่น้องคนไทยจำนวนมากครับเขาไม่รู้หรือกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตัวเขามันเป็นผลโดยตรงหรือไม่จากข้อตกลงเขตการค้าเสรี เพราะเขาไม่ได้รู้ล่วงหน้าครับ วันหนึ่งฝ่ายบริหารไปเซ็นกลับมา พอเกิดเรื่องก็มีการร้องเรียนกัน ผู้แทนราษฎรก็มาพูดเหมือนเวลามาพูดเรื่องพืชผลตกต่ำ ภัยแล้ง น้ำท่วม เสร็จแล้วก็เถียงกันได้ว่าตกลงที่ราคาตกเป็นเพราะข้อตกลงหรือเปล่า หรือเป็นเพราะฤดูกาล หรือเป็นเพราะดิน ฟ้า อากาศ หรือเป็นเพราะสภาพตลาดโลก แต่ถ้าเรามีกระบวนการอย่างเช่น กรรมาธิการศึกษาเสร็จตั้งข้อสังเกตไว้เลยว่ากลุ่มนั้นกลุ่มนี้คือกลุ่มเสี่ยงก็ได้รับที่จะได้รับผลกระทบ มันก็จะต้องมีข้อสังเกตไปยังฝ่ายบริหารทันทีว่าการมีกองทุนกลไกชดเชย เยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบมีหลักเกณฑ์อย่างไร สร้างความเข้าใจประชาสัมพันธ์ให้เขาอย่างไร เราก็จะได้ดูแลคนเหล่านั้นได้ในฐานะที่เขาเสียสละให้กับส่วนรวมไม่ต่างจากพี่น้องที่เวลามีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่แล้วอาจจะต้องสูญเสียที่ดิน ทรัพย์สินหรืออะไรก็แล้วแต่ ดังนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมเป็นคนหนึ่งที่สนับสนุนเรื่องของการขยายความร่วมมือทางการค้า การลงทุน หลักการในเรื่องของการมีความตกลงกับญี่ปุ่นในนามของไทยหรืออาเซียน ผมสนับสนุนครับ แต่ว่าเราอยาการู้ผลกระทบ เราอยากจะเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยที่ดีที่จะได้ช่วยเตรียมการให้กับคนของเราที่ต้องเสียสละเพื่อให้ส่วนรวมได้ประโยชน์ เป็นไปได้ไหมครับ ขอเวลากรรมาธิการของรัฐสภาสัก ๓๐ วัน ๔๕ วัน แล้วก็

เอาเรื่องเหล่านี้ไปศึกษานำกลับมาเป็นข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมว่าสภาควรเห็นชอบ มีข้อสังเกตไปให้ฝ่ายบริหารว่าถ้าไปทำความตกลงนี้แล้วมีกลุ่มใดบ้างประเด็นใดบ้างที่ต้องไปดูแลเป็นพิเศษเพื่อไม่ให้ผลเสียนั้นเป็นสิ่งที่เรามาเสียใจภายหลังว่าไม่ได้ คาดการณ์ ไม่ได้เตรียมตัวที่จะดูแลมาก่อน ถ้าท่านรัฐมนตรีจะกรุณาให้คำตอบตรงนี้ได้ แล้วก็ขอความเห็นใจว่าจริง ๆ แล้วผมอยากให้เห็นใจทุกฝ่ายนะครับ คือฝ่ายท่านเอง ก็ทำงาน ผมทราบเวลามันเพิ่มขึ้นตอน เวลามันเพิ่มระยะเวลาที่มีความกังวล แต่ผมอยาก เห็นว่าไม่อยากจะทำความตกลงเหล่านี้ในที่สุดมันจะกลายเป็นเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหา ทางการเมืองตลอดเวลา เพราะเราไม่มีกระบวนการที่ดีที่รองรับ เราเอาสะดวกวันนี้ แต่วันข้างหน้าเราจะทำอะไรได้ยากขึ้น ๆ เรียบตรง ๆ ว่ามาตรา ๑๙๐ ก็มาเพราะเป็น ปฏิบัติการกับการรวบรัดตัดตอนการทำหนังสือสัญญาหลายฉบับก่อนหน้าในอดีตนะครับ ก็กราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ แล้วก็ถ้าเป็นไปได้อยากได้คำตอบจากท่านรัฐมนตรี ด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาครับมีผู้อภิปราย ทั้งหมดขณะนี้ชื่ออยู่กับผมนะครับ ส.ว. ก็ยังค้างอยู่ & ท่าน คุณตวง คุณวิชาญ คุณชรินทร์ คุณธีระจิตต์ คุณสุรชัย ส่วนทางฝ่ายประชาธิปไตยก็ยังมี คุณจตุติ คุณนริศ คุณไกรศักดิ์ คุณอลิ มะหะมัดยงกี คุณนคร มาฉิม-----

ส่วนพรรคพลังประชาชนก็มีคุณสุรพงษ์ คุณนิรมิต คุณธเนศ คุณสาธิต คุณกุเทพ คุณจตุพร คุณสถาพร คุณจุมพฏ ผมอยากจะปรึกษาว่าเราควรจะจำกัดเวลาใหม่ หรือว่าปล่อยไปอย่างนี้ ผมถามที่ประชุม เชิญ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ถ้าผมจะขออนุญาตท่านประธานกรุณาหรือ คือถ้าสมมุติว่ามันมีกรรมวิธีการ ก็ไม่ต้องพูดกันมาก ใครสนใจประเด็นไหนก็ไปติดตามในกรรมวิธีการได้ ถ้าอย่างนั้นจำกัดเวลาคงไม่ต่างกัน ก็แค่ฝากประเด็นกันไป แต่ว่าถ้าจะไม่ตั้งกรรมวิธีการ ผมว่าถ้าอย่างนั้นก็คงไม่ต้องจำกัดเวลา เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกทำได้เต็มที่ เสร็จแล้วเห็นชอบก็จบ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ความเห็นของผมก็ไม่จำกัดเวลาแล้ว ตั้งแต่ต้น ถ้าอย่างนั้นก็ดำเนินการไปเลย ต่อไปคุณสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล สลับกันไปเชิญท่านรัฐมนตรีก่อนคุณสุรพงษ์

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านผู้นำฝ่ายค้าน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมเองก็ต้องขอขอบคุณที่ท่านให้ความเป็นห่วง โดยเฉพาะเรื่องของกฎหรือที่เราไปเซ็นนี้ ทั้งหมดเราแก้ไขไม่ได้อยู่แล้ว แต่สิ่งที่พวกท่านยื่นแสดงความคิดเห็นนั้นเป็นเรื่องของการทำให้เกิดความรอบคอบแล้วก็ให้มีความเห็นพ้องต้องกันว่าสิทธิที่ไปเซ็นนั้นผลได้ผลเสียเป็นอย่างไร ผมเรียนว่าวันนี้ระเบียบวาระการประชุม ทางเราก็ส่งให้ทั้งหมดแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรจะให้ตั้งกรรมวิธีการนั้น ผมก็ไม่ขัดข้อง เรียนว่าไม่ขัดข้องเพราะจะได้ไปคุยกันในฟลอร์ (Floor) เล็ก เนื่องจากอันนี้เราประชุมกรอบใหญ่มาเป็นครั้งที่ ๙ ครั้งที่ ๑๐ แล้ว บังเอิญมาคาบเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ คือครั้งที่ ๙ และครั้งที่ ๑๐ เรียนว่าฝ่ายเราเองเขาดูอย่างรอบคอบ ผมก็เรียกแต่ละประเด็นมาดู ถามว่าทุกคนก็รักชาติรักแผ่นดินเหมือนกัน เป็นห่วงเป็นใยว่าแล้วสิ่งที่เราไปเซ็นผูกพันไว้นั้นอนาคตลูกหลานเราจะเป็นอย่างไร เราคิดเหมือนกัน ผมก็เชื่อว่าท่านผู้แทนทุกคน ผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็มีความนึกคิดเหมือนกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้าจะต้องใช้เวลาตรงนี้

ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องนี้ ผมเข้าใจและรู้ถึงความรู้สึกของคนที่เป็นตัวแทนประชาชน ถ้าหากทางฝ่ายรัฐบาลพร้อมที่จะให้ตั้งกรรมาธิการพิจารณาตามกันในเรื่องนี้ ผมก็ยินดี โดยเฉพาะสิ่งหนึ่งที่จะตอบก็คือเดดไลน์ (Deadline) ผมต้องทราบให้จบก่อนวันที่ ๖ ตุลาคม ก็ประทานกราบเรียนท่านประธานสภาเพื่อหาข้อสรุปอาจจะตั้งกรรมาธิการ ผมไม่ขัดข้อง กราบขอบพระคุณ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เปิดโอกาสให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นไปสักหน่อย เพราะแต่ละคนก็มีเป้าหมายอันเดียวกัน เชิญดำเนินการไปก่อน แล้วก็ให้ Whip ๓ ฝ่าย วุฒิสภา ฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาล ไปตกลงกัน แล้วแจ้งให้ผมทราบว่า จะดำเนินการอย่างไร ก็แจ้งให้ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ทราบ ท่านสั่งการให้ท่านสนิทกับท่านอื่นไปดำเนินการ เชิญดอกเตอร์สุรพงษ์

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับที่จริงแล้วมาตรา ๑๙๐ นั้น ผมเองไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าในตอนที่มีการปฏิวัติและมีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ มีการขอมติเพื่อรับร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นั้น ผมเองเรียนตรง ๆ เลยว่าไม่ได้รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะผมเห็นว่า มีประเด็นหลาย ๆ ประเด็นที่ได้สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติ อย่างมาตรา ๑๙๐ นี้ท่านประธาน ผมมองอย่างนี้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่สภาต้องการรับรู้ไปทุกเรื่อง เพราะเกรงกลัวว่าข้าราชการหรือนักการเมืองจะหาประโยชน์จากการไปตกลงในข้อสัญญาาระหว่างประเทศนั้น-----

บางเรื่องแทนที่จะทำให้การดำเนินการของประเทศชาติเราไปได้ทันการรวดเร็วไม่ต้องไปพะวักพะวงสิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็นข้อครหา ทำให้การค้าขายการแข่งขันในตลาดเสรีนั้นไม่ทันกินเขา บ้านเมืองเสียหายไปเยอะครับ อย่างมาตรา ๑๙๐ ใช้ในบางเรื่องบางราวก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ใช้ในบางกรณีแล้วมันสร้างปัญหาครับ อย่างกรณีการค้าขายระหว่างประเทศ ผมเองได้อ่านข้อศึกษาที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้ทำขึ้นมา รูปเล่มฉบับนี้แหละครับ ถ้ามว่าดีไหม ผมว่าดีครับ เพราะการค้าที่เราจะได้ประโยชน์จากการที่ร่วมลงนามในข้อตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่น ก็คือการลดภาษีสินค้าที่เราส่งไปขายประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะสินค้าเกษตรครับ ไม่ว่าจะเป็นทุเรียน ฝรั่ง มะม่วง มะละกอ กุ้ง กล้วย มะพร้าว ได้ประโยชน์ทั้งนั้น นอกจากนั้นนะครับอาหารทะเล ไม่ว่าจะเป็น กุ้ง ปู ปลา ปลาหมึก ได้ประโยชน์อีกครับ เพราะว่าเราจะทำให้สินค้าเกษตรของเรานั้นได้ส่งไปขายในประเทศญี่ปุ่น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเลยครับว่า ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ผมได้ไปประเทศญี่ปุ่น ชีวิตนี้ไม่เคยได้กินกุ้งตัวใหญ่ ๆ เท่าที่ผมไปได้กินในประเทศญี่ปุ่น ผมบังเอิญไปนั่งกินครับแล้วก็ถามพ่อค้าที่ญี่ปุ่นว่า กุ้งนี้มาจากไหน เขาบอกว่ามาจากประเทศไทย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แหละครับมันเป็นประโยชน์ พี่น้องเกษตรกรชาวประมงก็จะได้รับประโยชน์ ในขณะเดียวกันผลไม้ที่เรานำเข้าจากประเทศเขา ถ้าหากภาษีลดลงจาก ๔๐ เปอร์เซ็นต์เหลือ ๐ เปอร์เซ็นต์ พี่น้องประชาชนคนไทยจะได้กินผลไม้ฝรั่งราคาถูก ๆ เหมือนกันครับท่านประธานครับ เพื่อจะได้ทดสอบรสชาติเพื่อจะได้มาพัฒนาสินค้าเกษตรของเราให้แข่งขันในตลาดโลกได้ ที่สำคัญที่สุดท่านประธานผมได้ไปอังค์ถัด (UNCTAD) มา ไปเรียนพบท่านเลขาธิการอังค์ถัด ท่านดอกเตอร์ศุภชัย ปานิชภักดิ์ ท่านพูดชัดเจนครับว่า ประเทศไทยควรจะทำมาค้าขายด้านการเกษตร ทำมันให้ดีกว่าประเทศอื่นได้ เพราะบรรพบุรุษของเรานั้นมีความเก่งกาจทางด้านเกษตรกรรม พี่น้องประชาชนคนไทยได้เปรียบประเทศอื่นครับ ภูมิภาคของเราที่ดีกว่า เราไม่เจอพายุร้ายเหมือนประเทศอื่น ๆ สิ่งนี้แหละครับเป็นสิ่งที่คนไทยได้รับประโยชน์เป็นอย่างยิ่งนะครับ เราควรที่จะดำเนินการค้าการขายให้ทันกับสังคมโลก และวันนี้ผมได้ศึกษาร่างความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ผมอ่านทั้งหมดนี้แหละครับท่านประธานก่อนที่ผมจะลุกขึ้นมาอภิปราย ผมเรียนตรง ๆ ว่าอ่านทั้งหมด

แล้ววงนอกรับ อ่านแล้วก็ไม่ค่อยรู้เรื่องครับแต่รู้ว่ามันมีส่วนดีมาก กระทรวงพาณิชย์ คงจะไม่ทำให้ประเทศไทยต้องเสียหาย เวลาไปตกลงกับใครข้าราชการก็มีความรัก ในประเทศ คงไม่ยอมตกเป็นเบี้ยล่างของประเทศอื่น และถ้ามันไม่ดีอาเซียนเขา คงไม่ลงนามอย่างนี้ เราจะต้องทำให้ทันเหตุการณ์ครับและเราเป็นผู้นำอาเซียนได้ในอดีต วันนี้อาจจะถอยหลังแล้วก็ได้ครับเพราะความวุ่นวายในประเทศ วันนี้เวียดนาม ประเทศ ต่าง ๆ เขาหัวเราะเยาะเราครับ เขาอาจจะดีใจด้วยก็ได้ครับเพราะวันนี้เขาอาจจะเอาเงิน มาสนับสนุนให้เกิดความวุ่นวายในประเทศเพื่อประเทศชาติเราจะได้ล่าหลังก็ได้ครับ อันนี้ ผมสันนิษฐานเอาเองท่านประธาน ผมอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนั้นครับว่าผมได้อ่านเหตุผลและศึกษาผลดีผลเสียของร่างความตกลงหุ้นส่วนฉบับนี้แหละครับเป็น สิ่งที่ดีครับ และผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้คงจะเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ เพราะที่ต้องมาผ่านสภาแห่งนี้ ผมก็อยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้ให้การสนับสนุนเห็นชอบ กับร่างฉบับนี้นะครับ และสิ่งที่ผู้นำฝ่ายค้านจะให้ตั้งกรรมาธิการ ผมก็เห็นดีด้วยครับ แต่ต้องให้ทันเหตุการณ์ ให้ทันเวลาตามที่กระทรวงพาณิชย์ต้องการเพื่อจะได้ไปลงนาม เพื่อประเทศชาติของเราจะได้มีการค้าการขายเจริญรุ่งเรืองไม่น้อยหน้ากว่าประเทศอื่น ๆ ครับผมฝากไว้แค่นี้ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ รวบรวมดีครับ เชิญ
ท่านดวง อันทะไชย ครับ

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าประเด็นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้เสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้
เป็นประเด็นที่น่าสนใจและควรจะต้องรับฟัง แม้ว่าในส่วนตัวผมจะเห็นด้วยกับหลักการ
และควรจะต้องดำเนินการตามข้อเสนอที่รัฐบาลเสนอต่อสภาแห่งนี้ แต่ว่ามันมีความ
จำเป็นที่เราจะต้องทำตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐

ท่านประธานครับ ผมมีประเด็นหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ภาค
ประชาสังคมได้สนใจมาตั้งแต่ก่อนที่เราจะทำเจเทปกับญี่ปุ่น เราสนใจเรื่องนี้มาตั้งแต่
ปี ๒๕๔๘ ก็คือประเด็นที่คุณหญิงท่านเป็นสมาชิกได้กรุณาพูดถึงคือเรื่องของการที่จะ
ต้องให้ประเทศไทยเป็นแหล่งในการที่ทิ้งขยะและของเสียอันตรายในอนาคตข้างหน้า
ผมคิดว่าข้อตกลงเหล่านี้เป็นข้อตกลงที่จะต้องทำความเข้าใจให้พอสมควร ประเด็น
ของผมก็คือท่านประธานครับ แม้ว่าเราจะมีประโยชน์มหาศาลต่อการเซ็นสัญญาเอเจเซป
ในครั้งนี้ หรือแม้การเซ็นสัญญากับเจเทปที่ผ่านมา นั้น เราก็มีข้อข้องใจอยู่เสมอว่า
ในการเซ็นสัญญาเหล่านี้รัฐบาลจำเป็นที่จะต้องตอบให้สภาแห่งนี้และองค์กร
ภาคประชาสังคมได้มั่นใจว่าได้มีมาตรการข้อตกลงที่กำหนดเกี่ยวกับการป้องกันเยียวยา
ความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นกับของเสียและอันตรายที่จะเป็นสิ่งที่ต้องมาทำลาย
สิ่งแวดล้อมและชีวิตทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนได้ ข้อเสนอของผมก็คือว่าประการหนึ่ง
ในสัญญาฉบับนี้คนที่รับผิดชอบช่วยอธิบายและเล่าให้สภาได้ฟังว่าได้คำนึงถึงเรื่องนี้มาก
น้อยแค่ไหนอย่างไร

ประการที่ ๒ ข้อตกลงครั้งสุดท้ายเอเจเซปครั้งนี้ได้มีความเชื่อมโยง
ผูกพันกับเจเทปหรือไม่อย่างไร หลังจากที่เราไปเซ็นกับเจเทปที่ผ่านมา นั้น ผลกระทบ
ที่เกิดขึ้นต่อเรื่องที่ทิ้งขยะและของเสียที่เรากังวล ที่เรามีความห่วงใยกันนั้นได้มีผล
กระทบเกิดขึ้นกับประเทศไทยหรือไม่อย่างไร ผมคิดว่าข้อเสนอเหล่านี้เป็นข้อเสนอที่
ภาคประชาสังคม ภาคประชาชนเองก็ควรที่จะต้องได้รับรู้และเข้าใจร่วมกัน ตลอดจน

สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ก็ควรที่จะได้รู้ว่าผลที่จะเกิดขึ้นในการเซ็นสัญญาระหว่างประเทศนั้น กับประเทศไทยในเชิงสิ่งแวดล้อม ในเชิงนิเวศวิทยานั้นมันจะเกิดขึ้นอย่างไร แล้วมันคุ้มหรือไม่กับการที่เราจะต้องมาเยียวยาดูแลรักษาประชาชนของตัวเองกับรายได้ที่เราได้มีมหาศาล

ผมฝากประเด็นท่านประธานไว้ตอนท้ายว่าวันนี้สังคมไทยอยู่บนพื้นฐานว่าเรากำลังซึ่งใจอยู่วาระหว่างสิ่งที่เราได้มากับสิ่งที่เราจะเสียไปนั้นมันคุ้มค่ามากน้อยแค่ไหน ผมคิดว่าบทเรียนมาบทพูดคือตัวอย่างชัดเจนว่า แม้เราจะมีรายได้มหาศาล แต่เราก็จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณอย่างมหาศาลในการเยียวยาพี่น้องประชาชนของเรา เช่นเดียวกันกับข้อตกลงครั้งนี้แม้จะมีประโยชน์มหาศาลตามข้อเสนอของรัฐบาลที่เสนอต่อสภาแห่งนี้มันมีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายว่าเราได้มีการปกป้องคุ้มครองและป้องกันอย่างไร เรามีแนวทางในการที่จะจัดการงบประมาณในการดูแลเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานวุฒิสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณจุติ ไกรฤกษ์ ครับ คือมีชื่ออยู่แล้วไม่ต้องยกมือให้เมื่อยหรือครับ เชิญ

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานแสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับประเทศญี่ปุ่น และผมอยากจะขอสนับสนุนให้มีการตั้งคณะกรรมการธิการขึ้นมา การตั้งคณะกรรมการชื่อนั้นผมทราบว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในข้อตกลงได้ แต่ผมคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้จะเป็นเครื่องมือ เครื่องมืออันหนึ่งในอนาคตที่รัฐบาลนั้นสามารถนำไปใช้เป็นเทคนิคในการเจรจาต่อรองกับต่างประเทศได้ ในอนาคต โดยที่ท่านอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเองก็จะใช้ประโยชน์จากตรงนี้ได้ และผมก็เชื่อมั่นว่าท่านเป็นคนที่มีความสามารถคนหนึ่ง แต่ผมคิดว่าท่านคนเดียวนั้นไม่พอ ถามว่าทำไมไม่พอ เพราะว่าผมเห็นในข้อตกลงทางการค้าหรือความตกลงทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียน – ญี่ปุ่น นั้น-----

ที่ท่านมาให้เราว่าความร่วมมือด้านเศรษฐกิจบอกว่า สาขาความร่วมมือต่าง ๆ คือ กระบวนการที่เกี่ยวกับการค้า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ทรัพย์สินทางปัญญา พลังงาน ข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสาร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง การท่องเที่ยวและฮอสพิทอลิตี้ (Hospitality) การขนส่งและโลจิสติกส์ การเกษตร ประมงและป่าไม้ สิ่งแวดล้อม นโยบายการแข่งขัน สาขาอื่น ๆ ตามแต่จะตกลงกัน ท่านประธานจะเห็นครับ ท่านอธิบดีจะเห็นว่ามันกว้างมาก แล้วการกว้างมากนั้น ผมกราบเรียนได้ว่าถ้าฟังวันนี้ให้กระทรวงพาณิชย์มาเป็นเจ้าภาพ แล้วนั่งอยู่คนเดียวโดด ๆ นั้น ผมว่ามันไม่พอ วันนี้สภาจะต้องให้อำนาจแล้วก็ให้บังคับให้ส่วนราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ด้วย ผมกราบเรียนท่านประธานว่าที่ผมอ่านมาเมื่อคืนนี้มีหลายมิติ หลายกระทรวง ท่านประธานครับในอนาคตถ้าเกิดอะไรขึ้นในทางลบเขาก็จะโยนกลองว่า กระทรวงพาณิชย์เป็นคนเจรจา เขาไม่มีส่วนรับรู้รับเห็นในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำไป ผมอยากจะให้เป็นว่าวันนี้ ความจริงเสียตายว่าน่าจะมีกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีน่าจะมาด้วย กระทรวงอุตสาหกรรมน่าจะมาด้วย แม้กระทั่งเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็น่าจะมานั่งรับฟังด้วยไม่เว้นครับแม้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่ามันต้องมีบูรณาการกันหมด แล้ววันนี้ที่เห็นในภาพนี้ไม่สบายใจครับ ไม่สบายใจและไม่แน่ใจว่าการบูรณาการจะเกิดขึ้นแล้วก็ไม่มั่นใจเลยว่าการบูรณาการในเชิงปฏิบัติก็จะเกิดขึ้นด้วย ผมเห็นวันนี้แล้วผมกลัวว่า คำว่า ธุระไม่ใช่ ภาระของท่านอธิบดีคนเดียวผมว่าท่านแบกรับไม่ไหวครับ ท่านเป็นอธิบดีท่านจะไปขอร้องกระทรวงอื่นปลัดกระทรวงให้มาร่วมประชุมท่านได้ไหม ไม่ได้ ท่านต้องใช้อำนาจของรัฐสภานี้บังคับความร่วมมือเกิดขึ้น ใช้สภานั้นเป็นแล้วให้ทุกคนนั้นอยู่ในร่องในรอยว่านี่คือผลประโยชน์ของประเทศไทย ที่กระทรวงทุกคนจะต้องร่วมมือกัน ผมไม่อยากเห็นความเสียหายต่าง ๆ เหล่านี้ อย่าให้ข้าราชการประวัติศาสตร์ของข้อตกลงทางการค้ากับประเทศอื่น สิ่งที่มีความเป็นห่วงใยครับ อยากจะให้ท่านอธิบดีได้กรุณาจดความห่วงใยของผมไว้ เพราะมันเกี่ยวข้องกันหลายกระทรวง แล้วก็ถ้าผมไม่มีโอกาส

ไปเป็นกรรมาธิการกับเขา หรือสภาไม่ตั้ง ผมอยากจะได้ฟังคำตอบจากทางท่าน เพื่อให้
เกิดความสบายใจว่า สิ่งที่รัฐสภาจะอนุมัติไปนี้ คนไทยได้ประโยชน์ แล้วก็ไม่ใช่แค่คนไทย
ได้ประโยชน์บนเอกสารเฉย ๆ ในเชิงปฏิบัติทุกกระทรวงต้องมีส่วนร่วม ผมเน้นนะครับ
ทุกกระทรวงต้องมีส่วนร่วมในการขยายผลในเชิงประโยชน์ที่เราจะได้รับจากความตกลง
ทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่น ท่านประธานครับ ผมไม่มีเวลาอ่านหนังสือที่
สภาจัดให้ ๑๘๗ หน้า อ่านไม่ทันครับ แล้วก็ของที่ท่านส่งมาให้ ก็อ่านไม่ทันประมาณ
๑๐๐ กว่าหน้า แต่อยากจะถามครับว่าทางกระทรวงพาณิชย์เมื่อไปเจรจากับเขา ตอนไป
เริ่มก่อนเจรจากรเตรียมการมีที่กระทรวงที่เข้าร่วมการเตรียมการกับกระทรวงพาณิชย์
แล้วก็ข้อตกลงระหว่างกระทรวงกันอย่างไรบ้าง มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมไหมครับ
ติดตามผลการปฏิบัติตามข้อตกลงทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่น ทุกกระทรวง
เป็นกรรมการใหม่ มีแผนปฏิบัติการร่วมกันใหม่ว่าจะติดตามขยายผลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้
อย่างไรนะครับ แล้วคณะกรรมการที่ว่านี้ประกอบไปด้วยหน่วยงานใดบ้าง แล้วก็ผู้บริหาร
ระดับไหนที่จะเข้าร่วมนะครับ แล้วการประชุมนี้มีการทบทวนทุก ๓ เดือน ทุก ๖ เดือน
หรือว่าทุกเดือนในการติดตามผลนะครับ นี่คือสิ่งที่อยากจะรับคำสั่งจากท่าน

ประเด็นต่อมาคือกลไกที่ผู้เสียหายหรือผู้เดือดร้อนจะร้องเรียนผ่าน
ส่วนราชการ ในกรณีที่มีการขอทบทวนความตกลงต่าง ๆ เหล่านี้ กลไกต่าง ๆ เหล่านั้น
มีกระบวนการอย่างไร และเปิดกว้างแค่ไหนให้ประชาชนนั้นสามารถเข้าถึงแล้วก็ร้องเรียน
ถึงคณะกรรมการที่ว่านี้ได้ คณะกรรมการของท่านนั้นมีระบบเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
มีระบบเตือนภัยทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมด้านอื่น ๆ-----

ขณะนี้ผมอยากจะยกตัวอย่างให้ท่านอธิบดีหรือว่าผู้มาชี้แจงได้เห็นผ่านท่านประธานไปว่า ทุกวันนี้มีความเป็นห่วงว่าหลายคนพูดถึงขยะนะครับ ผมยกตัวอย่างให้ฟังเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว ก็คือมีบริษัทนำเข้าบริษัทหนึ่ง นำเข้าขยะพิษทางอุตสาหกรรม ขยะสารเคมีมานี่เขาก็ไปซื้อที่ผืนใหญ่หลายร้อยไร่ในเขตกันดารในภาคตะวันออก เชียงเหนือ ใกล้เคียงเขาแล้วเขาก็มีโบนาเข้า โบนาเข้านั้นเป็นภาษาอังกฤษ แล้วก็แถมเป็น เรื่องของเคมี ซึ่งขนาดผมอ่านภาษาอังกฤษได้ ผมก็ไม่เข้าใจว่าสารเคมีนี้มีผลเป็นพิษ อยากรู้และก็นานขนาดไหน และก็เมื่อเขาเป็นที่ของเขาแล้วเขาก็กันรั้วไม่มีใครเข้าไปได้ แล้วก็ขุดแล้วก็ฝังกลบสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ กรมควบคุมมลพิษก็เข้าไปไม่ถึง อบต. อบจ. ก็เข้าไปตรวจสอบไม่ได้เพราะเป็นที่ส่วนบุคคล สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นแล้ว และผมเชื่อว่า เมื่อมีข้อตกลงอาเซียนญี่ปุ่นหรือแม้กระทั่งไทย - ญี่ปุ่นเข้ามาแล้ว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะ เกิดขึ้นมากขึ้น ถามว่ามากขึ้นเพราะอะไร มากขึ้นเพราะว่าเรามีการลดภาษีระหว่างกัน ฉะนั้นต้นทุนของการกำจัดขยะในประเทศญี่ปุ่นนั้นแพงมาก เป็นการง่ายและก็จะสะดวก ที่จะส่งออกสารขยะต่าง ๆ เหล่านี้มายังประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ในแถบประเทศ อาเซียน แต่ไม่ใช่สิงคโปร์หรือว่ามาเลเซีย เพราะว่าเขามีกฎหมาย กฎบัตรที่เข้มงวดมาก ท่านประธานครับ นอกจากเรื่องของขยะแล้ว ผมอยากจะให้ทางกระทรวงพาณิชย์ ท่านรัฐมนตรีก็ได้ช่วยอธิบายครับว่าประโยชน์ที่ท่านบอกว่าคนไทยจะได้รับผู้ประกอบการ ไทยจะได้รับนั้นะครับ ท่านจะมีการขยายความได้ไหมว่ากลไกของกระทรวงพาณิชย์ที่จะ ช่วยผู้ประกอบการให้ได้ผลประโยชน์จากข้อตกลงตรงนี้ท่านจะดำเนินการอย่างไร ไม่ได้ถามว่าจะทำอะไรบ้างนะครับ จะดำเนินการอย่างไรในกรณีนี้ เช่น ไม่ใช่จัดสัมมนา ไม่ใช่จัดประชุม แต่ต้องให้เกิดประโยชน์ในการช่วงชิงผลประโยชน์ทางภาษีอากรแล้วก็ ขยายการส่งออกตรงนี้ไปด้วย

ข้อห่วงใยของผมอีกข้อหนึ่งซึ่งอยากจะฟังจากกระทรวงพาณิชย์ และจริง ๆ ก็อยากจะฟังจากกระทรวงการต่างประเทศ แม้กระทั่งกระทรวงแรงงาน กระทรวง อุตสาหกรรมด้วย คือวันนี้เมื่อประเทศไทยต้องลดภาษีศุลกากรลงนะครับ ท่านสมาชิก หลายท่าน ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายไปแล้วว่าภาษีศุลกากร

ด้านอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นนั้นเขาต่ำ ประเทศไทยสูง เมื่อเมืองไทยลดภาษีลงมาแล้ว ในที่สุดถามว่าจะมีปัจจัยอะไรที่จะป้องกันไม่ให้ญี่ปุ่นย้ายฐานการผลิตไปในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่น ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่ามันนอกเหนือจากอำนาจขอบเขตของกระทรวงพาณิชย์เลย เห็นไหมครับว่าตรงนี้จึงต้องมีการบูรณาการ ผมยกตัวอย่างเลยว่าวันนี้ญี่ปุ่นมีโรงงานที่ผลิตในเมืองไทย แล้วก็ในขณะเดียวกันเมื่อข้อตกลงอาเซียนนี้สำเร็จ ประเทศที่มีต้นทุนต่ำกว่าประเทศไทย เช่น เวียดนาม แม้กระทั่งกัมพูชา ในสินค้าหรือผลผลิตหลายชนิด เขาก็สามารถย้ายฐานการผลิตไปอยู่ที่นั่นได้ ผมถามว่าวันนี้กระทรวงต่าง ๆ มีมาตรการอะไรบ้างที่เตรียมจะผูกมัด แล้วก็ดึงดูดให้ญี่ปุ่นนั้นไม่ย้ายฐานการผลิตสินค้าต่าง ๆ เหล่านั้นจากประเทศไทยไปอยู่ในประเทศอาเซียนอื่น ๆ นอกจากนั้นแล้วอยากจะถามว่า แผนปฏิบัติการของกระทรวงพาณิชย์ว่าประเทศไทยมีข้อตกลงไทย - ญี่ปุ่น การค้าไทย - ญี่ปุ่นแล้ว วันนี้มีอาเซียน - ญี่ปุ่นมากขึ้น ผมเห็นเอกสารท่านท่านบอกว่าจะได้ประโยชน์เพิ่ม แต่อยากจะให้ทราบว่าประเทศไทยขาดดุลต่อเนื่อง ขาดดุลการค้ากับญี่ปุ่นมา ๓๐ ปีแล้ว ผมจำได้ว่าเมื่อปี ๑๙๘๖ ผมมีส่วนร่วมไปกับคณะที่ไปยื่นจดหมายกับ นายกรัฐมนตรีนาไกโซเน่ในขณะนั้นนะครับ วันนั้นไทยขาดดุลการค้าเขาเพิ่มมากขึ้น เหลือเกิน เรามีความเป็นห่วง แต่หลังจากนั้นมาเราขาดดุลเพิ่มขึ้น ๆ ตลอด แล้วถามว่ามีหลักประกันอะไรที่เราจะขาดดุลการค้ากับญี่ปุ่นน้อยลง หากเรามีข้อตกลงกับเขา ตรงนี้ว่าเรามีผลประโยชน์เพิ่มขึ้น ท่านทราบท่านรู้ดีว่าญี่ปุ่นนั้นตั้งมาตรการกีดกันสินค้าไทยที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร เป็นเรื่องของมาตรฐานสินค้า-----

เป็นเรื่องของความปลอดภัยจากสารปนเปื้อน เป็นเรื่องมาตรฐานอุตสาหกรรม มาตรฐานสิ่งแวดล้อมเขา ถามว่าตรงนี้แหละครับ มีแผนปฏิบัติการที่จะช่วยให้ประเทศไทยนั้นผลิตได้ตามมาตรฐาน แล้วก็ส่งไปที่ประเทศญี่ปุ่นได้มากขึ้นเพื่อลดการขาดดุลการค้าได้หรือไม่ และมันก็ต้องเกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่น นี่เป็นที่มาว่าสภาพนี้จะต้องให้ข้อบังคับหรือการบังคับว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากกระทรวงอื่น

นอกจากนั้นแล้วผมฝากอีก ๑ ประเด็นซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก คือเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาครับ ทรัพย์สินทางปัญญานั้นวันนี้เรามองข้ามไปมาก ผมบังเอิญไปนี้ โชคดีไปนั่งเป็นกรรมาธิการงบประมาณ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ได้ยินได้ฟังแล้วก็มีความสลดใจ สลดใจที่เราไม่พร้อมที่จะปกป้องรักษามรดกไทยในเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญา วันนี้ละครับ ความหลากหลายทางชีวภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของประเทศไทย สมุนไพรไทย ท่านเชื่อไหมครับคนที่มาเอาประโยชน์ตรงนี้เป็นประเทศญี่ปุ่นครับ ประเทศญี่ปุ่นว่าจ้างคนไทยเยอะมาก เข้าไปทำวิจัยเพื่อจะไปจดสิทธิบัตรในการผลิตยาต่าง ๆ เหล่านี้ แต่เรามีของของเราอยู่ในบ้านเราเอง เราไม่ได้ใช้ประโยชน์ตรงนี้ ไม่ได้ปกป้องอนุรักษ์มรดกไทยที่ปู่ ย่า ตา ทวดมอบไว้ให้เลย เราปล่อยให้มันสูญเสียชีวิตไป ผมอยากจะถามว่าวันนี้กระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกรรมทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรง แต่ในเชิงปฏิบัติท่านต้องไปฟังกระทรวงวัฒนธรรม ท่านต้องไปฟังกระทรวงสาธารณสุข ท่านต้องไปฟังกระทรวงมหาดไทย ท่านต้องไปฟังกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อปกป้องสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ผมถามว่าวันนี้แผนปฏิบัติการที่ท่านจะทำมีหรือยัง เพราะไม่เช่นนั้นแล้วเราจะเสียเปรียบญี่ปุ่นมาก เพราะมันมีตัวอย่างมาแล้ว ท่านก็ทราบว่ามันคือไทยที่ภาษีตัดตนนะครับ หลายท่านสมาชิกวุฒิสภาอาจจะไม่ทราบว่าญี่ปุ่นนั้นขอไปจดขึ้นทะเบียนไว้ว่าภาษีตัดตนเป็นของญี่ปุ่น แต่ว่าก็โชคดีที่ทางฝ่ายไทยดำเนินการทัน เราก็ชนะเขาในเรื่องของภาษีตัดตนปัจจุบันนี้ภาษีตัดตนก็เป็นที่ยอมรับกันว่าต้นกำเนิดนั้นมาจากประเทศไทย ไม่สูญเสียชีวิตเหล่านี้ไป นี่ถ้าเพื่อหน่วยราชการเราหลบหลบ รู้ไม่เท่าทัน ภาษีตัดตนวันนี้ก็จะเป็นภาษีตัดตนของประเทศญี่ปุ่นไปแล้ว ไม่ใช่ของประเทศไทย

ผมอยากจะถามคำถามต่อมาด้วยว่า กระทรวงพาณิชย์สามารถให้สมาชิก รัฐสภาเห็นได้ใหม่ว่า ข้อตกลงที่จะเป็นประโยชน์นี้จะบังเกิดในแผนงานเม็ดเงินลงทุน ในประเทศไทยประมาณเท่าไร ในกี่ปี แล้วเป็นเม็ดเงินประมาณกี่พันล้านบาทที่เหมือน ล้านบาท ในโครงการที่จากข้อตกลงขยายความข้อตกลงทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียน กับญี่ปุ่น ประเทศไทยจะมีเงินดอกเบียต่ำจากประเทศญี่ปุ่นมาช่วยประกอบการ ผู้ประกอบการ เอสเอ็มอี (SME) คือขนาดกลาง ขนาดย่อมบ้างหรือไม่ เพราะว่ามันอยู่ใน ประเด็นมิติทางข้อตกลงที่ท่านจะมีกับอาเซียนและญี่ปุ่น นอกจากนั้นแล้วพูดถึง ความเคารพในสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่ผมกล่าวไปแล้วนั้นจะมีมากมายขนาดไหน วันนี้ขอกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิกรัฐสภาด้วยว่าลักษณะสำคัญของตลาด ญี่ปุ่นที่เป็นคู่ค้าสำคัญของประเทศไทยคือข้อจำกัดว่า ผู้บริโภคญี่ปุ่นนั้นส่วนใหญ่รู้จัก สินค้าไทยเฉพาะในโตเกียว ในเมืองต่าง ๆ ของที่ญี่ปุ่นนั้นยังมีการรับรู้สินค้าไทย คุณภาพ สินค้าไทยน้อยมาก ข้อที่ ๒ คือตลาดญี่ปุ่นนั้นเป็นตลาดผู้มีกำลังซื้อมาก ขณะนี้เป็น ผู้สูงอายุเสียเยอะ ถามว่ากระทรวงพาณิชย์วันนี้ นอกจากจะส่งหมอนวด นวดแผนโบราณ นะครับ แล้วก็ส่งผู้ที่ดูแลผู้สูงอายุ ส่งพ่อครัว ส่งใครไป ถามว่ามาตรฐานเราเตรียมพร้อม กับความต้องการกับมาตรฐานที่เขาก็คิดกันของเราเข้าไปหรือไม่ เทคโนโลยีของ ตลาดญี่ปุ่นนั้นมีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ถามว่าวันนี้เราตกลงกับเขาแล้ว อาเซียน – ญี่ปุ่น แล้วถามว่าวันนี้ประเทศไทยสู้สิงคโปร์ สู้มาเลเซีย เราจะเสียเปรียบเขาไหม ถ้าเราทำ ข้อตกลงตรงนี้ อยากจะทราบว่าความได้เปรียบ เสียเปรียบ ผมไม่คาดคั้นหรอกครับว่า ประเทศไทยนั้นจะต้องได้เปรียบเขาทุกข้อ แต่ว่าบวก ลบ คูณ หารแล้วนี่เราจะต้องมี ความพร้อมที่จะปิดจุดด้อย แล้วก็เพิ่มประโยชน์ที่เราควรจะได้รับ

อีกประเด็นหนึ่งคือมาตรฐานในการนำเข้าสินค้าสูงนะครับ ซึ่งได้กล่าวมาแล้ว แล้วก็การใช้มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี นอกจากกรมเจรจาทางการค้าแล้ว อาจจะทราบว่าท่านมีแผนปฏิบัติการกับกระทรวงอุตสาหกรรม มาตรฐานอุตสาหกรรมใหม่ มาตรฐานสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ใหม่ ที่จะทำให้สินค้าไทยนั้นผ่านเข้าตลาดญี่ปุ่นได้ เพื่อนสมาชิกผมได้อ่านว่าสินค้าไทยเข้าตลาดญี่ปุ่นได้มากมายนั้นเป็นจำนวนประเภทสินค้า แต่ถามสิครับ ที่มาตรฐานได้ผ่านจริง ๆ น้อยนิดมาก เพราะเรายังไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้วยังไม่ได้บูรณาการแผนปฏิบัติงานเราให้เกษตรกรไทยผู้ส่งออกไทยได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็สิ่งที่อยากจะทราบเรียนต่อ ๆ ไปก็คือว่าถ้าท่านจะบอกได้ใหม่ว่าถ้าเพื่อรัฐสภาพนี้ไม่ให้ความเห็นชอบ ผลร้ายจะเกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย อยากฟังตรงนี้เหมือนกัน เพราะว่าประเทศไทยมีข้อตกลงทางการค้าระหว่างญี่ปุ่นอยู่แล้ว แล้วก็ได้ประโยชน์มาตรการทางภาษีอยู่แล้ว แล้วก็ญี่ปุ่นนั้นก็มีการค้าเสรีการค้าต่ำอยู่แล้ว ประเทศไทยก็ได้ประโยชน์ตรงนี้เต็มที่ไปอยู่แล้ว การเพิ่มขึ้นมานิดหน่อยถามว่าคุ้มค่าไหม จำเป็นไหม ผมอยากจะฟังทั้งข้อดีและข้อเสียต่าง ๆ เหล่านี้ แต่หากว่าทางกระทรวงพาณิชย์หรือทางท่านรัฐมนตรีไม่ขัดข้องที่จะไปตั้งคณะกรรมการพิจารณา ผมมีคำถามประมาณ ๔ หน้า ๕ หน้า ซึ่งขอสงวนไว้ว่าถ้าเมื่อจะไปถามในคณะกรรมการเพื่อประหยัดเวลาของสภา จึงอยากจะขอให้ทางผู้ที่ได้เตรียมมาชี้แจงได้กรุณาตอบให้ทางรัฐสภาได้มีความมั่นใจว่า ข้อตกลงที่เราจะอนุมัติในหลักการนี้เป็นประโยชน์ต่อคนไทยทุกส่วนทุกภาค ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญคุณนิรมิต สุจारी ครับ

นายนิรมิต สุจारी สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิรมิต สุจारी สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อความเห็นความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ซึ่งผมมีความเข้าใจว่าการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น นั้น ประเทศไทยของเราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าก่อนหน้านี้ได้มีการดำเนินการมาแล้ว แต่บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ว่าจะต้องให้รัฐสภา

ให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางผู้ที่เสนอสนธิสัญญาฉบับนี้ เข้ามาก็เพื่อที่จะให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบนั้น ในส่วนตัวของผมนั้นผมมีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นอยู่เองที่จะต้องมีความกระตือรือร้นขึ้นมาศึกษาในเรื่องนี้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมว่าประเทศไทยของเราจะได้ประโยชน์อะไรบ้าง และเราจะได้มีผลเสียอะไรบ้าง และขณะเดียวกันการขยายตัวของการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ จะเกิดขึ้นจริงหรือว่าเป็นเพียงข้อสันนิษฐานหรือความคาดหวังแค่นั้นเอง ถ้ามีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาแล้วจะเห็นว่าความสำคัญของการทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียนของญี่ปุ่นนั้นจะเกิดขึ้นจริง เพราะว่าเราจะได้ศึกษาถึงว่าปริมาณการค้า การผลิต หรือการจ้างงานที่จะเพิ่มขึ้นเพิ่มจริงหรือไม่ ผลกระทบจากขยะที่ท่านผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่านได้ตั้งข้อสังเกตในชั้นกรรมาธิการเราจะได้ศึกษาถึงวิธีการป้องกันและกีดกันที่จะเกิดขึ้นต่อเยาวชนหรือประเทศชาติของเรา ผมจึงขอสนับสนุนในการที่จะรับให้ความยินยอมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียนหรือญี่ปุ่น และก็ขอไปศึกษารายละเอียดในชั้นกรรมาธิการต่อไป ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในประเด็นเรื่องของการอบการค้าความตกลงทางการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ก็มีข้อสังเกตอยู่หลายประการจริง ๆ แล้วอย่างที่ท่านได้พูดไปก็คือว่าเราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากว่าได้มีการเจรจากันมาในระดับหนึ่งแล้ว แล้วก็เป็นเรื่องกรอบของอาเซียน ขณะเดียวกันในข้อตกลงนั้นในรายละเอียดเราคงจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้เช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่เป็นห่วงก็คือว่าการดูแลคนไทย เพราะว่าจากการที่อ่านเอกสารส่วนหนึ่งแล้วก็พยายามจะดูว่าอะไรจริง ๆ แล้วเป็นสิ่งที่เราได้ประโยชน์หรือว่าเสียประโยชน์ คงไม่ได้กังวลในเรื่องของส่วนที่เป็นคณะเจรจาของฝ่ายไทย ในเรื่องของความรักชาติอะไรต่าง ๆ แต่สิ่งที่เป็นกังวลก็คือว่าความรู้ที่ท่านพกไปในการเจรจานั้นท่านจะมีความรู้เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเฉพาะตัวอย่างไร โดยกรอบรวมแล้วสิ่งซึ่งหลาย ๆ คนได้พูดถึงก็คือการเปิดตลาดที่คิดว่าประเทศไทยน่าจะจะได้ประโยชน์จากการทำสัญญาในครั้งนี้ เนื่องจากว่ามีสินค้าที่เพิ่มขึ้นอีกหลายรายการ แต่ขณะเดียวกันผมเองก็มองว่าที่จริงแล้วการขยายกรอบจากประเทศไทยกับญี่ปุ่นไปเป็นอาเซียนกับญี่ปุ่นนั้น ที่จริงแล้วเป็นการเพิ่มคู่แข่ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราหวังว่าเราจะได้ประโยชน์นี้ผมเองอาจจะเกิดความสงสัยขึ้นมาแล้ว เพราะว่าอาเซียนด้วยกันนี้แต่ละประเทศมีสภาพสินค้าที่ส่งออกคล้ายกันคือสินค้าเกษตร ฉะนั้นเมื่อเปิดตลาดขึ้นมาเราก็มีคู่แข่งมากขึ้น บางตัวที่เราเคยได้ประโยชน์อยู่แล้ว มันอาจจะเสียประโยชน์ก็ได้ เนื่องจากมีคู่แข่งมากขึ้น ผมไม่แน่ใจว่าตรงนี้ได้มีการคิดคำนวณหรือเปล่า ได้มีการลงไปในทางลึกหรือเปล่าว่าเราจะดูแลคนที่ได้รับผลกระทบจริง ๆ แล้วเราคาดว่าจะได้ประโยชน์ แต่อาจจะเสียประโยชน์ อันนี้คือประเด็นที่หนึ่งที่ผมมองแล้วหลาย ๆ คนก็กังวลว่าการเปิดตลาดกับญี่ปุ่น จริง ๆ แล้วสินค้าเกษตรตัวหนึ่งซึ่งเราไม่ได้อยู่ในรายการเลย แล้วก็เคยได้ข่าวจากคณะเจรจาว่าทางญี่ปุ่นเองต้องการจะให้เป็นเรื่องของทวีปาคิมมากกว่าที่จะเป็นพหุภาคีอย่างกรณีของอาเซียนกับญี่ปุ่น ก็คือเรื่องข้าวจริง ๆ แล้วญี่ปุ่นเป็นตลาดที่บริโภคข้าวสูงสุดเป็นประเทศหนึ่งของโลก แล้วไทยเราเองก็ผลิตข้าว ญี่ปุ่นเองก็ผลิตข้าวต้นทุนการผลิตข้าวสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่เนื่องจากว่ารัฐบาลญี่ปุ่นนั้นพยายามจะปกป้องเกษตรกรของตัวเอง โดยเฉพาะชาวนา เพราะฉะนั้นข้าวจึง

ไม่ใช่เป็นสินค้าที่อยู่ในรายการ ผมคิดว่าถึงแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในอาเซียนกับญี่ปุ่น ก็ฝากไปว่าถ้าในกรณีถ้าเราจะต้องหยิบยกประเด็นการทบทวนของเอฟทีเอ (FTA) ของไทย - ญี่ปุ่น น่าจะได้มีการหยิบยกประเด็นเรื่องข้าวขึ้นมาดูว่าเราจะเจาะตลาดเข้าไปอย่างไร

สิ่งที่เป็นกังวลในเรื่องต่อไปก็คือในเรื่องของถิ่นกำเนิดสินค้า ก็เป็นความได้เปรียบเรื่องของการเพิ่มแหล่งวัตถุดิบในอาเซียน ที่นี้มันมีบางส่วนที่จริงแล้วน่าจะได้ประโยชน์ แต่ก็ยังไม่มั่นใจก็คือเรื่องของสินค้าประมง เพราะว่าในเรื่องของแหล่งกำเนิดวัตถุดิบของสินค้าประมงนั้นหลาย ๆ ตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปลาทูน่า เป็นปลาที่เราไม่ได้จับในน่านน้ำไทย แล้วคนไทยเองก็ไม่ได้เป็นชาวประมงที่จะจับ ฉะนั้นในการไปเจรจา เห็นมีเงื่อนไขหนึ่งก็ไปเชื่อมโยงกับเปอร์เซ็นต์ของลูกเรือ จำนวนของลูกเรือที่อยู่บนเรือ ในการทำการประมง ผมว่าในข้อเหล่านี้ที่เป็นเงื่อนไขนี้ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรเลย นั่นสะท้อนถึงว่าในวิธีการเจรจา ความรู้ที่ไปในเรื่องของเทคนิคทั้งที่เกี่ยวข้องกับการประมงนั้น คณะเจรจาอาจจะมีน้อย จึงไม่ได้หยิบยกในประเด็นที่ควรจะเจรจาขึ้นมาแล้วก็พอทางญี่ปุ่นอาจจะยกเรื่องอื่นขึ้นมา เราก็ไม่เข้าใจแล้วก็เข้าไปในช่องทางที่เขาเปิดขึ้นมา ฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะฝากว่าในการเจรจา ถ้าเกี่ยวกับเรื่องเทคนิคเฉพาะของภาคเกษตร ของภาคอุตสาหกรรมนี้มันควรจะมีความรู้ที่มาจากภาคนั้นโดยตรงเข้าไปช่วยในการที่จะให้ข้อมูลทางเทคนิคที่จะเป็นประโยชน์ในการเจรจาช่วยเหลือในการที่จะรักษาประโยชน์ได้มากขึ้น

ในประเด็นต่อไปก็คือในเรื่องของสิ่งที่กังวลมาก ก็คือเรื่องของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีหรือเรื่องสุขอนามัยก็ดี เรื่องของคุณภาพมาตรฐานสินค้าก็ดี สิ่งเหล่านี้ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายจะมีปัญหาประเทศที่พัฒนาแล้ว การเปิดทำเอฟทีเอกับประเทศต่าง ๆ สิ่งซึ่งหลาย ๆ คนมองก็คือเรื่องของมาตรการภาษี แต่ประเด็นปัญหาที่เรามักประสบก็คือเรื่องของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี แล้วก็ในเรื่องสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันมีรายละเอียดปลีกย่อยอยู่มากมายทีเดียว ฉะนั้นเรื่องในทางเทคนิคก็คือสิ่งที่เป็นข้อกังวลว่าทำอย่างไร การเปิดตลาดมันควรจะเป็นตลาดที่ยุติธรรมหรือภาษาฝรั่งบอกว่าแฟร์เทรด (Fair - Trade) มากกว่าควรจะเป็น ฟรีเทรด (Free - Trade) แล้วสุดท้ายที่อยากจะเรียนถามก็คือ อยากจะเรียนประเด็นที่เป็นข้อกังวลในเรื่องผลกระทบคือผมคิดว่าจากการที่ข้อมูลที่มีการศึกษานั้น บางครั้งอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจ เพราะยกตัวอย่างในเอกสารที่ส่งมาเป็นเรื่องประกอบการพิจารณา หน้า ๑๓ ที่บอกสินค้าไทยเราได้ประโยชน์ พอไปดูในรายการบอกว่าในเรื่องประมง เนื้อปลาแชลมอนแบบฟิลเล่ แฮ้งใส่เกลือ ปลาแชลมอนรมควัน ไม่รมควัน หอยนางรม คืออ่านดูแล้วปรากฏว่าไม่ใช่เป็นปลาไทยสักตัวหนึ่ง แล้วบอกว่าเป็นสินค้าที่ไทยได้ประโยชน์ ก็เลยงงว่าตกลงมันได้ประโยชน์จริงหรือเปล่า แล้วบางตัวในหน้า ๑๔ ที่เป็นตอนท้ายบอกว่าอยู่ในคอลัมน์ (Column) เดียวกันก็คือได้ประโยชน์จากการตกลงอาเซียนมากกว่า ทวิภาคี ก็มีมะเขือยาว ปลาหมึกยักษ์ แต่ถามว่ามีข้อมูลเข้าใหม่ในปี ๒๕๔๘ ไม่มีข้อมูลการนำเข้าเลย แล้วก็บอกว่าอันนี้เป็นสิ่งที่เราได้ประโยชน์ ก็เลยกังวลว่า ในการดูตกลงไปในรายสินค้านั้น มันน่าจะมีการดูตกลงไปมากกว่านั้น ที่จะใส่แค่ประเด็นชนิดของสินค้า มันน่าจะดูตกลงไปถึงผู้ประกอบการด้วยว่าจริง ๆ แล้วผู้ประกอบการเราได้ประโยชน์จริงหรือเปล่า ในทำนองกลับกันผมว่าส่วนหนึ่งของการได้ประโยชน์ ตรงนี้เราต้องยอมรับว่าญี่ปุ่นเองคงจะได้ประโยชน์มากขึ้น แล้วก็จะเป็นสิ่งที่กังวลของเราก็คือว่าการขยายไปสู่อาเซียนนั้น แสดงว่าญี่ปุ่นเองในประเทศที่ยังไม่ได้ทำทวิภาคี ก็สามารถที่จะเข้าไปลงทุนแล้วก็ส่งสินค้ากลับไปถึงญี่ปุ่น โดยใช้เงื่อนไขสิ่งเหล่านี้ได้ ก็อาจจะเป็นคู่แข่งของเราในอนาคตด้วย แล้วเรื่องการเยียวยานั้น สิ่งที่เป็นความกังวลเมื่อสักครู่นี้เห็นมีบางท่านได้พูดถึงเรื่องกองทุนว่ามีกองทุนที่เกิดขึ้นในการเยียวยา

โดยส่วนตัวเคยมีประสบการณ์การในการตั้งกองทุนของกระทรวงพาณิชย์ก็คือว่า ในจุดเริ่มต้นมีการตั้งกองทุนขึ้นมาจริง มีกรณีของปลาป่นที่ผ่านมาเมื่อ ๑๐ กว่าปีที่แล้ว ชาวประมงก็ไม่ต้องการให้มีการนำเข้าปลาป่น เนื่องจากว่าการนำเข้ามา มันก็ทำให้ราคาปลาป่นตกต่ำในประเทศ ทางกระทรวงพาณิชย์บอกไม่เป็นไรนำเข้ามาเดี๋ยวไปตั้งเอาภาษี เอาเซอร์ชาร์จ (Surcharge) ที่เก็บมา ที่จะมาดูแล ที่จะมาเยียวยาชาวประมง พอหลังจากนั้นไปได้ ๒ ปี เก็บเงินเข้ากองทุนไปเยอะแยะ พอชาวประมงจะใช้ ไม่ได้ใช้ แล้ววันนี้กองทุนนั้นก็เปลี่ยนเป็นกองทุนส่งเสริมการส่งออก ซึ่งไม่เกี่ยวกับประมงเลย มันหายวับไปกับตา โดยที่ชาวประมงไม่ได้ใช้ประโยชน์จากกองทุนนั้นเลย ก็เลยกังวลว่า ถ้าเป็นลักษณะเดียวกัน เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่ากองทุนเหล่านี้ที่เราจะตั้งขึ้นมาเพื่อดูแล ผู้ได้รับผลกระทบจากการเจรจาวิภาคีก็ดี พหุภาคีก็ดี มันจะใช้ไปจริง ๆ แล้ว เพื่อประโยชน์ในการดูแลผู้รับผลกระทบจากการเปิดตลาด ไม่ใช่ในจุดเริ่มต้นมันก็เป็นอย่างนั้น แต่พอในท้ายที่สุดก็มีการเปลี่ยนแปลงไป สุดท้ายมีข้อสังเกตอีกชนิดหนึ่ง ก็คือในหนังสือเล่มเล็กที่เป็นสรุปสาระสำคัญ ก็ด้วยความเคารพว่า ท่านได้เขียนไว้ค่อนข้างจะดี-----

แต่ประเด็นก็คือว่าท่านเขียนให้คนที่รู้เรื่องมาก่อนแล้วอ่าน คือผมคิดว่าในเล่มเล็กที่จริงแล้วน่าจะเขียนให้คนที่ไม่รู้เรื่องเลยทำอย่างไรไม่รู้เรื่องจะรู้เรื่อง เพราะว่าอย่าลืมว่าไม่ใช่เฉพาะเราที่อยู่ที่นี่เท่านั้นที่จะอ่าน เกษตรกรที่อยู่ต่างจังหวัดเขาก็มีส่วนที่จะได้รับผลกระทบหรือได้ผลประโยชน์จากการเจรจาครั้งนี้ แต่เอกสารเหล่านี้ไม่ได้ให้คำตอบเขาว่าความเป็นมาเป็นไปมันเป็นอย่างไร แล้วทำไมเราต้องทำและมันมีความต่างอะไรอย่างไรบ้างที่จะไปเห็นลึก ๆ ว่าจริง ๆ แล้วเขาจะได้ประโยชน์หรือเขาจะได้รับผลกระทบ แล้วมันควรจะมีตามต่อไปคือว่าถ้าได้รับผลกระทบเขาจะต้องทำอย่างไร จะดูแลเขาได้อย่างไร มีใครบ้างที่จะดูแลเขา มันควรจะมี ความชัดเจนตรงนี้ด้วย เพราะว่าจริง ๆ แล้วสิ่งเหล่านี้เราใส่เข้าไปได้เนื่องจากว่าวันนี้ประเทศไทยมีข้อตกลงทางการค้ากับต่างประเทศอยู่หลากหลายอยู่แล้ว มันน่าจะได้มีการรวบรวมว่ามีใครที่มีหน้าที่เหล่านี้ในการที่จะดูแลปกป้องคุ้มครองหรือรักษาผลประโยชน์ของเขาหรือว่าเยียวยาเขาก็ขออนุญาตฝาก และก็ในสิ่งรายละเอียดที่เรียนมานี้ผมคิดว่าท่านประธานที่เคารพผมใคร่ขอเสนอว่าให้มีการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อจะลงไปดูในรายละเอียดเพื่อจะให้ช่วยในการที่จะให้ดูแลผลกระทบหรือผลประโยชน์ของชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความตกลงระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นให้เกิดประโยชน์ในทางที่ส่งผลสะท้อนกับผู้ประกอบการหรือประชาชนโดยตรง ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณธเนศอยู่ใหม่ครับ
ถ้าคุณธเนศไม่อยู่ก็เชิญคุณสาธิต คุณธเนศสละสิทธินะครับ

นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสุรินทร์ เขต ๒ โดยส่วนตัวกระผมเองก็มีความเห็นที่เห็นด้วยที่จะมีการทำข้อตกลงเรื่องอาเซียนและญี่ปุ่น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสาธิต ขอโทษครับสลับผิดไปหน่อยเป็นของคุณนริศ ขำนุรักษ์ รอสักเดี๋ยวเชิญครับ ประธานอภัยด้วยครับ

นายนิสิต ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิสิต ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขอสนับสนุนข้อเสนอของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ได้กรุณาเสนอให้การพิจารณาในวันนี้ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาพิจารณาก่อนสัก ๓๐ วัน หรือ ๔๕ วัน ก่อนที่รัฐสภาจะได้ให้ความเห็นชอบในข้อตกลงฉบับนี้ เหตุเพราะว่าข้อตกลงฉบับนี้ผู้เจรจาซึ่งเป็นตัวแทนประเทศไทยได้เจรจาในหลายประเด็น หลายสาขา หรือมากกว่า ๑๔ สาขา ซึ่งมีเนื้อหาสาระทั้งที่เป็นประโยชน์และผลกระทบมากมายควรที่จะได้มีคณะทำงานขึ้นมาศึกษาในรายละเอียดโดยรอบคอบ

ข้อที่ ๒ การประชุมให้ความเห็นชอบข้อตกลงระหว่างประเทศครั้งนี้ เป็นครั้งแรกของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่จริงเราควรจะได้พิจารณาเรื่องเขาพระวิหาร เป็นเรื่องแรกแต่ว่าสิ่งนั้นได้ผ่านเลยไปจนเกิดความผิดพลาด จนเกิดความเสียหาย แล้วก็เป็นบทเรียนกับรัฐสภา ข้อตกลงฉบับนี้จึงเป็นข้อตกลงฉบับแรกที่รัฐสภาจะได้ร่วมกันพิจารณา กระผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าจึงต้องอาศัยความรอบคอบเป็นพิเศษ เพราะว่าเป็นการพิจารณาครั้งแรกจึงต้องมีคณะทำงานขึ้นมา

ข้อที่ ๓ ผมคิดว่าคณะรัฐมนตรียังไม่ให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความเห็นของประชาชนมาก่อนหน้าที่จะขอความเห็นชอบกับสภาในวันนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ที่ระบุว่า ครม. ต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน-----

ผมคิดว่าทางผู้เจรจาหรือทางคณะรัฐมนตรียังไม่ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐
วรรคสอง หรือกระทำไปก็ไม่กว้างขวางเพียงพอ ผมอยากให้กระทำกันอย่างกว้างขวาง
เพียงพอ เพราะไม่อย่างนั้นต้องรับทราบนะครับว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ถูกรังเกียจ
จากฝ่ายการเมืองว่าควรแก้ไข ยุ่งยาก มีปัญหาในทางปฏิบัติ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐
ต้องยอมรับว่าฝ่ายราชการก็รังเกียจนะครับ เพิ่มขึ้นตอน เพิ่มความยุ่งยากในการปฏิบัติ
แต่ผมกราบเรียนว่าถ้าผู้เกี่ยวข้องได้เห็นบรรยากาศการพิจารณาในวันนี้คงบอกได้เลยว่า
ขั้นตอนการพิจารณาของข้อตกลงที่จะมาขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๙๐
ของรัฐธรรมนูญไม่ยุ่งยากเลย เพียงแต่ว่าผู้เจรจาต้องวางแผนเท่านั้นเอง เพียงแต่ว่าผู้ร่าง
กฎหมายต้องวางแผนเท่านั้นเองว่าการเจรจาเริ่มต้นใช้เวลาเท่าไร แล้วก็เว้นเวลาไว้ให้
รัฐสภาสัก ๒ เดือน ซึ่งไม่มากเลย ข้อตกลงนี้เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ยาวมา ผมคิดว่าเว้นเวลา
ไว้ให้รัฐสภาได้พิจารณาเพียง ๒ เดือนไม่มากเลยแล้วก็ไม่เกิดความยุ่งยากเลยนะครับ
นี่เรื่องที่ ๑ ที่ผมอยากกราบเรียนกับท่านประธานว่าไม่เกิดความยุ่งยากในการให้รัฐสภา
ได้ผ่านความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แต่อย่างใด

ข้อที่ ๒ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อตกลงระหว่างประเทศ
ประเทศไทยได้ไปมีข้อตกลงระหว่างประเทศมากมายนะครับ ตั้งแต่สมัยพระนารายณ์
แล้วกันนะครับ แต่ว่าข้อตกลงที่ผ่านความเห็นจากรัฐสภาน้อยมาก ด้านสิ่งแวดล้อม
มีข้อตกลงระหว่างประเทศ ๑๙ ข้อตกลง มี ๒ ข้อตกลงเท่านั้นที่ผ่านรัฐสภา คือความ
หลากหลายทางชีวภาพกับไซเตส (CITES) จากการศึกษาพบว่าข้อตกลงที่ผ่านรัฐสภา
เกิดปัญหาผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนน้อยกว่าข้อตกลงที่ไม่ผ่านรัฐสภา
เพราะผู้เกี่ยวข้อง เพราะว่าข้าราชการได้นำข้อสังเกต ข้อเสนอแนะจากที่ประชุมรัฐสภา
ไปปฏิบัติจึงเกิดผลกระทบ ผมจึงไม่อยากให้ใครรังเกียจเลยต่อการที่จะให้กฎหมายหรือ
ข้อตกลงได้มีโอกาสผ่านรัฐสภา และกราบเรียนท่านประธานว่ามีผู้มีอำนาจในบ้านเมือง
ได้กล่าวว่า ขณะนี้ผู้เจรจาของประเทศไทยได้สูญเสียเกียรติภูมิ เพราะความยุ่งยากของ
มาตรา ๑๙๐ ในการเจรจาระหว่างประเทศ ไม่กล้าเจรจา ไม่กล้าลงนาม ทำให้เสีย
เกียรติภูมิ ผมอยากกราบเรียนว่าผมไม่เห็นด้วยกับคำพูดนี้เป็นอย่างยิ่ง ผมคิดว่าการที่จะ

ให้ข้อตกลงใด ๆ ได้ผ่านรัฐสภาต่างหากที่ทำให้ผู้เจรจาที่เกี่ยวข้อง ทำให้กระทรวง การต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และทำให้รัฐสภาแห่งนี้มีเกี่ยวข้องมากขึ้น

ขออนุญาตในรายงานเรื่องสนธิสัญญาบาเซล (Basel) ว่าด้วยการควบคุม การเคลื่อนย้ายขยะพิษและของเสีย ผมขออนุญาตได้สอบถามว่าท่านได้เตรียมกฎหมาย ประกอบเรื่องนี้ไว้หรือท่านได้คิดแก้ไขเพื่อประกอบเรื่องนี้จะออกตามสนธิสัญญา ข้อตกลงนี้ไว้อย่างไรบ้าง เพราะว่าท่านต้องรับทราบมาก่อนนะครับว่าประเทศไทยเรา การขนย้ายสิ่งเหล่านี้ขนด้วยการขนส่งใดก็ได้ การขนย้ายสิ่งเหล่านี้ขนด้วยพาหนะใดก็ได้ ภาชนะใดก็ได้ เวลาใดก็ได้ และผ่านชุมชนผ่านเมืองก็ได้ ทั้ง ๆ ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นพิษเป็นภัย ต่อชุมชน ต่อสังคม ต่อมนุษย์มากมาย ท่านได้เตรียมกฎหมายที่จะแก้ไข ที่จะป้องกัน สิ่งเหล่านี้ไว้มากน้อยแค่ไหนอย่างไร นี่เป็นคำถามจากผม

คำถามข้อที่ ๒ ถามว่า ข้อตกลงเมื่อมีผลบังคับใช้สมบูรณ์ ถามแบบ นักการเมืองมาจากชนบทครับว่า ข้าวราคาดีขึ้นหรือไม่-----

ถามว่ายางพาราดีขึ้นหรือไม่ ประมงล่ะ ถามว่าราคาน้ำมันจะลดลงหรือไม่ ช่วยตอบ คำถามเหล่านี้ว่า ข้อตกลงเหล่านี้เราได้ประโยชน์มากกว่าที่ผมได้ตั้งคำถามแล้วมากน้อยแค่ไหน อย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงขออนุญาตได้สนับสนุนข้อเสนอของผู้นำฝ่ายค้านว่า ข้อตกลงดังกล่าวที่คณะเจรจาได้ไปเจรจาไว้มากมาย ๑๐ กว่าเรื่อง ๑๐ กว่าประเด็น และมีผลกระทบมากมายทั้งด้านบวก ด้านลบ เวลาที่จะให้รัฐสภาได้พิจารณาในวันนี้ ผมเชื่อว่าไม่เพียงพอ แล้วผมก็ไม่แน่ใจว่าผู้ตอบคำถามจะตอบคำถามได้อย่างละเอียด ตรงไปตรงมา มากน้อยแค่ไหน อย่างไรก็ตาม แต่ถ้าจะได้มีคณะกรรมการขึ้นมาสักชุดหนึ่งเพื่อศึกษาก่อน เป็นคณะกรรมการที่มาจาก ๓ ฝ่าย ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านและวุฒิสภา ได้พิจารณาได้อย่างรอบและมาให้ความเห็นโดยกรรมการจะเป็นผู้มาตอบคำถามในรัฐสภาตัวเอง ผมคิดว่าพวกเราที่เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภาจะให้ความเห็นชอบต่อข้อตกลงนี้ได้อย่างสะดวกใจครับท่านประธาน กราบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป เชิญท่านสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ นะครับ

นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสุรินทร์ เขต ๒ ท่านประธานครับ โดยส่วนตัวผมก็มีความเห็นด้วยที่ทางกระทรวงพาณิชย์และทางรัฐบาลจะมีการทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน ญี่ปุ่น เนื่องจากว่าโดยพื้นฐานส่วนตัวแล้ว ก่อนที่จะมาเป็นนักการเมือง ผมเองก็มีพื้นฐานที่การทำธุรกิจก็เหมือนกับการเป็นพ่อค้า โดยส่วนตัวก็คิดว่าเวลาค้าขายแล้ว ในลักษณะตลาดที่จำกัดก็คือในประเทศของเรา ถ้าเราอยากจะเพิ่มยอดขายที่มากขึ้นก็ต้องมองหาตลาดใหม่ ซึ่งตลาดที่จะเพิ่มมากขึ้นก็คงจะเป็นตลาดในต่างประเทศ ในการมองถึงศักยภาพของต่างประเทศที่จะมีศักยภาพในการซื้อ ประเทศญี่ปุ่นก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพอย่างมากในการที่มีกำลังซื้อสูง แล้วอีกทั้งญี่ปุ่นกับประเทศไทยเองก็มีความสัมพันธ์กันมาอย่างยาวนานด้วย แต่ทั้งนี้ในการทำความตกลงในการค้า ก็ย่อมมี

ผลดีและผลเสีย มีข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบซึ่งกันและกัน โดยการทำข้อตกลงที่ผ่านมาระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเอง ที่เพิ่งผ่านมาก็คือ การทำตกลงในเรื่องของเจเนปาที่มีการเจรจาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ แล้วก็จะมาบังคับใช้น่าจะเป็นวันที่ ๑ พฤศจิกายน ในปีนี้ วันนี้ข้อตกลงในลักษณะอาเซียนกับประเทศญี่ปุ่นก็มีหลาย ๆ อย่างที่คล้ายคลึงกัน แล้วก็หลาย ๆ อย่างที่แตกต่างกันบ้าง แล้วก็มีความรายการที่เราได้เปรียบมากขึ้น ได้ลดสัดส่วนทางภาษีที่มากขึ้น ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า การทำข้อตกลงในระหว่างอาเซียนเองกับทางญี่ปุ่น วันนี้เราก็อยู่ในลักษณะของกลุ่มประเทศอาเซียน คู่กับประเทศญี่ปุ่น ดังนั้นการทำข้อตกลงต่าง ๆ ก็อาจจะทำให้ได้ผลประโยชน์มากขึ้น แต่ทั้งนี้ที่มองเป็นลักษณะของข้อสังเกตก็คือว่า ในกลุ่มประเทศอาเซียนเราเอง ในกลุ่มประเทศ ๑๐ ประเทศของอาเซียนเรา ที่เรามีความตกลงที่เราเรียกว่า กลุ่มประเทศอาเซียน ตรงนี้ก็เป็นประเทศที่มีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน มีวัฒนธรรมหรืออะไรหลาย ๆ อย่างที่คล้ายคลึงกัน เชื้อชาติอาจจะแตกต่างกันในเรื่องวัฒนธรรม ศาสนาบ้าง ตรงนี้ก็คือ ในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศถ้าผมมอง เราทำความเข้าใจกันเนื่องจาก เราเป็นประเทศในภูมิภาคเดียวกัน มีลักษณะภูมิภาคใกล้เคียงกัน ติดต่อกัน ลักษณะปัญหาหรือการค้ำก็ย่อมมีความคล้ายคลึงกันเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ถ้าเทียบกับกลุ่มประเทศที่เรียกว่า จี ๘ (G 8) ซึ่งเราก็มองว่า ถ้ากลุ่มตรงนั้นก็เป็นประเทศที่ร่ำรวย ถ้าผมมองเหมือนกับ พูดภาษาชาวบ้านเหมือนเขากินวงแชร์ (Share) กัน แชร์นั้นก็เป็นที่ที่มีแต่คนรวยคุยกัน ดังนั้นเองการที่คนรวยหรือประเทศกลุ่มที่จับรวมตัวกัน ซึ่งมีประเทศที่รวยอยู่ไม่กี่ประเทศ ก็ต้องมองหาผลประโยชน์จากประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่-----

กลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ ตรงนี้ที่เราจับความร่วมมือกัน มีความสัมพันธ์กัน ข้อสังเกตก็คือว่าวันนี้เราทำความตกลงกลุ่มประเทศ ๑๐ ประเทศในอาเซียนกับประเทศญี่ปุ่น ๑ ประเทศ เหมือน ๑ ต่อ ๑๐ ๑๐ ประเทศก็จะไปค้าขายนะครับกับประเทศญี่ปุ่น ๑ ประเทศ แต่ญี่ปุ่นเขาก็คงจะสามารถเลือกได้ที่จะทำค้าขายใน ๑๐ ประเทศนี้ได้ แต่โดยส่วนตัวเองจากที่ผมก็มีโอกาสในการพบปะแล้วก็พูดคุยกับคนญี่ปุ่นเอง คนญี่ปุ่นเองก็มีลักษณะที่ค่อนข้างจะชอบประเทศไทยของเราเป็นอย่างมาก เนื่องจากความโดดเด่นของประเทศไทยเราอย่างหนึ่งก็คือเรื่องของคนไทยเราเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ประณีประนอม แล้วก็ให้ความสำคัญกับคนญี่ปุ่นค่อนข้างมากเหมือนกัน อีกทั้งประเทศเราเองก็มีการพัฒนามาหลายปี มีการลงทุนในเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ ก็ถือว่าเป็นศักยภาพที่สูงที่เราจะได้เปรียบในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศตรงนี้ เนื่องจากถ้ามองแล้วในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างที่ผมบอกแล้วว่าเราก็ต้องพูดว่าใน ๑๐ ประเทศตรงนี้เราเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ แล้วหลาย ๆ ประเทศเองถ้าเทียบศักยภาพก็ยังต่ำกว่าประเทศไทยเรา ในกลุ่มเราเองถ้าเราจะเป็นรองก็คงจะสิงคโปร์ แล้วก็ไต้หวัน กับมาเลเซีย แล้วก็อาจจะมียูเอเอที่กำลังไล่แข่งขันเราอยู่ แต่ทั้งนี้จากปัญหาการเมืองในประเทศเองที่ทำให้บรรยากาศลงทุนต่าง ๆ ที่มันเริ่มไม่เป็นที่น่าลงทุนอีกต่อไป อาจจะทำให้หลาย ๆ ประเทศที่เขา กำลังต้องการพัฒนาและแข่งขันในด้านการค้าทำให้เขาก็คงจะได้พัฒนาขึ้นมา ถ้าเรายังติดปัญหาตรงนี้อยู่ก็คงจะไล่กวัดเรามาได้ทันนะครับ ก็คงจะเป็นข้อสังเกต อย่างหนึ่งก็คือว่านอกจากเรื่องของผลประโยชน์ที่ทำในลักษณะเรื่องของภาษีว่าได้ตรงนั้นเสียตรงนี้ก็คงจะฝากข้อสังเกตเรื่องให้ทางกระทรวงเองช่วยทำเรื่องของศักยภาพในแต่ละประเทศที่เราจะได้มีการแข่งขัน ความเป็นไปได้ในหลาย ๆ รายการ ความได้เปรียบ เสียเปรียบด้วย จริง ๆ การทำข้อตกลงระหว่างญี่ปุ่นเอง สิ่งเหมือนแล้วก็แตกต่าง ความต้องการระหว่างไทยกับญี่ปุ่นก็คงจะเห็นได้ชัดอย่างหนึ่งก็คือเรื่องของรายการสินค้า ก็คือทางประเทศไทยเราก็อยากขายสินค้าการเกษตร เพราะเราก็ถือว่าเป็นสินค้าหลักแล้วก็ยังเป็นสินค้าที่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศเราเป็นผู้ผลิต แต่ทางญี่ปุ่นเองก็คงอยากที่จะค้าขายในสินค้าที่เป็นลักษณะเทคโนโลยี ก็คือจะเป็นเหล็ก รถยนต์ แล้วก็เครื่องใช้ไฟฟ้า ข้อสังเกตที่จะฝากตรงนี้ก็คือว่าบริษัทที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในเรื่อง

ของอุตสาหกรรมหนักส่วนมากก็คงเป็นประเทศญี่ปุ่นอยู่แล้ว ถ้ามองในแง่ดีอย่างหนึ่ง ถ้าไม่มองในแง่เสียอย่างเดียวว่า เราเป็นแค่การแลกเปลี่ยนหรือว่าในกรณีที่เราต้องลดภาษีเรื่องเหล็กเรื่องอะไรต่าง ๆ เป็นข้อเสียเปรียบของเรา ข้อดีก็คือว่าพอลดภาษีตรงนี้ก็ทำให้บริษัทที่ในการลงทุน คือบริษัทญี่ปุ่นเองที่มาลงทุนในเรื่องของการทำอุตสาหกรรมหนัก รถยนต์อะไรต่าง ๆ ก็ทำให้เป็นการดึงดูดนักลงทุนชาวญี่ปุ่นที่จะทำให้ได้ลงทุนในประเทศไทยต่อไปในเรื่องของเหล่านี้ เพราะว่าการลงทุนก็คงต้องมีการลงทุนเป็นระยะเวลายาวนานอยู่ ก็คงจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนตรงนี้ด้วย ตรงนี้นอกจากเรื่องข้อดีตรงนี้แล้ว ผมก็มีข้อสังเกตที่อยากจะฝากอีกสัก ๒ เรื่อง ในการที่ทำข้อตกลงกับทางญี่ปุ่น จากปัญหาที่เคยเกิดขึ้นมานะครับ อย่างเรื่องของสินค้าเหล็กที่เราทำความเข้าใจตกลงเจตนาผ่านมามีข้อสังเกตอย่างหนึ่งก็คือว่าสินค้าเหล็กที่เราลดภาษีนำเข้ามาเกิดปัญหาว่าเวลาต้องลดภาษี ผู้ได้รับประโยชน์อาจจะไม่ใช่บริษัทที่ลงทุนอย่างจริง ก็คือในลักษณะว่าพอมีการลดภาษีเรื่องเหล็กลงมา พอมาถึงด่านศุลกากร ผู้นำเข้าอาจจะเป็นบริษัทที่เป็นบริษัทเทรดเดอร์ (Trader) หรือบริษัทกลางนำเข้ามา แต่พอนำมาใช้ ผู้ที่ลงทุน ผู้ที่ได้ใช้น่าจะได้รับผลประโยชน์จริง ๆ ก็น่าจะเป็นบริษัทที่ลงทุนในอุตสาหกรรมที่นำเหล็กตรงนี้ไปแปรรูปต่อ อาจจะเป็นอุตสาหกรรมรถยนต์เอง ตรงนี้ก็คงมีปัญหา-----

ซึ่งผมก็คงอยากจะฝากในลักษณะการทำงานระหว่างกระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นกระทรวง
เจรจา เป็นการขยายตลาดกับทางกระทรวงการคลังในหน่วยงานกรมศุลกากรเองว่า
ในการทำข้อตกลงต่าง ๆ เหล่านี้ เรื่องภาษี เรื่องอะไรต่าง ๆ มีอะไรที่มีปัญหาบ้าง

เรื่องสุดท้ายที่อยากจะฝากก็คือเรื่องของลักษณะการเจรจาและการค้าขาย
โดยส่วนตัวนอกจากเรามองในแง่ของตรง ๆ แล้วว่าเรามีสินค้าอะไรที่จะขายไป เรามี
อะไรดีแล้วเราจะขาย แล้วเราต้องการที่จะให้เขาลดภาษีหรือตรงนี้ก็อยากจะมองให้
กว้างขึ้นว่า มันมีสินค้าอย่างอื่นหรือเปล่าที่ในประเทศญี่ปุ่นเขานำเข้าจากประเทศอื่น ๆ
อยู่แล้ว ซึ่งในประเทศไทยเราอาจจะจะเป็นสินค้าที่อาจจะไม่ใช่สินค้าหลักหรือว่าผู้ผลิต
ส่วนใหญ่ แต่เรามีศักยภาพในการที่จะสามารถทำสินค้าตรงนี้ได้ ก็คงอยากจะให้ลองดู
เพื่อจะขยายตลาดแล้วก็ส่งเสริมตลาดให้มีสินค้าเหล่านี้ได้มากขึ้น ซึ่งในการเจรจาก็จะ
ฝากว่าจริง ๆ ในการเจรจาเราก็คงจะมีเรื่องตรง ๆ บ้าง แล้วเราก็แอบลับ ๆ ไว้กับเขาบ้าง
ล่อ ๆ เขาไว้บ้าง ก็คงอยากจะฝากว่าในการทำเจรจาข้อตกลง ส่วนหนึ่งในภาพรวมก็คิดว่า
น่าจะขยายตลาดแล้วก็ทำให้มูลค่าการส่งออกของประเทศไทยมันมากขึ้น ในการที่
เป็นอุปสรรคในการเจรจา เราก็คงต้องทำลายลง อันไหนที่เราเสียเปรียบ เราก็ถอยบ้าง
แหยบบ้าง เหมือนเป็นการต่อยมวย ก็คงอยากจะฝากข้อคิดเห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ตรงนี้ให้กับ
ทางกระทรวงและทางรัฐบาลได้ไปรับพิจารณาดู เพื่อที่จะให้ข้อตกลงระหว่างประเทศ
ตรงนี้ให้เราได้เปรียบอย่างที่สุด ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมจัดลำดับไว้แบบนี้
ท่านจะได้เตรียมตัวได้นะครับ ต่อไปก็เป็นท่านชรินทร์ ถัดไปท่านไกรศักดิ์ ต่อไปท่าน
ร้อยโท กุเทพ ต่อไปท่านธีระจิตต์ อีกท่านหนึ่งก็คือท่านนคร เชิญท่านชรินทร์ก่อน
ท่านชรินทร์เชิญครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตากร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านครับ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดตาก ก่อนอื่นผมก็ต้องขอแสดงความเห็นอกเห็นใจข้าราชการจากกระทรวงพาณิชย์ที่ใช้เวลาการเจรจาหลายปีว่าจะตกลงดีก็เรียบร้อย แล้วก็จะต้องมาผ่านด่านพระอรหันต์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอันนี้ก็เป็นที่ไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ในฐานะที่ผมเองเป็นข้าราชการเก่ากระทรวงพาณิชย์ ก็มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับเรื่องเอฟทีเอหลายปี แล้วในสมัยเรียนหนังสือก็สนใจวิชาเศรษฐกิจระหว่างประเทศหรือการค้าระหว่างประเทศค่อนข้างจะมาก จึงซาบซึ้งถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำเขตการค้าเสรีหรือเอฟทีเอ ซึ่งจริง ๆ แล้วมันเป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่เบาบางที่สุด แล้วก็ซิมเปิล (Simple) ที่สุด ขอโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษ เทียบกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มันลึกซึ้งขึ้นไปอีก เช่น สหภาพศุลกากรหรือคัสตอม ยูเนียน (Custom Union) ตลาดร่วมหรือคอมมอน มาร์เก็ต (Common Market) แล้วก็สหภาพเศรษฐกิจ หรืออีคอนอมิกส์ ยูเนียน (Economics Union) เช่นเดียวกับสหภาพยุโรปทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นในความเห็นส่วนตัวของผมจริง ๆ แล้วคิดว่าถ้าในแค่ระดับการทำเอฟทีเอหรือหุ้นส่วนเศรษฐกิจแบบไทยกับญี่ปุ่น เจเทปา หรือไทย - อินเดีย ผมว่าไม่น่าจะมาถึงสภาเลย เพราะว่าตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เราเคยเรียนกันมาแล้วในมหาวิทยาลัย มันชัดเจนเลยว่าการค้าเสรีนั้นจะทำให้เกิดประโยชน์มหาศาลแก่ประเทศที่เกี่ยวข้องที่ค้าขายซึ่งกันและกัน เพราะว่าเมื่อเป็นเขตการค้าเสรีก็หมายความว่าอุปสรรคในทางการค้ามันจะหมดไป ภาษีมันจะเหลือศูนย์เท่านั้น เมื่อภาษีเหลือศูนย์ ประเทศที่ค้าขายกันนั้นก็ส่งออกนำเข้าได้มากขึ้นตามลำดับ ต่างกับการที่จะเป็นประชาคมตลาดร่วม อย่างกรณีตลาดร่วมยุโรป ซึ่งขณะนี้อาเซียนเองก็มีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าเราจะรวมกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอีกประมาณ ๗ - ๘ ปีข้างหน้า ตรงนั้นที่จะเกี่ยวข้องกับจะต้องเสียอำนาจอธิปไตยบางอย่างไป เราจำเป็นจะต้องให้สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาให้ความเห็นชอบ-----

เมื่อไหน ๆ มาตรา ๑๙๐ บอกว่าจะต้องเข้าสภา กระผมก็เห็นว่าในกระบวนการศึกษานั้น ผมก็ยังสงสัยว่าจะศึกษาอะไร ไม่ทราบว่ามันทราบหรือเปล่านั้นก่อนที่กระทรวงพาณิชย์ จริง ๆ ไม่ใช่กระทรวงพาณิชย์กระทรวงเดียว กระบวนการเขตการค้าเสรีหรือว่าการ รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ กระทรวงที่เกี่ยวข้องทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม บีไอไอ (BOI) ทั้งหลายล้วนแล้วแต่เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาทั้งสิ้นเลย นอกจากนี้หน่วยงาน เอกชนไม่ว่าจะเป็นสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทยก็มีผู้แทนเข้ามาช่วยในการเจรจาปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ผู้ที่ได้รับผลกระทบจริง ๆ แล้วในแง่ของผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมที่ขีดความสามารถอาจจะด้อยกว่าคู่แข่งในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องขอให้ทางภาคราชการว่า สินค้าบางตัวขอให้อย่าเพิ่งรีบลดภาษีเลย ผู้เจรจาเองไม่ใช่คนโง่ มาจากไหน ผมกล้ายืนยัน ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ก็ดี กระทรวงการคลัง กระทรวง อุตสาหกรรม แต่ละคนระดับพระกาฬทั้งนั้น โดยเฉพาะอธิบดีท่านนี้ เชี่ยวชาญเรื่องการ เจรจามาหลายปีแล้วก็รู้เลยว่าอะไรเราควรจะยอม อะไรเรายอมได้ อะไรที่เรายอมไม่ได้ แม้ในขั้นตอนการเจรจาที่ผ่านมา ไม่ว่าจะทำเอฟทีเอกับประเทศไหนก็ตาม ผมคิดว่า กระทรวงพาณิชย์และคณะเจรจาทั้งหลายได้ผ่านขั้นตอนการดำเนินการที่ควรจะทำมา โดยตลอดแล้ว โดยอันแรกจะต้องส่งให้สถาบันการศึกษาที่เชื่อถือได้ อาจจะเป็น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือนิด้า (NIDA) หรือทีดีอาร์ไอ (TDRI) ได้ศึกษาถึงผลกระทบ ผลดี ผลเสีย มีอะไรบ้าง กว่าที่จะออกมาได้ก็ขั้นแรกแล้ว ต่อไปภาคเอกชนก็ต้องมาให้ความร่วมมือ ให้ข้อคิดเห็น ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในแง่ที่ว่าผลดีผลเสียผมเองมีความเชื่อมั่นว่าผลการเจรจา ที่หน่วยราชการไปดำเนินการเจรจากับต่างประเทศกับคู่กรณี อย่างกรณีของหุ้นส่วน เศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นนั้นก็ถือว่าการเจรจาระดับภูมิภาค ผลประโยชน์ที่ได้รับคือ อาเซียนกับญี่ปุ่นนั้นปริมาณการค้าจะต้องเพิ่มพูนอย่างรวดเร็ว ตรงนี้ท่านไม่ต้องสงสัย มันเป็นเรื่องที่มันชัดเจนเลยว่าถ้า ๒ กลุ่มนี้ ญี่ปุ่นข้างหนึ่ง อาเซียนข้างหนึ่งลดอุปสรรค

ทางการค้าระหว่างกันแล้วปริมาณการค้าจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่นั่นแหละครับ ท่านที่เคารพครับว่ามันจะต้องมีอุตสาหกรรมบางอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากผลของความร่วมมือตรงนี้ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ผ่านมานั้นกระทรวงพาณิชย์ก็ดี กระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พูดน้อยมากเลยกลายเป็นจุดอ่อนให้ถูกโจมตีว่า เมื่อไปลงนามในเอฟทีเอเรียบร้อยแล้ว ทำให้ชาวสวน ชาวไร่ ที่ปลูกกระเทียมหรือผลไม้บางชนิด ต้องสูญเสียอาชีพไป กลับไปบอกว่าถ้าทำไม่ได้ก็ไปทำอย่างอื่นเสีย ผมก็เห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะต้องเป็นอยู่ แต่ที่สงสัยว่ามีคนพูดหรือเปล่า แต่ถ้าพูดจริงก็เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะต้องเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นถ้ามองว่าระหว่างก่อนเจรจาได้มีการศึกษาระหว่างการเจรจาได้มีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการที่ดี หรือข้าราชการจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งจะมีความรู้ใกล้ชิดกับเกษตรกรอย่างมาก จากสถาบันเอกชนคือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งทั้ง ๒ สถาบันหลักตรงนี้เขามีนักวิชาการที่เชี่ยวชาญเรื่องการรวมกลุ่มเศรษฐกิจหรือเอฟทีเอเป็นอย่างดีเลย หลายท่านที่อยู่ในคณะกรรมการเศรษฐกิจก็รู้จักดีว่าเขาเหล่านั้นได้ศึกษาอย่างใกล้ชิด ได้ติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ของการเจรจาอย่างใกล้ชิดแล้วก็มีความรักชาติ มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของเกษตรกรและผู้ประกอบการเป็นอย่างดี ถ้าระหว่างการเจรจาได้มีการดูแลอย่างดีแล้วและได้มีมาตรการที่เขาเรียกว่า เซฟการ์ด (Safeguard) นั่นก็คือถ้าเกิดสินค้าจากญี่ปุ่นหรือจากประเทศใดก็ตาม ที่เราเจรจการค้าด้วยเกิดสินค้าทะลักเข้ามา เรามีมาตรการเซฟการ์ดหรือไม่ มาตรการเซฟการ์ดก็คือเราสามารถที่จะขอตรวจการลดภาษีชั่วคราวหรือว่าเก็บเซอร์ชาร์จ เก็บภาษีพิเศษขึ้นมาก็จะทำให้อุตสาหกรรมที่เราจะได้รับผลกระทบนั้นคลี่คลายลงไปได้ -----

เมื่อเจรจาเสร็จเรียบร้อยแล้ว แน่นอนที่ผมได้เรียนตั้งแต่แรกแล้วว่ามันจะต้องมีบางกลุ่ม
อุตสาหกรรมสินค้าบางตัวเขาได้รับผลกระทบ แน่นอนครับเจรจาเอฟทีเอที่เอนั้นไม่มีใคร
ประเทศไหนเขาจะเสียประโยชน์ทุกอย่าง เขาจะได้ประโยชน์บางส่วน แล้วเราก็ได้
ประโยชน์หลายส่วน คนที่เสียประโยชน์นั้นก็จำเป็นจะต้องเสียสละ นั่นคือยอมให้เอฟทีเอ
เกิดขึ้นได้โดยที่ตัวเองได้รับผลกระทบ แต่เราจะต้องให้ความโอบอุ้มดูแลเขา ต้องมี
มาตรการเยียวยาให้เขา เพราะฉะนั้นที่ว่ากองทุนฟื้นฟู กองทุนเพื่อการปรับตัวก็ดี หรือว่า
มาตรการเยียวยานั้นจะต้องไม่ใช่เป็นแค่ตัวอักษรสละสลวย จะต้องมีผลเป็นรูปธรรม
นั่นก็คือสามารถให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ดี หรือว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่เขาจะต้อง
ยกเลิกไปเขาจะต้องได้รับผลกระทบ เขาจะต้องได้รับการชดเชยที่คุ้มค่า นอกจากนี้
ที่กระผมอยากจะฝากก็คือว่าในการทำข้อตกลงในปัจจุบันก็ตามหรือใด ๆ ก็ตามนั้น ผู้ที่
ได้รับประโยชน์นั้นมีมากมายเลย เพราะจากการที่สามารถส่งสินค้าไปประเทศญี่ปุ่นได้
มากขึ้น ท่านได้รับประโยชน์มากมายนั้นเขาจะต้องเสียสละจ่ายเงินให้กองทุนที่ว่านี้บ้าง
หรือเปล่า คือไม่ใช่เอาเงินมาจากภาษีราษฎรอย่างเดียว ไม่พอ เงินควรจะมาจาก
อุตสาหกรรมที่เขาได้รับผลประโยชน์เต็ม ๆ จากการเปิดเสรีตรงนี้

ฉะนั้นโดยสรุปผมก็คิดว่าเรื่องการเปิดการค้าเสรีเป็นหน้าที่ที่ทางสภาเรา
ควรจะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพราะผมมีความเชื่อมั่นในหน่วยราชการไทยว่าเรามี
บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความรักชาติแล้วก็ตั้งใจปฏิบัติงานมาด้วยความ
อุตสาหะมาตลอด แต่ว่าเพื่อความรอบคอบถ้าหากว่าทางสภาเห็นควรตั้งกรรมาธิการ
ขึ้นมาศึกษา กระผมก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลยที่จะต้องศึกษาแบบลึกซึ้ง
เพราะว่าจะเป็นการซ้ำซ้อน เราได้ให้สถาบันที่เรายอมรับ ไม่ว่าจะ เป็นจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษา
เรื่องต่าง ๆ เขาศึกษามาแล้วครับ แต่สิ่งที่ผมคิดว่าควรจะทำเป็นอย่างมากก็คือว่า
เชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย โดยเฉพาะคณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ เราตั้งที่ปรึกษา
กิตติมศักดิ์มากมาย ล้วนแล้วแต่มีความรู้มากมายก่ายกอง เราเชิญท่านเหล่านั้นมาให้
ความเห็นว่าคุณสรุปบางอย่างหรือข้อติติงบางอย่างที่สังคมก็ดี หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ

๗๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๓๖/๒

เขาเป็นห่วงเป็นใยว่าเขาจะได้รับความเสียหายนั้น ในความเป็นจริงนั้นสามารถจะเยียวยาได้หรือไม่ แล้วความเห็นโดยรวมแล้วประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์จริงอย่างที่เขาวาหรือเปล่า ผมก็คงจะขอใช้เวลาเพียงเท่านี้ โดยสรุปคือเห็นด้วย แต่ว่าถ้าใช้เวลาศึกษาก็อย่าให้เกิน ๓ สัปดาห์เลย หรือ ๑ เดือน เพราะว่าไม่อย่างนั้นจะเกินกำหนดที่ข้อตกลงกำหนดไว้ว่า ๖ ตุลาคม ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา สะสมทรัพย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก่อนที่ผมจะขึ้นมาได้หรือกับวิปจากฝ่ายค้านแล้วก็วิปรัฐบาล ๓ วิป ก็คุยกันผลสรุปก็คือให้ตั้งกรรมาธิการ แล้วก็ขอใช้เวลาในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ๑๕ วัน ทุกฝ่ายก็เห็นพ้องต้องกัน เพราะฉะนั้นวันนี้การอภิปรายก็ขอเรียนว่าสิ่งที่ท่านสร้างนั้นหรือว่าพูดขึ้นมาทั้งหมดนั้นเราเข้าใจดี แล้วก็รู้ว่าพวกเราเองก็เป็นห่วงเป็นใย โดยเฉพาะผมถามเจ้าหน้าที่ที่มีการเข้าประชุมก็มีการทำกันอย่างรอบคอบ มีเวิร์คกิ้ง กรุ๊ป (Working group) สำหรับแต่ละกระทรวงครบหมด ฉะนั้นสิ่งที่พวกท่านเป็นห่วงก็ไม่ใช่ว่าความผิดเพื่อให้เกิดความรอบคอบ เรามีเจตนาพ้องต้องกันว่าประเทศไทยของเราพวกเราต้องรักพวกเราต้องเป็นห่วง ฉะนั้นวันนี้ผมว่าถ้าท่านผู้ที่มีรายนามที่อภิปราย ผมว่าเราคงไม่จำเป็นต้องอภิปรายแล้ว เพราะผมเข้าใจดี แล้วก็ทราบปัญหา เราตั้งที่กรรมาธิการแล้วก็คุยกัน เพราะมีเรื่องอื่นที่จะต้องพิจารณาอีก ๒ – ๓ เรื่อง เท่าที่ได้ทราบจากวิปขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านไกรศักดิ์ครับ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตคิดต่างกับท่านรัฐมนตรีสักนิดหนึ่งได้ไหมว่าประสบการณ์ของผมนั้นมันไม่ใช่ใช้เพียง ๓๐ วันแค่นั้นแล้วก็จะพิจารณาในเรื่องใหญ่ ๆ อย่างนี้นะครับ-----

๗๓

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๓๗/๑

ผมขออนุญาตอภิปรายในเรื่องเกี่ยวกับการค้าเสรีระหว่างญี่ปุ่นกับอาเซียน โดย
ประสบการณ์ของผม ผมคิดว่า ขออนุญาตนะครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีครับ ทฤษฎี
ว่าด้วยการค้าเสรีเป็นทฤษฎีจอมปลอม เป็นทฤษฎีของหมอผี หมอผีที่ทำงานใน
บริษัทใหญ่ ๆ ที่มีอิทธิพลและมีอำนาจเหนือรัฐบาลนะครับ เห็นประชาชน
ที่ไม่สามารถที่จะเข้าใจและไม่มีอำนาจการต่อรองได้ ท่านประธานครับ ตัวอย่างที่ดีที่สุด
ที่มีมาก็คือว่าเกือบทุกประเทศแล้ว ตอนนี้อยู่ในลาตินอเมริกา เขาเรียกว่า
อะมอรัส ซูลุส (Amorous Zulus) นะครับ รวบรวม ๖ ถึง ๗ ประเทศด้วยกัน ปฏิเสธ
อย่างสิ้นเชิงเลย ที่จะมีเขตการค้าเสรีอีกต่อไปกับสหรัฐอเมริกา การศึกษาของกรมการ
การต่างประเทศที่ผมเป็นประธานมา ๖ ปี ผมเดินทางไปลาตินอเมริกา ไปเห็นตัวอย่าง
เขตการค้าเสรีระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนาชื่อเม็กซิโกกับสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าเจ้าหน้าที่
ของกระทรวงการค้าของเขาก็ดี ไม่ว่าจะป็นวุฒิสมาชิก สภาล่าง สภาบนที่ผมเจอ
เขาบอกว่าเสียเปรียบหมดครับ เสียเปรียบสหรัฐอเมริกา เพราะมันเริ่มต้นก็เสียเปรียบ
อยู่แล้ว ประเทศที่ด้อยพัฒนามากว่า ที่ไปเซ็นสัญญาการค้าเสรีกับประเทศที่พัฒนามากว่านั้น
ไม่มีทางได้เปรียบ ไม่มีทางได้เปรียบเลย เพราะว่ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ ส่วนใหญ่นโยบาย
เขตการค้าเสรีจะจัดการโดยบริษัทข้ามชาติที่มีอิทธิพลอยู่ในประเทศนั้น อิทธิพล
ต่อรัฐบาลที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ท่านประธานครับ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ระบบของ
โลกตอนนี้ที่ว่าด้วยดับเบิลยูทีโอเขาไม่สนับสนุนให้เปิดเขตการค้าเสรีกันอย่างทั่วไป
หลายประเทศจะสงวนตัวเองนะครับ จะสงวนที่จะรักษา เขาเรียกว่าเซคเตอร์ (Sector)
ที่อ่อนแอที่สุดของเขาส่วนใหญ่จะเป็นเซคเตอร์ในภาคเกษตร อุตสาหกรรมขนาดเล็ก
หัตถกรรม แล้วก็ภาคบริการที่ไม่สามารถที่จะแข่งขันกับประเทศที่ร่ำรวยได้ เราไม่เคย
คำนึงถึงเรื่องนี้เลย การค้าเสรีครั้งแรกที่เราเซ็น ปี ๒๕๔๕ ครับเซ็นกับจีนไม่มีใครรู้เรื่องเลย
สินค้าเงินที่ทะลักเข้ามาในเซคเตอร์หรือในภาคทางเศรษฐกิจของเราที่อ่อนแอที่สุดก็คือ
เศรษฐกิจของภาคเกษตร แล้วเมื่อก็คุณหญิงพุดถึงกระเทียม หอม ไม่ใช่แค่นั้นนะครับ
มันมีผักเข้ามาด้วย สารพัดชนิด ผักเขตหนาว เดี่ยวดอกไม้เข้ามาอีกแล้วสินค้าอื่น ๆ
ทะลักเข้ามาถามว่าเราได้ประโยชน์จากอันนี้หรือเปล่า เสียประโยชน์อย่างสิ้นเชิง ตัวเลข
ออกมาแล้ว เมื่อสักครู่ที่ท่านวุฒิสมาชิกอภิปรายบอกว่า ข้าราชการของเราน่าจะรู้ดี

๗๔

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๓๗/๒

ผมถามว่ารู้ดีจริงหรือเปล่า งานวิจัยของเราออกมา ภาคเกษตรในภาคเหนือทั้งภาคตกต่ำถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ในด้านการผลิต เพราะไม่สามารถที่จะแข่งขันกับสินค้าเกษตรจากจีนเข้ามาได้ เอล่ะตั้งคำถามอีก ยกตัวอย่าง อันนี้ยกตัวอย่าง เราจะทำกับประเทศญี่ปุ่นอีก อันนี้ที่ทำไปแล้วกับประเทศญี่ปุ่นเรายังไม่ศึกษาเลยครับ ผมขอยกตัวอย่างอีกสักชนิดหนึ่งที่ทำมากับออสเตรเลีย ทางการทูตก็ดี ทางกระทรวงพาณิชย์ก็ดี จะอ้างถึงว่าเราเพิ่มขึ้นมหาศาล ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ สินค้าของเราเพิ่มขึ้น-----

- ๓๘/๑

แต่ผมต้องดูแลท่านประธานครับ ผู้ที่สูญเสียในราว ๑๔๐,๐๐๐ กว่าครอบครัว เกษตรกร
 โคนม ย่อยยับเลยตอนนี้ไม่สามารถที่จะแข่งขันกับนมที่ทะลักมาจากออสเตรเลียได้เลย
 เป็นนมผงทั้งนั้น ราคานมสดก็ลดลงอย่างมหาศาลไม่สามารถไปแข่งขันได้ ท่านครับ
 แน่ละรัฐบาลคุณทักษิณสมัยก่อน แล้วก็รัฐบาลคุณสมัครก็เช่นเดียวกัน ก็บอกไม่เป็นไร
 เราจะช่วยชดเชยให้ ท่านรู้ไหมครับเขาชดเชยกันอย่างไร ท่านทราบไหมครับเขาชดเชย
 กันอย่างไร ถ้าเลิกปลูกกระเทียม เขาจะให้ครอบครัวละ ๑,๔๐๐ บาท แค่นั้น ๑,๔๐๐ บาท
 ทั้งชีวิตเลยครับ ส่วนโคนมเขาบอกอย่างไรรู้ไหมครับ ให้ไปทำอย่างอื่นไปปลูกยาง
 ทั้ง ๆ ที่ทั้งครอบครัวบางที่ ๓ ชั่วโมงเลี้ยงวัวมา นี่แหละครับวิธีการชดเชย แต่สิ่งที่ผม
 เป็นห่วงมากที่สุด เรื่องเกี่ยวกับญี่ปุ่น ญี่ปุ่นคล่องแคล่วการเจรจาเหลือเกิน แล้วก็สามารถ
 ที่จะทำให้การเซ็นสัญญาการค้าเสรีระหว่างไทย - ญี่ปุ่น ไม่ใช่เป็นการค้าเสรี แต่เป็น
 การร่วมมือทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นไม่ต้องผ่านรัฐสภา แต่คราวนี้ก็ดันไม่หลุด เพราะว่า
 มีมาตรา มีรัฐประหารขึ้นมา ประชาชนร้องเรียนต่อสภาที่ตั้งกันมาในสมัยรัฐประหาร
 เราเลยมีรัฐธรรมนูญใหม่ มาตรา ๑๙๐ เลยเกิดขึ้นมา แต่มาตรา ๑๙๐ ที่เอามาใช้ตอนนี้
 ๓๐ วันแค่นั้นเองท่านประธานครับ ประเทศออสเตรเลียก่อนที่จะเซ็นสัญญากับ
 ประเทศไทย เขาใช้การศึกษา ๒ ปีครึ่ง ๒ ปีครึ่งผ่านรัฐสภาของเขาแล้วไม่รู้เท่าไร
 ผ่านอนุกรรมการ กรรมการของเขา แล้วข้อมูลทั้งหมดที่ผมได้มาไม่ใช่จากรัฐบาลไทย
 เพราะว่ารัฐบาลไทย กรรมการเขาเรียกมาที่โรมี่กระดาศครึ่งแผ่น แล้วก็ดูถูกพวกเรา
 เหมือนไม่รู้เรื่องอะไร แต่ข้อมูลที่ผมได้มาก็คือจากประธานของสภา ของออสเตรเลีย
 เขาได้รายละเอียดมาทั้งหมดเลยครับ แล้วก็แถลงการณ์เลยบอกว่าผลประโยชน์ที่จะได้
 มากที่สุดก็คือว่า ของประเทศไทยก็คือบริษัทส่งรถออกครับ อุตสาหกรรมรถยนต์
 ซึ่ง ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นของญี่ปุ่นซึ่งเป็นเจ้าของ แล้วอุตสาหกรรมอีกชนิดหนึ่งที่
 ชาวออสเตรเลียจะได้ แล้วคนไทยจะได้สม่าเสมอก็คือ ท่านเชื่อไหมครับโทรคมนาคม
 แล้วเอ่ยชื่อด้วยนะครับ ไอพี สตาร์ ชิน คอร์ปอเรชั่น (IP Star Shin Corporation)
 ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมเห็นห่วงมากที่สุด ก็คือการไม่เท่าเทียมของกำลังการลงทุน นี่คือ
 อีกประเด็นหนึ่งนะครับ แล้วความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การรู้เท่าไม่ถึงการณ์นี้บางที่

ประเทศไทยตั้งใจ เราตั้งใจที่จะทำให้กฎหมายของเราในการควบคุมสิ่งแวดล้อม
กฎหมายควบคุมแรงงานของเรา อ่อนแอมาก อ่อนแอก็เพื่อว่าจะให้ประเทศไทยเป็น
แหล่งที่เข้ามาลงทุนได้ง่าย ๆ อ่อนแอเสียจนว่าอุตสาหกรรมที่เขาปฏิเสธที่จะไปลงทุน
ที่เส้นเงิน มาลงทุนที่สมุทรปราการ สมุทรสาคร มาลงทุนที่อีสเทิร์น ซีบอร์ด (Eastern
Seaboard) เสียจนตอนนี้ ในเขตแถวนั้นมีคนป่วยสูงที่สุดในประเทศแล้ว เพราะว่า
กฎหมายของเราไม่ควบคุมเรื่องเกี่ยวกับมลพิษ เจ้าหน้าที่ของเราไม่เอาใจใส่ มีหน้าซ้ำ เรา
จะมีธุรกิจ ตอนนี้นะครับจะเปิดช่องให้มีธุรกิจในการบำบัดขยะพิษจากญี่ปุ่นอีก
คุณพระช่วย -----

คือขนาดของเราก็จะแยกอยู่แล้ว เรื่องเกี่ยวกับธรรมาภิบาลนี่อีกเรื่องหนึ่งนะครับ ถ้าภาคเกษตรของเราพร้อมจริง ๆ ถ้าเจ้าหน้าที่ของเราเนี่ยตรงไปตรงมากับเกษตรกรของเราจริง ๆ เกษตรกรก็ได้ประโยชน์ แต่ในการตรวจสอบของการเป็นวุฒิสมาชิก ผ่านมาที่ ๖ ปี แล้วการเป็น ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์นี่ผมเห็นแต่มีเรื่องนะครับ เจ้าหน้าที่โกกิ้น ช่วยเหลือกันในโครงการต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือเกษตรกร ลำไยหายเป็นพัน ๆ ตันเลยนะครับ ทุกวันนี้ยังจับกันไม่ได้เลยในการประกันราคา ท่านประธานครับ เราต้องคิดให้ลึกจริง ๆ นะครับ ๓๐ วันนี่ผมไม่เห็นด้วย แต่ผมช่วยไม่ได้ เพราะผมอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ ถ้าพรรคเขาเห็นด้วยผมก็ต้องคล้อยตาม แต่ในเรื่องส่วนตัวผมคิดว่าเราเสียเปรียบแห่ง ๆ นะครับ ผมเสียเปรียบแห่ง ๆ เลย ผมคิดว่าเราไม่ทันเขาแน่ะครับ สิ่งที่ผมเห็นชัดเจน อยู่แล้วที่ญี่ปุ่นจะทำได้ในอุตสาหกรรมรถยนต์ ตอนนั้นคนที่นั่งอยู่ในคณะบริหาร ใน ครม. ของคุณทักษิณเลยแอบมาบอกผม บอกว่าแอบมาบอกผมนะครับ เพราะเขาเป็นเจ้าของหุ้นส่วน รู้ลึก ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เขาบอกว่าเราแน่ ถ้าญี่ปุ่นเข้ามา อันนี้ผมอยากจะให้ จะถามพวกท่านว่ามันจริงหรือเปล่า ว่า ๑๐๐ กว่าบริษัทที่ผลิตชิ้นส่วนให้โตโยต้า ให้ฮิซุซุจะเจ๊งหมด เพราะญี่ปุ่นเขามีบริษัทลูกของเขาที่จะผลิตชิ้นส่วน แล้วจะไม่ซื้อจากประเทศไทยเลย หรือชิ้นส่วนที่ทำโดยบริษัทที่เป็นไทยแท้ ๆ เลยร้อยเปอร์เซ็นต์ อันนี้มีการศึกษาใหม่ครับว่ามีการเปลี่ยนแปลงอันนี้ใหม่ มีการศึกษาใหม่ว่าตั้งแต่เราเซ็นการค้าเสรีกับญี่ปุ่นไป ญี่ปุ่นมันเทค โอเวอร์ (Take Over) อุตสาหกรรมทุกอุตสาหกรรมรถยนต์แล้วใช้ใหม่ครับ แล้วจะไปภาคไหน ภาคโฆษณา การตลาดในด้านเซอร์วิส (Service) อีกหรือเปล่า อยากจะรู้เหมือนกันครับ

ประเด็นสุดท้ายที่ผมเป็นห่วงมากที่สุด แล้วเราก็จะหลงเชื่อ แล้วข้าราชการก็จะมาเกลี้ยกล่อมเรา บอกเขาจะเปิดโอกาสให้เราไปลงทุนที่ญี่ปุ่นด้วย แล้วไปลงทุนอะไร ผมอยากจะรู้ นอกจากร้านอาหาร นวด อบ ออบ นวด แกรมให้ด้วย เราจะไปลงทุนอะไร แต่ถ้าเราเปิดให้เขามาลงทุนเขาจะเทค โอเวอร์ ก็เซคเตอร์ในประเทศไทยเรา กำลังเขามากกว่าเราตั้งเยอะ เช่นเดียวกัน ในกรณีของออสเตรเลียเปิดลิสต์ (List) ยาวเพื่อย่อยเลย แต่ไม่เห็นคนไทยไปลงทุนเลย เพราะไม่มีสตางค์ ไม่มีกำลังเพียงพอครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องเพื่อเจ้าจริง ๆ ที่ว่าเราจะได้ประโยชน์ในด้านการลงทุน มีแต่ว่าเขาจะมา

๗๘

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภัสสร ๓๙/๑

ครอบครัว แล้วคนไทยนั้นก็จะต้องกลายเป็นเพียงแต่แรงงานในราคาถูก และเขาจะเรียกร้อยเรา ไม่ให้กรรมกรไทย แรงงานไทยมีอำนาจต่อรองเพิ่มไปกว่านี้ จะเรียกร้อยให้ประเทศไทยนั้นเข้มงวดเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้วยซ้ำไป เรื่องเกี่ยวกับมลพิษ เรื่องเกี่ยวกับขยะ เพื่อที่จะสร้างบรรยากาศของการลงทุน แล้วเราก็จะหลงเชื่อเขา ท่านรัฐมนตรีอาจจะรู้ดี เพราะตอนนี้ธุรกิจของท่านด้วย ของครอบครัวท่าน ประธานโทษนะครับ

ประเด็นสุดท้าย ประเด็นสุดท้ายจริง ๆ ครับท่านประธานครับ ก็คือว่าในการตรวจสอบเอฟทีเอกับจีน เอฟทีเอกับนิวซีแลนด์ เอฟทีเอกับออสเตรเลีย เอฟทีเอกับญี่ปุ่น เราไม่เคยเห็นเอกสารที่เซ็นเลย เอกสารเราไม่เคยได้เลย เอกสารขึ้นจริงที่เซ็นกันจริง ๆ ไม่เคยให้เรา คราวนี้ไม่ได้แล้วนะครับ เราอยากให้เห็นของแท้เลยนะครับ มิฉะนั้นการตั้งกรรมาธิการ ถึงแม้ผมคิดว่าเวลาก็น้อยเกินไป-----

- ๔๐/๑

แต่เราอยากให้เห็นของจริง ไม่ใช่มีแต่พิมพ์ที่สวยหรือออกมาจะครบ และมีแต่เรื่องดี ๆ
ทั้งนั้น ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ต้องขอประทานโทษที่ใช้วาทศิลป์รุนแรงไปสักนิดหนึ่ง
อารมณ์มันพาไปครับท่าน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรี เชิญครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผม ไชยา สะสมทรัพย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต้องขอขอบคุณ
ท่านอาจารย์ได้ตั้ง ขออนุญาตใช้นิคเนม (Nickname) เรียนอย่างนี้ครับว่า เรื่องการทำ
เอฟทีเอกับญี่ปุ่นไม่มีพูดถึงเรื่องขยะในนี้ แล้วสิ่งแวดล้อมเรื่องเอ็นไวรณเมนต์
(Environment) ก็ไม่มีเขียนอยู่ในนี้ แล้วเรียนว่าเรื่องนมที่ออสเตรเลียที่เราไปเซ็น
แล้วเราเสียดุลการค้าในเรื่องการตั้งนมผงเข้ามา ผมเรียนอย่างนี้ว่าวันนี้ความต้องการ
ใช้นมในประเทศที่ ๗ ล้านตัน แต่สัดส่วนของออสเตรเลียที่ส่งเข้ามาแค่ ๖๕,๐๐๐ ตัน
เพราะเป็นนมผงเข้ามาเมื่อละลายน้ำ เราก็ควรจะมาแข่งกับน้ำนมดิบในประเทศ เราคำนึง
ตรงนี้

ส่วนเรื่องของจีน ก็ขอเรียนว่าผมได้ประกาศควบคุมกระเทียม เพราะไม่ได้
เป็นสนธิสัญญาในการนำเข้าเป็นการลักลอบนำเข้าทางชายแดน ขณะนี้มีการควบคุมว่า
การขนย้ายกระเทียมเกิน ๔๐๐ กิโลกรัม ต้องแจ้งให้ทราบ นี่คือนี่ที่จะทราบเรียนกับ
ท่านอาจารย์ครับ ขอเรียนว่าวันนี้เรื่องการทำเอฟทีเอ สมมุติถ้าหากทางสภาไม่เห็นด้วย
ทุกคนก็ไม่มีสิทธิที่จะพูดอะไร แต่วันนี้สิ่งที่ท่านบอกกับผมว่า ๓๐ วัน ท่านยังเข้าใจผิด
เมื่อสักครู่นี้ผมขึ้นแถลงบอก ๑๕ วัน ให้กรมการค้าดำเนินการภายใน ๑๕ วันให้จบ
แล้วนำกลับเข้าสู่สภา เพราะได้มีการคุยกับวิปทั้ง ๓ ฝ่ายแล้ว ฉะนั้นวันนี้การอภิปรายในนี้
จะอภิปรายอย่างไร หรือเข้าไปในกรมการค้าอย่างไรก็แก้ไม่ได้ เพราะกรอบการเจรจา
จบหมดแล้ว เพียงแต่ไปรู้ให้ถึงความรอบคอบดีเทล (Detail) ในนั้นว่าต้องเป็นอย่างไร
แค่นั้น ให้ตั้งข้อสังเกตและก็คุยกัน นี่คือนี่ที่ผมจะทราบเรียน ฉะนั้นวันนี้จะพูดอย่างไร
ก็แก้ไม่ได้ อยู่ที่ว่าให้สภาเห็นชอบ ผมก็มีแนวคิดมาจากจำนวนสมาชิกที่จะขึ้นอภิปรายนั้น
ส่วนมากประเด็นก็จะซ้ำ ๆ กัน ผมเรียนว่าถ้าหากเราตั้งกรมการค้าทั้ง ๓ ฝ่าย แล้วก็ไป

คุยกันโน้น แล้วใช้เวลาสัก ๑๕ วัน เพื่อให้เห็นว่ามาตรา ๑๙๐ มีความศักดิ์สิทธิ์เคารพ
ตรงนั้น ผมก็ยินดี กราบขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คิวต่อไปของท่านกฤเทพ
เดี่ยวนะครับ เผอิญตอนนี้มีคนที่จะขออภิปรายอีก เท่าที่แจ้งมานะครับ อีก ๑๗ ท่าน
เพราะฉะนั้นต่อไปนี้จะขอกำหนดกติกาได้ใหม่ครับ เริ่มตั้งแต่ท่านกฤเทพ ๑๐ นาทีได้ใหม่
ขอ ๑๐ นาที เชิญท่านกฤเทพเลยนะครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องเวลาคงไม่มีปัญหาครับ
ท่านประธานครับ และผมก็เข้าใจความกังวลของท่านรัฐมนตรี วันนี้ต้องกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าท่านได้นั่งในตำแหน่งที่เหมาะสม มีความเอาใจใส่
กระตือรือร้นและติดตามงานมาตอบคำถามด้วยตัวเอง ถือว่าเป็นรัฐมนตรีที่ต้องชมเชยกัน
แต่ถ้าจะให้สภาพิจารณาเรื่องใดในเรื่องกลไกของสภาเราต้องคุยกัน เราต้องทำให้ชัดเจน
วันนี้ผมยังไม่ได้ไปดูเนื้อหาของข้อตกลง และผมก็เชื่อตามท่านว่าเรื่องข้อตกลงนี้คงแก้
ไม่ได้ นั่นละคือคำถามที่จะต้องนำไปต่อว่าเมื่อสภานี้แก้ไม่ได้ การไปตั้งกรรมาธิการ
แม้จะเป็นข้อเสนอที่ปรารถนาดีของท่านผู้นำฝ่ายค้าน ซึ่งพวกเราด้วยความรักกันด้วย
ความเห็นว่าเป็นประโยชน์ร่วมกันอยากสมัครสมานสามัคคี สร้างตรงนี้ที่รัฐสภา
ก็ยินดีด้วยกัน ท่านรัฐมนตรีเองก็มีมิตรน้ำใจต่อพวกเราว่าอยากตั้งก็ตั้ง แต่ผมมีคำถาม
ท่านประธานครับว่าวันนี้มาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญนั้นให้เราใช้ข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม วันนี้ถ้าเรามีการตั้งกรรมาธิการก็คงเป็นกรรมาธิการวิสามัญ
ก็จะมีคำถามว่าถ้าเป็นข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา การตั้งกรรมาธิการของรัฐสภา
ก็จะประกอบด้วยสัดส่วนของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา-----

แต่เมื่อเป็นกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมา ท่านสมาชิกวุฒิสภาก็คงจะต้องเป็นคนนอก ตรงนั้น เป็นสิ่งที่เราเข้าใจตรงกันอย่างน้อยแล้วใช่ไหม แล้วในชั้นพิจารณาท่านประธานครับ จะถือว่าเป็นการพิจารณาพระราชบัญญัติหรือไม่ และจะพิจารณาในลักษณะแบบใด พิจารณาโดยแก้ไขไม่ได้เลย คืออย่างไร พิจารณาแบบญัตติหรือเปล่า เหมือนกับ กรรมาธิการวิสามัญแก้ปัญหาย้ายแล้งแล้วไปดูเอกสารฉบับนั้น แล้วก็ตั้งข้อสังเกต ตั้งข้อสังเกตมาอย่างไร คำถามเหล่านี้เกิดขึ้นจากผลพวงของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ซึ่งท่านได้เขียนไว้แต่เพียงว่าให้ความเห็นชอบของรัฐสภา และยังเขียนกำหนดไว้ว่า ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ตั้งแต่วันรับเรื่องมา หนังสือส่งท่านประธาน ลงวันที่ ๗ สิงหาคมก็น่าจะรับวันที่ ๗ สิงหาคม นับจากวันนี้ไปอีก ๓๐ วัน ตั้งกรรมาธิการ ใช้เวลา ๑๕ วัน ไปเปิดเอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงถามคำถาม แล้วบันทึกเป็นข้อสังเกตของกรรมาธิการ นำกลับสู่สภา ถ้าวัตถุประสงค์เพียงแค่นี้แล้ว จะทำให้เราได้ประโยชน์สูงสุดผมก็ไม่ว่าอะไรหรอกครับ แต่ผมก็กราบเรียนถามเพื่อบันทึกไว้ตรงนี้เท่านั้นเองว่า ถ้าต่อไปนี้บรรทัดฐานของเรื่องที่รัฐบาลจะเสนอเข้ามาสู่รัฐสภา แล้วตั้งกรรมาธิการกันจึงจะถือว่าเป็นพิจารณา มันก็จะเป็นบรรทัดฐานต่อไป และเราก็ต้องเตรียมเรื่องเหล่านี้ไว้ เพราะจะเข้ามาอีกเยอะ วันนี้เรามีกังวลอยู่กับกลไกของสภานี้ที่จะ พิจารณาเรื่องทำนองนี้ มีหลายท่านเสนอว่าน่าจะมีคณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมาการ พิเศษร่วมพิจารณาเรื่องนี้ แล้วเข้ามาก็มารับรองกัน มาเห็นชอบกัน แต่เมื่อจะเริ่มจากการ ตั้งกรรมาธิการซึ่งไม่รู้ว่าจะเป็นการโหมหน้าไหน เพราะข้อบังคับการประชุม นั้น เป็นของสภาผู้แทนราษฎร แล้วไปพิจารณาไม่ว่าจะเป็นญัตติ หรือไม่ว่าจะเป็น พระราชบัญญัติก็ไม่มีทางแก้ไขได้เลย ยิ่งเป็นพระราชบัญญัตินี้ถ้าบอกแบบนี้ก็เป็นอันว่า แทบจะหมดประโยชน์ แต่ก็จะได้ประโยชน์อยู่บ้างตรงที่ว่าท่านได้มาชี้แจง ท่านก็มา ชี้แจงอีกเพิ่มเติม ก็จะเป็นชี้แจงที่ท่านชี้วันนี้ละครับ ก็คงไม่มากไปกว่านี้ เพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้ก็คงไม่ขัดข้องกัน แต่ว่าในฐานะเราเป็นสมาชิก รัฐสภาจะต้องพูดถึงสิ่งที่เราจับอยู่ ว่าเราจะมีขั้นตอนวิธีการใดที่จะทำให้เกิดความ คล่องตัวเหมาะสมกับสถานการณ์ ผมไม่ใช้เวลาของท่านประธานถึง ๑๐ นาทีหรอกครับ แค่นี้ครับ เพราะว่ามีคำถามจำเป็นต้องพูดให้ชัดเจนในเรื่องนี้ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอเชิญท่านธีระจิตต์ ครับ

นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบขอบคุณครับ

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของสมาชิก
รัฐสภา ก็ต้องขอบคุณท่านประธานครับ ซึ่งจะมีขีดข้องอยู่ ๒ – ๓ ตอนทีบอกจะให้ไม่ต้อง
มีการอภิปรายต่อไป ผมคิดว่าสิ่งที่ผมจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐบาล
ท่านรัฐมนตรี แล้วก็คณะทำงานของกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลังที่มาที่นี้ คิดว่า
จะเป็นประโยชน์ ก็จะมีทั้งส่วนที่เห็นด้วยและส่วนที่ห่วงใย และส่วนที่จะเสนอแนะ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าทุกท่านหรือส่วนใหญ่ก็ทราบมาแล้วว่าคำว่า
เอฟทีเอ นี้ ประเทศไทยเริ่มต้นมาอย่างไร เมื่อก่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านได้
อภิปรายไปเวลานั้นล้วนแต่เป็นเรื่องดีทั้งนั้น ไม่ว่าจะพูดถึงเรื่องการแข่งขัน อันนี้ล่ะครับ
เป็นเรื่องอันดับแรกเลยที่ทำให้เกิดคำว่าเอฟทีเอขึ้นมา ถ้ามาท่านจำได้เมื่อ ๒๐ กว่าปีก่อน
อียู (EU) ซึ่งมีการเริ่มต้นมาก่อนอาฟตา (AFTA) ของเรา ๒๐ ปี ประสบความสำเร็จ
ขณะนั้นก็มีการเรียกว่า โกลบอลไลเซชัน (Globalization) หรือโลกาภิวัตน์ ถ้าทุกท่าน
คงจำได้ ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้คำนึงถึง
เรื่องนี้แล้วก็ได้พยายามผลักดันให้ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรของเราให้มีการแข่งขัน
ที่ ดี ขึ้น -----

มีคอมพิทิชันเนียส (Competitive) แล้วก็ได้เห็นความสำคัญของเรื่องฟรีเทรด ท่านได้มีการล็อบบี้ (Lobby) กับเฮด ออฟ สเตท (Head of state) โดยเฉพาะคนแรก ทางสิงคโปร์ ก็ะ จัก ตง รวมทั้งมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย บรูไน แล้วเราก็ได้มีที่เรียกว่าสิงคโปร์ ดีแคลเรชัน (Singapore Declaration) ขึ้นในปี ๑๙๙๑ ถ้าผมจำไม่ผิด เจ้าหน้าที่ทางกระทรวงพาณิชย์อาจจะหลายท่านที่ยังนั่งอยู่นี้น่าจะได้ตามไปอันนั้น อันนี้ล่ะครับคือต้องการให้เขาได้เห็นแล้วว่า การแข่งขันถ้าประเทศไทยเราไม่มี การในเชิงรุกในเรื่องนี้แล้ว เราคงสู้เขาไม่ได้ เพราะฉะนั้นอาฟตาจึงได้เกิดขึ้น แต่คำว่า อาฟตา หลาย ๆ ท่านก็ได้ไปพูดถึงว่า แปลเป็นคำว่า แอคชั่น เฟิร์สท ทอล์ค เลตเตอร์ (Action first talk letter) ซึ่งก็จริง ก็เรามีแอคชั่นก่อน แล้วก็ได้มีการดำเนินการพูดมาโดยตลอด เป็นเวลา ๒๐ ปี เราได้ประสบความสำเร็จ ผมเข้าใจว่าพอสมควรในระหว่างอาเซียนด้วยกัน เริ่มต้นด้วย ๖ ประเทศ ฟิลิปปินส์ บรูไน สิงคโปร์ ประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เสร็จแล้วรวมไปรวมมาก็มีทางลาว เวียดนาม กัมพูชา รวมเข้ามา ซึ่งเราก็ให้แฮนดิแคป (Handicap) เขา เนื่องจากถือว่าเขายังพัฒนาต่ำกว่าเรา เสร็จแล้วเรื่องฟรีเทรดนี้มันโกลบอลไลเซชัน ทุกคนไม่มีใครต้องหยุดยั้ง เมื่อสักครูนี่มีท่านผู้ทรงเกียรติ พูดถึงนาฟตา (NAFTA) อเมริกา แม็กซิโก แคนาดา มันต้องเกิด แต่ว่าพีชชีใหญ่แน่นอน ความได้เปรียบพยายามที่จะเอาเปรียบ แต่เราก็ต้องผู้ต้องพยายามหาช่องทาง และผมอยากจะกราบเรียนว่าทางรัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาลที่ผ่านมานี้ ทั้งเจ้าหน้าที่ทุกคน ก็ทำได้เต็มที่ ถึงแม้ในระยะแรก ๆ บางท่านบอกว่าเรานิ่งเหียนทำกัน คำพูดนี้ เพราะว่าความไม่พร้อม ไม่พร้อมทั้งองค์กรหลาย ๆ แห่ง หลาย ๆ ส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาคเอกชน ทางภาครัฐเองในสมัยนั้น แต่ถึงขณะนี้ผมคิดว่าเราได้มีความบิลด์อัป (Build up) ความแข็งแกร่งขององค์กรส่วนภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นสมาคมธนาคารไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย รวมทั้งภาคเกษตร ซึ่งเป็นภาคที่สำคัญที่สุด อันนี้ล่ะครับที่เป็นส่วนที่สำคัญที่จะทำให้ทางภาคราชการก่อนที จะไปนีโกซิเอท (Negotiate) หรือไปคุยอะไรกับเขามีข้อมูลที่พร้อม ผมอยากจะกราบเรียน นิดหนึ่ง มีหลายท่านพูดถึงนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สมัยแรก ๆ เวลาประชุมกันเอฟทีเอ

ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เขามาถึงเขามีเอกสารมาเป็นปึกเป็นตั้ง มีลิสต์ของโปรดักส์ (Products) เข้ามาเป็นหมื่น ของฝั่งไทยเราไป ไปนั่งเฉย ๆ ปากเปล่า เตรียมไปนี่คือความไม่พร้อม แต่เดี๋ยวนี้ต่างกัน เนื่องจากมีองค์กรสนับสนุน แล้วผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลต้องเข้ามาสนับสนุนพวกนี้ ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าเอฟทีเอเป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องทำ ถึงแม้จะเห็นว่ามีภาระเซ็นในอะกรีเมนต์ (Agreement) จะมีพวกนอร์มอล แทรค (Normal Track) มีพวกเซนซิทีฟ ลิสต์ (Sensitive list) ไฮลีย์ เซนซิทีฟ ลิสต์ (Highly Sensitive list) แล้วแม้กระทั่งเอ็กซคลูชัน ลิสต์ (Exclusion list) ต่าง ๆ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพวกนี้เราจะต้องมีการพิจารณาอย่างชัดเจน แล้วก็ได้อะไรจากทางผู้ที่เกี่ยวข้อง อันนี้สำคัญมาก ขณะเดียวกันยังมีอีกหลายอย่างที่หลายท่านพูดถึงเรื่องเทคนิคอล (Technical) เช่นคำว่า นอน แทรริฟ แบริเออร์ (Non-tariff barrier) มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสุขอนามัย ทางด้านสิ่งแวดล้อม อันนี้เราจะต้องมีความชัดเจนพอสมควร อย่าให้มีการตบตาเข้ามาได้ อันนี้จะเสียเปรียบมาก ท่านประธานที่เคารพครับ มีอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมได้มีโอกาสไปกับท่านประธานที่ประเทศจีน ไปประชุมเอเชีย - ยุโรป พาเลียเมนท์ารี พาร์ทเนอร์ชิพ (Asia - Europe Parliamentary Partnership) ทางจีนได้ให้เกียรติประเทศไทยมาก-----

เรียนท่านประธานบอกขอทางประเทศไทยส่งคนขึ้นเป็นโค-แชร์แมน (Co-chairman) ในเรื่องการประชุมเรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้ละครับโดฮา (Doha) ลาวซึ่งเกี่ยวกับเรื่องดับเบิลยูทีโอเกี่ยวกับเรื่องสินค้าเกษตร ลิงค์ (Link) จากทางด้านดับเบิลยูทีโอซึ่งเมื่อสักครู่มีหลาย ๆ ท่านพูดถึงท่านดอกเตอร์ศุภชัย ซึ่งเคยเป็นหัวหน้าของดับเบิลยูทีโอก็พยายามผลักดัน แต่ท่านทราบไหมครับ ในการประชุมซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด ๓๓ ประเทศก็ให้คอมเมนต์ (Comment) กัน มันเป็นเรื่องของการแข่งขันกัน มันเป็นเรื่องของการกีดขวางทางการค้า มีทางซับซิดี้ (Subsidize) ที่มากมาย ผมยกตัวอย่างอันหนึ่งอย่างเช่น ประเทศแคมโบเดีย ขอเอ่ยนามจะส่งถั่วเหลืองไปญี่ปุ่นซึ่งผลิตที่แคมโบเดียค่าแรงก็ต่ำพื้นที่สมบูรณ์ เพราะโปรดักชัน คอสท์ (Production Cost) ออกมานี้ถูกมากส่งไปญี่ปุ่นทรานสปอร์ตเทชั่น คอสท์ (Transportation Cost) ระยะเวลาสั้น ๆ ก็ส่งมาก แต่ว่าทำไมผู้ของอเมริกาไม่ได้ อเมริกาถูกกว่า เพราะประเทศเขาให้การอุดหนุนอย่างมหาศาลคือเรื่องของการแข่งขันกัน เพราะฉะนั้นฟรี เทรด เอฟทีเอจึงเป็นเรื่องจำเป็นแต่ที่เราจะต้องให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจนและก็อย่าไปหลงกลนะครับ ผมก็มีฝากเรื่องนี้โดยเฉพาะเรื่องมาตรา ๑๙๐ ผมเห็นด้วยกับท่านทั้งหลายที่ว่าวันนี้ก็ดีใจมาตรา ๑๙๐ที่ทำให้พวกเราต่อไปคืออย่างอันนี้มีการทำไปแล้วก็ไม่เป็นไร แต่ว่าในกาลข้างหน้าในเรื่องอย่างนี้ทางรัฐสภาอยากจะขอเป็นอย่างยิ่งว่าขอให้มีการปรึกษาล่วงหน้าขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คิดต่อไปเป็นของท่านนคะครับ และผมจะแจ้งคิดต่อไปจากนั้นก็คือ ท่านจตุพร ท่านนฤมล ท่านสถาพร ท่านวิทยาเชิญท่านนคะครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลกพรรคประชาธิปไตย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านเราไม่ปฏิเสธ แล้วก็ต้องพร้อมที่จะรองรับกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก การเคลื่อนไหวของโลกาภิวัตน์ เราต้องมีความพร้อมที่จะรองรับทุกสถานการณ์จาก

การเปลี่ยนแปลงของโลกต่าง ๆ เราไม่ปฏิเสธครับว่าโลกยุคปัจจุบันนี้ใกล้ แล้วก็มี
ความเคลื่อนไหวที่รวดเร็วมาก มีการรวมกลุ่มของกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั่วโลกในทุก
ภูมิภาคไม่ว่าจะเป็นทางอเมริกา ทางยุโรป ทางเอเชียของเราก็ญี่ปุ่นถือว่าเป็นมหาอำนาจ
ทางเศรษฐกิจ เราในฐานะที่อยู่ในเอเชียแล้วก็เป็นส่วนหนึ่งในภูมิภาคนี้ในสังคมอาเซียน
ก็ต้องยอมรับกฎของสังคมและกัพลวัตของโลกที่หมุนเวียนไป แต่ว่าทำอย่างไรประเทศ
ของเราถึงจะเดินรับกับทุกสถานการณ์อย่างมีศักดิ์ศรี มีความเท่าเทียมและยุติธรรมกับ
ทุกฝ่ายระหว่างคู่ค้าและคู่สัญญา ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อไม่ให้ซ้ำประเด็น
ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเพียงสั้น ๆ หลักการก็คือ

อันที่ ๑ ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นรัฐสภา
รัฐบาล ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะต้องยึดหลักตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๙๐ เพราะที่ผ่านมาก่อนที่จะมีมาตรา ๑๙๐ ท่านประธานที่เคารพครับ
ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลจะไปทำข้อตกลงจะไปทำสนธิสัญญา จะไปทำที่ทำให้สิทธิระหว่าง
รัฐไทยไปผูกพันกับรัฐอื่น ๆ ไม่ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาเลยเป็นสิ่งที่น่าเสียใจเป็น
อย่างยิ่ง ยกตัวอย่างที่ท่านผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ก็คือการทำเอฟทีเอ
ผมขออนุญาตยกตัวอย่างข้อเท็จจริง ไทยได้ทำเอฟทีเอกับอินเดียเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗
ไม่ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา-----

ได้ทำเอฟทีเอกับนิวซีแลนด์มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ มีสินค้าที่นิวซีแลนด์ให้สิทธิพิเศษแก่สินค้า ๗,๔๓๓ รายการ ไทยให้สิทธิพิเศษแก่สินค้า ๕,๕๐๕ รายการ ท่านประธานที่เคารพครับ ไทยกับออสเตรเลีย ๖,๑๐๘ รายการ ที่ออสเตรเลียให้สิทธิพิเศษแก่ไทย ไทยให้สิทธิพิเศษแก่ออสเตรเลีย ๕,๕๐๕ รายการ ท่านประธานที่เคารพครับ จำนวนสินค้านับพันรายการ เกือบหมื่นรายการบางประเทศบางส่วนเป็นกระเทียม บางส่วนเป็นหัวหอม บางส่วนเป็นผลไม้ ลำไย ผลไม้เมืองหนาว ผัก ข้าวโพด สินค้าต่าง ๆ อีกหลายอย่าง รัฐบาลเคยคำนึงถึงผลกระทบที่เกษตรกรในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ทั่วประเทศจะได้รับผลกระทบไหมครับ รัฐบาลผ่านความเห็นจากรัฐสภา ซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนก่อนที่จะให้ความเห็นชอบไหมครับ ไม่เคย แล้วปัจจุบันนี้ผลกระทบก็เริ่มปรากฏชัดแล้วครับท่านประธานครับ หัวหอม กระเทียม ฟีน้องเกษตรกรเดือดร้อนหนัก บ้านผมที่ผมเป็น ส.ส. อยู่ที่พิษณุโลกข้าวโพดก็ราคาตกต่ำ ผักเพ็ญประท้วงกันไปเมื่อไม่นาน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะให้รัฐบาลยึดหลักการอันนี้ อยากจะให้รัฐสภาไม่ยอมปล่อยหลักการอันนี้ว่าการกระทำใด ๆ ของรัฐบาลที่จะผูกพันระหว่างรัฐไทยกับรัฐอื่น ไม่ว่าจะได้หรือเสีย หรือเท่าเทียมกันจะต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา ตามบัญญัติของมาตรา ๑๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญ เพื่อป้องกันปัญหาที่ประเทศของเรา ลูกหลานของเราจะได้รับผลกระทบในอนาคต ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดูรายละเอียดจากข้อเสนอของกระทรวงพาณิชย์ จากรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบต่อข้อตกลงเอเจซีอีพี ผมอยากจะเรียนถามว่ามาตรการในการปกป้องเรามีเพียงพอหรือยัง มาตรการปกป้องที่บัญญัติไว้ในข้อตกลงมีอยู่ ๒ อย่างก็คือ ขึ้นภาษีและลดภาษี แต่ว่าในกรณีบางข้อเท็จจริงซึ่งเกษตรกรที่จังหวัดพิษณุโลกได้ประสบก็คือ อย่างเช่นกรณีส่งมะม่วงไปที่ประเทศญี่ปุ่น ไม่มีมาตรการทางภาษีครับ แต่ว่ามีมาตรการในการกีดกันสินค้าทางการเกษตร เราจะต้องใช้เวลาในการพิสูจน์คุณภาพของผลิตผลทางการเกษตร กว่าที่จะไปเปิดตลาดญี่ปุ่นได้ใช้เวลาถึง ๑๕ ปี ปีแรกต้องผ่านความเห็นชอบอะไรก่อนครับ ผิดไม่ดี ผิดไม่ได้มาตรฐาน ผ่านไปแล้ว ปีที่ ๒ มีหนอน ปีที่ ๓ มีสารเคมี ปีที่ ๔ สุดท้ายจริง ๆ ท่านประธานครับ ปีที่ ๑๕ บอกว่าผลิตภัณฑ์ที่บรรจุกล่องคือกล่องไม่ได้เกี่ยวกับตัวเนื้อในของสินค้าไม่ได้มาตรฐาน คือบรรจุภัณฑ์ไม่ได้สวย

ไม่ได้เป็นมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ เราต้องใช้มาตรการในการดำเนินงานทั้งหมด ๑๕ ปี กว่าที่จะเปิดสินค้ามะม่วงไปที่ตลาดญี่ปุ่นได้ แล้วก็ยังมีอยู่จำกัด เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าท่านมีมาตรการอย่างไรที่จะแก้ไขที่จะส่งเสริม ที่จะปกป้องไม่ให้สินค้า ไม่ให้เกษตรกรของไทยได้รับผลกระทบ ได้รับความเดือดร้อนโดยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี

ส่วนในกรณีอื่น ๆ อาจจะให้รัฐบาลสอบถามแล้วก็เร่งรัดแล้วก็ประสานงานกับภาคีสมาชิกว่าในการลดภาษีต่าง ๆ เรามีระยะเวลาถึง ๑๐ ปี บางครั้งอาจจะได้เปรียบบ้าง บางครั้งอาจจะเสียเปรียบบ้าง แต่อยู่บนพื้นฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งหลักการนี้ผมเห็นด้วย

เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะขอถือโอกาสนี้ได้ขอบคุณก็คือต้องขอถือโอกาสนี้
 ในนามส่วนตัว ได้ขอบคุณศาลรัฐธรรมนูญที่ได้วางหลักเกณฑ์ วางบรรทัดฐานไว้ว่า
 รัฐบาลก่อนที่จะทำข้อตกลงใด ๆ ยกกรณีเป็นคดีตัวอย่างก็คือ กรณีเขาพระวิหาร
 ต้องผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา ซึ่งเป็นบรรทัดฐานที่ถูกต้องและดีที่สุด
 กราบขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านจตุพร นะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระบบ
 สัดส่วน พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า
 ผมอยากให้ทางรัฐมนตรีและรัฐบาลในฐานะผู้เสนอขอความเห็นชอบต่อรัฐสภานั้นได้ใช้
 ความอดทนในการที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ เหตุผลอย่างที่สมาชิกหลายคนได้เรียนกับ
 ท่านประธานว่า กรณีปราสาทพระวิหาร การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐
 วรรคสองนั้น และเป็นการวินิจฉัยที่ไม่มีอยู่ในบทบัญญัติ คือการเติมคำว่า อาจจะ
 วรรคสองบอกว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย ปราบกฏว่า
 ศาลรัฐธรรมนูญไปเติมในคำวินิจฉัยบอกว่า หนังสือสัญญาใดอาจมีบทเปลี่ยนแปลง
 อาณาเขตไทย เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยข้อกฎหมายมาตรา ๑๙๐ นั้น ผมบอกว่ารัฐบาล
 ควรใช้บทเรียนด้วยความระมัดระวัง และไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องดำเนินการ
 ด้วยความเร่งรีบ กรณีของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น คือคนไทยเรามี
 บทเรียนจากกรณีการเจรจาความเรื่องเอฟทีเอกับประเทศต่าง ๆ มันมีบทเรียนที่สะท้อน
 อย่างหนึ่งว่าถ้าการกระทำอะไรทุก ๆ อย่างนั้นไม่สามารถอธิบายให้กับพี่น้องประชาชนได้
 ครบถ้วนก็จะมีปัญหาตามมา ทำายที่สุดเมื่อมีปัญหาตามมาแล้วนั้น การแก้ไข
 ของกระบวนการจะกลายเป็นอุปสรรค ผมยกตัวอย่างกับท่านประธานว่า ถ้าเอาตามที่
 ทางท่านผู้นำฝ่ายค้านได้ให้ความแนะนำว่าควรจะต้องตั้งคณะกรรมการ ถ้าในกรณีนี้
 ไม่ได้ใช้มาตรา ๓๐๕ (๕) ที่งดเว้นวรรคสามของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แปลความว่า
 ในเรื่องเดียวที่จะมีการผ่านเข้าข่ายตามวรรคสองนี้จะต้องมีการประชุมรัฐสภาถึง ๓ ครั้ง
 เมื่อทางผู้นำฝ่ายค้านได้มีการเสนอว่าควรให้มีกฎหมายตามวรรคห้า ให้มีกฎหมาย

ว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง ปัญหาต่อมาก็คือว่า กฎหมายที่ออกตามวรรคห้า นั้น จะไปขัดกับวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ได้หรือไม่ เพราะในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ มีทั้งหมด ๖ วรรคครบท่านประธาน ผมยกตัวอย่างกับท่านประธานว่า คนที่เขียนรัฐธรรมนูญอันมีเหตุจากกรณีที่มีปัญหาเรื่องเอฟทีเอ ผมอ่านให้ท่านประธานฟัง เออวรรคสองว่า หนังสือสัญญาใดที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้มีการเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันรับเรื่องดังกล่าว แต่ท่านประธานลองมาดูเถอะครับว่าในวรรคสาม เรื่องนี้ที่เกิดขึ้นมาก่อนที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ แต่ว่าเรื่องนี้ถ้าเข้าข่ายตามวรรคสองจะต้องเลี้ยวเข้ามาที่วรรคสามก่อนครับท่านประธาน คือก่อนดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน นี้ไม่ขัดข้อง และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย-----

สรุปกันว่าเรื่อง ๑ เรื่องดังต่อไปนี้ที่เข้าข่ายตามวรรคสอง ๑. ต้องรับฟังความคิดเห็น
 ผมเห็นด้วย แต่ว่าจะเห็นได้ชัดว่าจะต้องผ่านที่ประชุมรัฐสภาถึง ๓ ครั้ง ครั้งแรก เมื่อเข้า
 คุณสมบัติตามวรรคสองจะต้องเข้ามาที่วรรคสามก่อน นั่นคือมาขอกรอบการเจรจา
 ต่อรัฐสภา รัฐสภาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจากับท่านอย่างไรท่านก็ไปเจรจาตาม
 กรอบนั้น แล้วท่านจึงกลับมาเสนอต่อรัฐสภาใหม่ นี่ครั้งที่ ๒ เหมือนวันนั้นะครับ
 นี่เข้าวรรคสอง เพราะท่านงดเว้นวรรคสาม ความจริงท่านต้องมาที่รัฐสภาแห่งนี้ตาม
 วรรคสามก่อน เข้ามาที่วรรคสองเหมือนกับวันนี้ แล้วก็มีการตั้งคณะกรรมการฯ เอาละ
 อยู่ในกรอบระยะเวลา ๖๐ วัน จะ ๑๕ วัน ๓๐ วัน ๔๐ วันของคณะกรรมการฯ ร่วมกัน
 เห็นใหม่ครับ ส่งกลับมาที่รัฐสภาใหม่อีกครั้งหนึ่งก็จะกลายเป็นว่าต้องมีการประชุม
 ในเรื่องเดียวกัน ๓ ครั้งของรัฐสภา ท่านประธานลองยกตัวอย่างว่ากรณีเรื่องเดียวกันนั้น
 แล้วเรื่องที่มีผลผูกพันทางการค้า กระทบเศรษฐกิจและสังคม ความมั่นคงที่ต้องมี
 การเจรจาความกับต่างประเทศนี้เต็มหมด เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าการรับรู้ของ
 ประชาชนก็มีความจำเป็น แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงในการปฏิบัตินั้นนะครับวันนี้ผมเอง
 ยังไม่ได้เห็นประโยชน์อะไรว่าการตั้งคณะกรรมการฯ วันนี้มีเพียงแค่ไปรับรู้เพิ่มเติมว่า
 มีอะไรที่เป็นข้อสงสัยบ้าง แล้วคนที่คณะกรรมการฯ ก็มาบอกสภาว่าเราจะให้
 ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกันอย่างไรเท่านั้น เพราะไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้
 แต่ว่าการนี้เป็นอย่างที่ผมบอกว่าจะต้องดำเนินการกันด้วยความอดทน เพราะว่ากรณี
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ มันเป็นเส้นทางที่ค่อนข้างจะมีรายละเอียดอย่างมาก สมมุติว่า
 มีคณะกรรมการฯ กลับมาที่มีการประชุมรัฐสภาแล้วให้ความเห็นชอบ เมื่อพวกท่าน
 ไปเจรจาแล้วนะครับท่านประธาน คณะรัฐบาลไปลงนามเจรจาแล้ว ต่อไปก็เข้าตาม
 วรรคสี่แล้ว เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มี
 ผลผูกพันคณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของสัญญานั้น
 และในกรณีที่มีการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน
 คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาให้ผู้กระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสม
 แปลความกันว่ามันมี ๔ ขั้วที่สำคัญ อนุมัติเห็นชอบไปแล้ว เซ็นกลับมาแล้วยังใช้ไม่ได้
 เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าวันนี้เรื่องนี้ต้องแยกเป็น ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนหนึ่งเราต้องยอมรับ

ความเป็นจริงว่าการไปทำเอพทีเอหรือความตกลงร่วมหรือหุ้นส่วนอะไรก็ตาม ที่มีลักษณะ เป็นเอพทีเอหรือการเจรจาความใด ๆ ก็ตามนั้นมันกระทบต่อผู้คน นี่เป็นการปฏิเสธเรื่องนี้ ไม่ได้

ประเด็นต่อมาก็คือว่าความกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะอยู่ในขั้นตอนไหน ที่จะต้องดำเนินการต่อไป แต่วิธีการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานเป็น ประธานวุฒิสภา เป็นรองประธานรัฐสภา สภาประชุมสมัยหนึ่ง ๔ เดือนครบท่านประธาน ที่เคารพ เว้น ๒ เดือน ประชุม ๔ เดือนนะครบ แล้วแต่ละสภาก็มีวันประชุมของตัวเองกัน ครบถ้วนอยู่แล้ว การประชุมลักษณะรัฐสภา นี้ผมยกตัวอย่างแค่เรื่องเดียว ต้องประชุม ๓ ครั้ง เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่ากรณีการทำแต่ละเรื่องนั้นไม่ได้อยู่ในกรอบ ๖๐ วัน ๖๐ วันนี้อยู่ในวรรคสอง แต่ในวรรคสามนั้นไม่รู้ว่าอยู่ในระยะเวลาเท่าไร เพราะฉะนั้น ผมจึงบอกว่าเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญแต่ละเรื่องนั้นใช้เวลาเป็นร้อยวัน ถ้าว่าตามนี้ นะครับ เพราะฉะนั้นก็คือว่าเมื่อยังมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้อยู่ การที่จะไปร่างข้อบังคับหรือ กฎหมายที่จะรับรองต่อไปนั้นก็มีความจำเป็น แต่ที่ผมบอกว่าถ้าไปขัดกับวรรคดังกล่าวมา มันจะปฏิบัติอย่างไรได้ต่อ แต่ว่าในส่วนของรัฐบาล ในส่วนของข้าราชการเองนั้นก็จะต้อง ปรับในการลำดับในแต่ละเรื่อง เพราะผมดูว่าในเอกสารการชี้แจงของหนังสือเล่มนี้ ก็เหมือนกัน เพราะก็ไม่มีข้อความชัดเจนในมาตรา ๓๐๕ เพราะมาตรา ๓๐๕ บอกว่าในกรณี ที่ว่าได้มีการดำเนินการก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม มาบังคับใช้-----

แต่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม มาบังคับใช้กับการดำเนินการที่ยังคงค้างอยู่ และต้องดำเนินการต่อไป จะเห็นได้ชัดว่าในส่วนท่านก็ระมัดระวัง ก็ยังไปวางกรอบการเจรจา เพียงแต่ว่าไม่ได้ผ่านตามกระบวนการรัฐสภาเพราะว่ารัฐธรรมนูญมันคาบคูกคาบดอกเหลือเกิน เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าด้วยเวลาอันน้อยนิดก็คือว่าวันนี้ ๒ ส่วนต้องไปคู่กัน และต้องยอมรับว่ามันเป็นอุปสรรคกันจริง ๆ เรื่องข้อเท็จจริง ผลกระทบ เจ้าของประเทศเขาต้องมีสิทธิรู้ เพียงแต่ว่ากระบวนการกันอย่างไร แต่ถ้าว่าตามทุกเรื่องต่อไปนี้ ๑๐๐ วันต่อเรื่อง ผมยังไม่เชื่อว่าประเทศไทยต่อไปนี้ เราสามารถจะเจรจาความกับประเทศอื่นในเรื่องอื่น ๆ นอกจากกรณีอย่างนี้ได้ปีละถึง ๓ ประเทศหรือไม่ บรรยากาศเนื้อหาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันไม่เหมาะกับประเทศที่ต้องการเปิดประเทศ มันเหมาะกับประเทศที่ต้องการปิดประเทศเท่านั้น ขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านนฤมล

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อนสมาชิกทั้งหลายตั้งแต่เข้าเริ่มต้นตั้งแต่คุณชายสุขุมพันธุ์ได้อภิปรายในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับความไม่ชัดเจนในขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ข้อได้ข้อเสีย ผลได้ผลเสีย ใครได้ใครเสียที่จะเกิดขึ้นจากการลงนามในข้อตกลงอันนี้ ดิฉันเองคิดว่าสิ่งที่พวกเราได้พยายามที่จะเสนอความคิด ข้อห่วงใย ความเห็นนั้น น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและเป็นสิทธิของพวกเราที่จะได้มีโอกาสพูดและแสดงความรู้สึกออกไป เพราะในฐานะที่เป็นผู้ที่จะต้องให้ความเห็นชอบและไม่ให้ความเห็นชอบใด ๆ ก็ตาม เราควรที่จะมีโอกาสได้แสดงความรู้สึกอันนี้ ดิฉันเรียนยืนยันว่าในอดีตที่ผ่านมา เราได้ผิดพลาด ดิฉันได้ติดตามในเรื่องเหล่านี้มาพอสมควร เราได้ผิดพลาด ครั้งนี้ถ้าจะมีโอกาสที่จะทำให้ดีกว่าครั้งก่อน เราจึงไม่ควรที่จะผ่านไปโดยง่าย เพราะฉะนั้นเมื่อท่านรัฐมนตรีบอกว่าอยากที่จะหยุด ไม่ต้องฟังพวกเราที่จะอภิปรายกัน ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย แล้วก็จิตใจที่ที่ประชุมแห่งนี้ยืนยันว่าเราจะต้องพูดกัน ประเด็นของดิฉันไม่มีมากมาย หลายท่านได้พูดหลายประเด็นแล้ว ในเรื่องของสิ่งที่ห่วงใยอยู่นี้มีอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง นอกเหนือจากท่านอื่น ๆ ที่ได้พูดไปแล้ว ท่านประธาน มาตรการที่เราจะต้องดูแล มาตรการหรือกลไกที่จะดูแลภาคเอกชน

ภาคธุรกิจของเรา ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้น ขณะนี้ไม่ทราบว่ามีข้อตกลงที่ชัดเจนหรือยัง ในเรื่องของอนุญาโตตุลาการ ๓ ฝ่าย ๕ ฝ่าย องค์คณะของอนุญาโตตุลาการต่าง ๆ นั้น ชัดเจนหรือยัง แน่ใจหรือไม่ว่าเมื่อมีการตั้งขึ้นมาในจำนวนองค์คณะอย่างนั้นแล้ว จะเป็นประโยชน์และจะเป็นธรรม ประเทศเราใครจะทำหน้าที่ที่จะดูแล ใครจะเป็นเจ้าภาพที่จะปกป้องสิทธิและประโยชน์ของเราในส่วนนั้น นี่คือในส่วนแรกของดิฉัน

ในส่วนที่ ๒ ก็จะเป็นส่วนของมาตรการปกป้องสินค้า ญี่ปุ่นเป็นผู้ที่ทำการค้า เชี่ยวชาญชำนาญ พวกเราทราบ ทุกเรื่อง ถ้ามาตรการทางกฎหมาย ทางภาษี ผ่านได้ ก็จะมี นอน แทรฟิ แบริเออร์ ซึ่งเข้ามาที่จะกีดกันการทำการค้าของเรา ให้ได้ประโยชน์สูงสุด ท่านสมาชิกที่เคารพ อย่างกรณีตัวอย่างที่ญี่ปุ่นต้องการรักษา มาตรการปกป้องสินค้าเกษตรของเขา อาทิเช่น ข้าว ถั่วเหลือง อย่างนี้ แนนอนเขาอยากที่จะปกป้องสินค้าซึ่งรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรของเขาอย่างเต็มที่ตลอดไป แล้วประเทศที่เป็นผู้ที่ตกลงไปทำสัญญา ไปผูกพันไว้อย่างเรา ซึ่งมีสินค้าเกษตรคือ ข้าวเป็นหลัก มีถั่วเหลือง ถั่วเขียว เราก็ยอมอยากที่จะให้ช่วงเวลาในการที่จะมีการ ป้องกันสินค้าเกษตรของญี่ปุ่นสั้นลง ในช่วงที่ท่านเรียกว่าเป็น ทรานซิชันแนล พีเรียด (Transitional period) เรามีการกำหนดใหม่ที่เราจะใช้เวลาเท่าไร เราจะใช้กี่ปีในการที่ ช่วงทรานซิท (Transit) ของข้อตกลงมาตรการในการปกป้องสินค้านั้น ญี่ปุ่นอยากจะให้ เรารอบไปถึงดับเบิลยูทีโอ มีผลบังคับใช้ ดิฉันคิดว่าประเทศไทยเสียประโยชน์ เพราะฉะนั้น ในสิ่งเหล่านี้อาจจะมองแล้ว วันนี้ยังไม่ยิ่งใหญ่-----

แต่ถ้าข้อพิพาทเกิดขึ้น แน่นนอนค่ะ เราเสียโอกาสไปเยอะจากการที่เราไม่ทันเกมในกรณีพิพาทต่าง ๆ เพราะฉะนั้นขออนุญาตฝากเอาไว้ ๒ ประเด็นค่ะ ไม่ใช่เวลามากกว่านี้เพราะเราตกลงกันได้ ๑๗.๓๐ นาฬิกาจะจบนะค่ะ ดิฉันก็ขอขอบคุณค่ะที่ให้โอกาส ขอบคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อกันไปท่านสถาพร อยู่ใหม่ครับ เปลี่ยนเป็นท่านอภิวันท์นะครับ เชิญครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า วันที่ที่รัฐบาลจะต้องนำความตกลงความเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น เข้ามาสู่รัฐสภาของเรานั้นเป็นภาระผูกพันที่รัฐบาลมีต่อรัฐสภาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แต่อย่างไรก็ตามการที่รัฐบาลไม่ได้นำเข้าขอรับความเห็นชอบก่อนการลงนามครั้งนี้ก็เพราะว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมมั่นใจในศักดิ์ศรีของข้าราชการในกระทรวงพาณิชย์ทุกท่าน ท่านมีความเชื่ออย่างบริสุทธิ์ใจว่าการทำความตกลงครั้งนี้เป็นความตกลงที่เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองของเราอย่างแท้จริง จึงไม่ได้นำเข้าสู่การพิจารณาให้ความเห็นชอบของรัฐสภา แต่อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาลได้รับทราบถึงภาระผูกพันครั้งนี้ได้นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาแห่งนี้ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้ออกมาพูดว่าการค้าเสรีนั้นคือการเอาเปรียบทางการค้าของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ จริงครับท่านประธาน แต่หน้าที่ของเราในฐานะที่เป็นประเทศหนึ่งในสังคมโลกแล้วก็นี่กระแสโลกนี้ไม่ได้ ชุมนวบอกว่ารู้เขารู้เรา เป็นเรื่องสำคัญ หน้าที่ของประเทศของเราก็คือว่าเราจะต้องรู้ว่าในเมื่อเราจะถูกเอาเปรียบจากประเทศบางประเทศนั้นเราจะทำอย่างไรให้เราเสียเปรียบน้อยที่สุด แล้วเราได้ประโยชน์มากที่สุด ต่อความตกลงในเรื่องหุ้นส่วนเศรษฐกิจของอาเซียนและญี่ปุ่นนั้น ผมเห็นว่าในฐานะที่เราเป็นประเทศหนึ่งในสมาชิกอาเซียนซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ประเทศไทยเราก็หนีไม่พ้นหรอกครับที่เราจะต้องมีความร่วมมือร่วมใจกับบรรดามิตรประเทศของเราในอาเซียนที่จะทำข้อตกลงนี้ แต่เราก็ต้องดูว่าเมื่อเราทำความตกลงไปแล้วประเทศไทยต้องได้ประโยชน์มากที่สุด

และเสียประโยชน์น้อยที่สุด เนื่องจากมีเวลาจำกัดอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ในการทำความตกลงครั้งนี้นั้น ถ้าหากว่าเรามองให้ดีผลดีมีอยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง คอสต์ เอฟเฟคท์ (Cost Effect) ก็คือหมายถึงเรื่องว่า ราคาสินค้าที่เราผลิตส่งออกนั้นจะมีราคาต่ำลง เราก็สามารถขยายตลาดได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเทรด เอฟเฟคท์ (Trade Effect) หรือเรื่องการตลาดในการส่งออกของประเทศของเรา ก็มีมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันจะเห็นได้ว่าการร่วมมือของมิตรประเทศของเราในอาเซียนก็จะทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของอาเซียนของเรานั้นขยายตัว เมื่อเศรษฐกิจโดยรวมของอาเซียนขยายตัว ไทยในฐานะที่เป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคอาเซียนเศรษฐกิจของเราก็จะขยายตัวไปโดยปริยาย ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ารัฐสภาแห่งนี้ น่าจะให้การสนับสนุนการทำความตกลงครั้งนี้ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา แต่อย่างไรก็ตามครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อสังเกตและข้อห่วงใยที่จะเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ ในระยะเวลาที่จำกัด ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกที่เราต้องพิจารณาก็คือว่าการทำความตกลงครั้งนี้ขึ้นข้อตกลงได้กำหนดไว้ว่าจะมีการสามารถแก้ไขข้อตกลงได้ในทุก ๆ ๕ ปี เพราะฉะนั้นหลังจากที่ความตกลงครั้งนี้เริ่มดำเนินการปฏิบัติก็ต้องขอความกรุณาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ศึกษาและพิจารณาติดตามผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อบรรดาสินค้าต่าง ๆ แล้วหาทางแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นการตั้งกองทุนเยียวยาซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว หรือสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่เราจะต้องเตรียมไว้ในการแก้ไขข้อตกลงในปีที่ ๖ การแก้ไขไม่ใช่เรื่องง่ายครับ ผมทราบดี เราจะต้องมีการศึกษาข้อมูลอย่างชัดเจน ต้องหามิตรประเทศในภูมิภาคในอาเซียนของเราให้มีความคิดเห็นคล้ายตามกับจุดประสงค์ที่เราจะต้องการแก้ไขข้อตกลงนั้น ๆ ด้วย ซึ่งจะต้องมีการเตรียมการไว้ล่วงหน้าในระหว่างระยะเวลา ๕ ปี

ประเด็นที่ ๒ ที่จะตั้งข้อสังเกตและความห่วงใยก็คือว่าในข้อตกลงครั้งนี้ได้มีส่วนหนึ่งที่กำหนดไว้ชัดเจนนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ว่าจะต้องมีการตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาการค้าเสรีในหมวดการค้าอยู่ ๒ เรื่องที่สำคัญและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องก่อน เรื่องนั้นก็คือการค้าเสรีในหมวดสินค้าบริการและหมวดสินค้าการลงทุน ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานได้เป็นหัวหน้าคณะเดินทางไปประชุมรัฐสภาเอเชีย ยุโรป ร่วมกับท่าน ส.ว. ธีระจิตต์ และผมเองก็เป็นหนึ่งในนั้นที่ไปร่วมประชุมประเทศสมาชิกอภิปรายกันออกมาเป็น ๒ อย่าง ๒ กลุ่ม กลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือมีอำนาจทางเศรษฐกิจสูงก็จะพยายามผลักดันให้บรรดาประเทศที่กำลังพัฒนาเปิดการค้าเสรีในหมวดบริการและหมวดการลงทุน อันนี้คือความได้เปรียบอย่างสูงที่ประเทศต่าง ๆ ที่พัฒนาแล้วจะมีต่อประเทศที่กำลังพัฒนา ในการประชุมครั้งนั้นผู้แทนรัฐสภาของเอเชียทุกคนล้วนไม่ยอมรับการเจรจาในครั้งนี้เหมือนกับการที่ไม่ตกลงในการเจรจาในรอบโตฮา เพราะฉะนั้นก็ขอฝากนะครับ คณะกรรมการในชุดนี้ให้พิจารณาให้ถ่องแท้ การที่เราจะยอมรับในอนาคตของการค้าเสรีในหมวดบริการและหมวดการลงทุนนั้นประเทศไทยของเราต้องพร้อมทั้งทางด้านวิชาการ ทั้งด้านเงินลงทุนและทางด้านเทคโนโลยี

ประเด็นข้อห่วงใยประเด็นที่ ๓ ในเรื่องข้อตกลงครั้งนี้ได้อนุญาตให้ประเทศภาคีสามารถซื้อขายสินค้า เศษหรือกาก หรือสิ่งที่ไม่ได้ใช้แล้วระหว่างกันได้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องอันตรายครับ เป็นเรื่องที่เราไม่สามารถจะไปปิดกั้นการค้าขายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กากสารจากเคมีหรือกากกัมมันตภาพรังสี ผมในฐานะที่เป็นวิศวกรคนหนึ่งครับก็อยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงที่รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าการกำจัดกากจากสารเคมีต้องใช้ต้นทุนในการกำจัดสูงมาก สูงมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำจัดกากกัมมันตภาพรังสีนั้นเป็นการลงทุนที่ขาดทุนอย่างเต็มครับ เป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มทุน เพราะฉะนั้นในประเทศคู่ค้าของเราแทบทุกประเทศก็จะพยายามเอากากสารเคมีและกากกัมมันตภาพรังสีไปกำจัดในประเทศอื่น เรื่องนี้เราปิดกั้นไม่ได้ แต่เราปิดกั้นทางอ้อมได้ครับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎหมายในการกำจัดกากอันตรายให้เคร่งครัด เริ่มตั้งแต่การบรรจุรถออกมาจากท่าเรือ เริ่มจากการที่จะเข้าไปกำจัดจะต้องมีกรรมวิธีที่เข้มแข็ง มีการตรวจสอบอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้การลงทุนต้องใช้ทุนสูง เพื่อโน้มน้าวจิตใจไม่ให้มีนักธุรกิจท่านใดเห็นประโยชน์จากการทำธุรกิจกำจัดกากสารเคมีหรือกำจัดกากจากสารกัมมันตภาพรังสีเท่านั้นล่ะครับจึงจะทำให้บ้านเมืองของเราปราศจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษได้

ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากเวลาจำกัด ผมเห็นด้วยกับความตกลงฉบับนี้ และก็เห็นด้วยกับการตั้งคณะกรรมการเพื่อไปศึกษาผลกระทบรายละเอียดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติตาม รายละเอียดที่เราจะต้องแก้ไขในอนาคตข้างหน้า แต่อย่างไรก็ตามระยะเวลาของเรามีจำกัด เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศเท่านั้นครับ ที่จะรู้ว่าการพิจารณาของคณะกรรมการควรจะใช้เวลาเท่าไร อย่างไรก็ตามอยากเสนอข้อคิดเห็นอย่างนี้ครับว่า ถ้าหากว่ามีความจำเป็นรัฐสภาแห่งนี้เราให้ความเห็นชอบไปก่อน แล้วก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาศึกษา เพราะอย่างไรก็ตามเราไม่สามารถจะไปแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ได้อีกแล้ว แต่ก็ยังเป็นประโยชน์สำหรับให้เจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติไปตามความตกลงครั้งนี้ นำไปปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชาติบ้านของเราครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยากรครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานครับ กระผม สถาพร มณีรัตน์ ครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อกี้ท่านประธานไม่เห็นผมครับ ผมวิ่งเข้ามาข้างหลัง ท่านก็เรียก ผมยกมือแล้วท่านไม่เรียกผมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ให้สิทธิท่านครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ผมต้องขอสิทธิของผมคืนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสถาพร

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ ในนามสมาชิกรัฐสภา พรรคพลังประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน ท่านประธานครับ กระผมเองนั้นเป็นพี่น้องเกษตรกรทางภาคเหนือ ซึ่งก็ถือว่าเป็นตัวแทนของภาคเหนือ ซึ่งผมเองได้เฝ้าติดตามมีข้อห่วงใยหลายประการที่จะฝากทางกรรมการที่จะตั้งขึ้น คือข้อเท็จจริงในพื้นที่กรณีการทำเอฟทีเอกับไทย - ญีปุ่นก็ดี หรือการมีหุ้นระหว่างอาเซียนไทย - ญีปุ่น ของญีปุ่นก็ดี ซึ่งข้อเท็จจริงในพื้นที่นั้น ความที่มีศักยภาพของประเทศญีปุ่นนั้นผมเชื่อว่าเขาได้ศึกษาโครงสร้าง ได้ศึกษาความได้เปรียบเสียเปรียบของเขาล่วงหน้า ผมสังเกตว่าเขาได้

ดำเนินการจัดกิจกรรมในพื้นที่ โดยเฉพาะการลงทุนในเขตภาคเหนือ นั้น เหมือนกับ
 โครงสร้างที่ทานได้ไปตกลงกันแล้ว คือเขาเสมือนหนึ่งว่าเขาได้มาดำเนินการกิจกรรม
 ของเขา มารองรับข้อตกลงล่วงหน้าคือข้อห้วงใยของพวกเรา ไม่ว่าเรื่องของการมีส่วนร่วม
 ในการประกอบกิจกรรมลงทุน เช่น ในโครงสร้างของเขตงานนิคมอุตสาหกรรมก็ดี
 โครงสร้างภาคเกษตรก็ดี โครงการสร้างในด้านแรงงานก็ดี หรือภาคบริการก็ดี ข้อห้วงใย
 ในฐานะที่พวกเราเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และไม่ได้เป็นพหูสูตครบ
 บางอย่างเราอาจจะไม่รู้ลึก แต่ผมเองก็ตั้งใจรับที่มาตรา ๑๙๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 อย่างน้อยทำให้พวกเราได้มาศึกษา ได้มาตั้งข้อห้วงใยเพื่อฝากไปยังกรรมาธิการ
 กระผมขอฝากไปเรื่องหนึ่งครับ เรื่องโครงสร้างของเกษตรกรที่จะมีผลกระทบ
 ผมขอยกตัวอย่างจากประสบการณ์ตรงในพื้นที่ของกระผมนั่น พี่น้องของผมปลูกมะม่วง
 เจ้าของไร่หนึ่งนั้นได้ทำคู่สัญญากับคนญี่ปุ่น อีกไร่หนึ่งนั้นไม่ได้ทำสัญญากับคนญี่ปุ่น
 เขาส่งออกครับ ปราบกว่าทางประเทศญี่ปุ่นโดยบริษัทของเขานั้นได้ส่งนักเกษตรกร
 มาควบคุมตลอดเลยครับ ตั้งแต่การปลูก การให้ปุ๋ย ให้ยาแฮคกิ้ง (Hacking)
 ส่งไปเลยครับ ส่วนอีกไร่หนึ่งซึ่งไม่ได้ส่งญี่ปุ่นนั้น ไม่สามารถสู้ได้ครับ แล้วเขาก็ล้มรั้ว
 ไม่สามารถที่จะเข้าไปสู่ไร่ที่เขาส่งออก เหมือนนิคมของเขาเลยครับ เราจำเป็นอย่างไรว่า
 โครงสร้างภาคเกษตรเราจะเปลี่ยน เพราะเขามีทุนสูงครับ แล้วเหมือนกับว่าเขาเป็น
 เจ้าของที่ดินเลยครับ เราเข้าไม่ได้ครับ เขาจะปิดสวน แล้วก็จ้างคนงาน คนงานส่วนใหญ่
 จะเป็นพม่าครับ-----

นี่คือข้อเท็จจริงในพื้นที่ที่ผมเองได้เฝ้าข้อสังเกตว่าเขาได้ดำเนินการตามข้อตกลงไทย - ญี่ปุ่นหรือเปล่า ผมฝากข้อสังเกตเหล่านี้ครับ เรื่องสัญญาครับ เกษตรกรบ้านผมนั้นไม่มีความรู้เรื่องสัญญาครับ มีอยู่ครั้งหนึ่งมีการเซ็นสัญญาเอาลำไยส่งประเทศญี่ปุ่นเซ็นไปอย่างนั้นแหละครับ เขาบอกว่าราคาดี แต่พอถึงฤดูกาลลำไยเขาเบี้ยวเฉยเลยครับ เขาไม่มาซื้อ ผมก็ไม่รู้ว่าข้อสัญญาที่เราจะผูกมัดเขานั้นเกษตรกรเหล่านี้จะมีความรู้อย่างไร ผมเองนั้นสนับสนุนนะครับในการเปิดตลาดสินค้าใหม่ ๆ ภายใต้สัญญาที่เป็นธรรม เราสนับสนุนอยู่แล้ว ไม่ได้ขัดขวาง แต่ภายใต้การสนับสนุนนั้นเราเองอยากจะให้เกษตรกรซึ่งมีความคิดว่าการได้คู่สัญญากับการค้าต่างประเทศนั้นจะเป็นโอกาสของเขา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการหรือกระทรวงพาณิชย์ในฐานะเจ้าภาพใหญ่ได้โปรดใส่ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ตั้งข้อสังเกตที่กระผมเองได้ดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ในพื้นที่ ด้านแรงงานครับ ท่านครับ วันนี้ทุนของประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนเท่าไรผมไม่อาจทราบได้ แต่ผมรู้ว่ามีนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นมาอยู่ที่ภาคเหนือเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่พวกเขาจะได้แต่แรงงาน สกิล เลเบอร์ (Skill Labor) ซึ่งเป็นแรงงานที่ไม่สามารถที่จะพัฒนาไปขั้นสูงสุดได้ พอเข้าโรงงานญี่ปุ่นอายุประมาณ ๔๘ ปี เขาก็เออร์ลี่ (Early) ครับ โรงงานเหล่านั้นจะไม่รับชายหนุ่มหญิงสาวที่มีอายุเกิน ๔๘ ปี ถ้ามีอายุเกิน ๔๘ ปี เขาก็จะจ้างให้ออก ๆ โดยอ้างว่าไร้สมรรถภาพ ผมอยากจะให้ทางข้อสัญญา พันธสัญญาช่วยสกรีน (Screen) นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นที่จะมาใช้ทรัพยากรของเรานั้นเป็นนักลงทุนจริง ๆ มิฉะนั้นเราจะรับภาระแรงงานนอกระบบที่จะเข้าสู่สังคมเราอีก และผมก็ไม่ทราบว่าทำไมเขาถึงไม่ค่อยรับผู้คนที่อายุเกิน ๔๘ ปี ในนักลงทุนของญี่ปุ่น อันนี้เป็นข้อสังเกต แน่นนอนที่สุดครับเรามองแต่ตัวเลขของการลงทุน แต่ทรัพยากรบุคคลของพวกนั้นน่าเสียดายเหลือเกินครับ คนหนุ่มคนสาวที่เข้าโรงงาน เข้าในเขตนิคมโรงงานซึ่งเป็นโรงงานของนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นนั้นมีมากมายเหลือเกินครับ แต่เขาเออร์ลี่ ถูกให้ออก ปลดออกอายุ ๔๘ ปี คนที่จะเข้าสู่วัยชราภาพในอายุ ๔๘ ปี เราต้องรับภาระหลายอย่างครับ ท่ามกลางความไม่พร้อม ตรงนี้เป็นข้อสังเกตครับ ว่าต่อไปนี้การลงทุนของประเทศญี่ปุ่นจะต้องให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคล และอย่างน้อยจะต้องมีการแลกเปลี่ยนด้านเทคนิคและด้านแรงงานในระหว่างประเทศ ผมทราบมาว่าคนไทยแต่ละคน แต่ละโรงงานที่จะเดินทาง

๑๐๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๕๑/๒

ไปฝึกงานที่ประเทศญี่ปุ่นที่อยากจะได้ทักษะได้เทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศญี่ปุ่นนั้นยากเหลือเกินครับ เขาคัดแล้วคัดอีก และทำสัญญาที่ผูกมัดชนิดที่ว่าคนที่ได้ทุนนั้นไม่อยากจะไปเรียนที่ประเทศญี่ปุ่นผ่านโรงงานของนักลงทุนเหล่านั้น ซึ่งเป็นข้อห่วงใยของกระผมว่า ถ้าเราปล่อยให้บรรยากาศการลงทุนไปอย่างนี้ ประเทศของเราจะเสียประโยชน์ในด้านทรัพยากรบุคคล เพราะเรามองแต่ตัวเลขการเติบโตด้านเม็ดเงินลงทุน แต่เราลืมไปว่า ภายใต้การเติบโตของเม็ดเงินลงทุนนั้นศักยภาพของผู้คนที่เราได้ใส่เข้าไปตรงนั้น จะมีปัญหาเกิดขึ้นในอนาคต ผมอยากจะฝากกรรมการที่จัดตั้งขึ้นว่าตั้งข้อสังเกตเหล่านี้ด้วยว่าการลงทุนนั้นไม่ใช่ว่าได้กำไรจากผู้คนของเราแล้ว แต่ว่าละทิ้งคนอีกประเภทหนึ่ง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้น ผมเองอยากจะให้กรรมการที่จัดตั้งขึ้นมาศึกษาภายใน ๓๐ วัน ถึงแม้จะแก้ไขอะไรไม่ได้ แต่ขอให้ตั้งข้อสังเกตสิ่งเหล่านี้ นอกจากนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตนิคมอุตสาหกรรมที่ญี่ปุ่นมาลงทุนก็ดี ในเขตดินแดนที่ญี่ปุ่นท่านได้มาซื้อสินค้าเกษตรก็ดี-----

ปัญหาอย่างนี้เป็นปัญหาที่จะต้องลงลึกครับ ในห้องประชุมหรือในวงสัมมนาอาจจะทอดทิ้ง หรืออาจจะยังไม่สามารถลงลึกได้ ผมเองก็สนับสนุนในการที่จะมีการตั้งอนุกรรมการ ซึ่งอยู่ในฝ่ายของข้าราชการประจำ และฝ่ายของผู้ลงทุนเข้ามาร่วมกันเพื่อศึกษาลงลึกจริง ๆ การลงทุนนั้นผมถือว่าเป็นการลงทุนที่ดี การลงทุนข้ามชาติ ถ้าเป็นการลงทุนที่ลงทุนพร้อมทุกอย่าง ทุกด้าน ไม่ละทิ้งด้านใดด้านหนึ่งนั้น ผมเชื่อมั่นว่าจะทำให้เศรษฐกิจของแต่ละประเทศนั้นพึ่งพาอาศัยกันได้ แต่การลงทุนบางอย่างทิ้งบางอย่างไว้ และเอาเปรียบบางสิ่งบางอย่างนั้นถือว่าเป็นการลงทุนที่ไม่บริสุทธิ์ทำยที่สุดนี้ผมเองนั้น มีข้อห่วงใยพี่น้องของกระผมเหลือเกิน การจะทำพันธสัญญาใด ๆ ขอให้กรรมวิธีการซึ่งส่วนใหญ่นั้นจะเป็นข้าราชการประจำ แล้วก็อยู่ในกรุงเทพมหานครเสียส่วนใหญ่ได้มองครอบคลุมถึงภาคชนบท ภาคครัวเรือนที่อาจจะมีผลกระทบ ขอให้ท่านได้ละเอียดเพื่อที่จะทำให้สัญญาที่จะเกิดขึ้นในไม่กี่วันข้างหน้านี้เป็นสัญญาที่พวกเราภูมิใจและเป็นสัญญาที่ลูกหลานของเราไม่ได้ตำหนิพวกเราในอนาคตข้างหน้า ผมส่วนตัวยินดีที่จะสนับสนุนสัญญาภายใต้ที่มีคณะกรรมการที่จะได้ตั้งข้อสังเกตในอนาคตต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยา บุรณศิริ นะครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิทยา บุรณศิริ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ได้ฟังประเด็นของการอภิปรายนะครับ แล้วก็ได้มีประเด็นหารือกับท่านสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้ได้ข้อยุติในการบริหารการจัดการด้านเวลา แล้วก็ท่านรัฐมนตรีผู้เสนอรายละเอียดสู่รัฐสภาในเรื่องของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่น มาให้รัฐสภาได้มีโอกาสพิจารณาตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๙๐ มีผู้เสนอตามรายชื่อตามที่ท่านประธานได้อ่าน แล้วก็ประเด็นสำคัญที่จับใจความแล้วนะครับ ทุกคนเห็นว่าน่าจะตั้งกรรมวิธีการวิสามัญ แล้วหลาย ๆ ฝ่ายก็เห็นพ้องต้องกัน แต่ว่ายังมีบุคคลหรือเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่แจ้งความประสงค์ที่จะอภิปรายไว้จำนวนหลายท่าน กระผมก็ได้หารือ

ท่านประธานวิปฝ่ายค้าน ก็ขอแสดงความประสงค์สัก ๑๕ นาที ๒ ท่าน ทางวุฒิสภา อีกสัก ๒ ท่าน ๑๕ นาที จึงขอให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาเวลาดังกล่าว หลังจากนั้น ก็ขออนุญาตปิดการอภิปราย แล้วก็ตั้งกรรมธิการกันครับ ขออนุญาตนำเรียนท่าน ประธานรัฐสภา ขอกราบขอบพระคุณครับท่านครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เอาตามนี้ก็แล้วกัน นะครับ ก็อีก ๓ ท่านดีไหมครับ คือต่อไปนี่ที่เรียกไปแล้วคือท่านวิทยา อินาลา แล้วขอ ประชาธิปัตย์ ๒ ท่าน พลังประชาชนอีก ๒ ท่านได้ไหมครับ เชิญท่านวิทยา อินาลา นะครับ

นายวิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครพนม ในฐานะเป็นสมาชิก รัฐสภา จริง ๆ แล้วผมเตรียมตัวที่จะพูดตั้งแต่เมื่อเช้านี้แล้วนะครับ ก็เห็นสมาชิกแย่งกัน พูดเหลือเกิน ในเรื่องของการทำข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่นนี่นะครับ จริง ๆ แล้วเมืองไทยเราน่าจะทำตั้งนานแล้ว เราสูญเสียโอกาสทุกวันนี้ครับ เป็นการค้าแบบโลกไร้พรมแดน-----

เราไม่รู้ว่าอาเซียนของเรา ญี่ปุ่นทำการค้ากับสิงคโปร์ มาเลเซียเขาไปถึงไหนแล้ว เรายังแต่คิดถึงอดีต คิดถึงแต่เดิม ๆ ทำให้ประเทศไทยเราเป็นอย่างนี้ ทุกวันนี้การค้า การขาย ทั้งโลกนี้ถือว่าเป็นตลาดเดียวกันแล้วครับ แต่มันมีการกีดกันทางการค้า เพราะอะไรครับ เพราะประเทศแต่ละกลุ่มที่มีภูมิประเทศใกล้เคียงกัน เขาก็จะจับกลุ่มกัน อย่างอเมริกาเขาก็เป็นนาฟต้า ยุโรปเขาก็เป็นอียู อาเซียนเราก็เป็นอาเซียนหรืออาฟตา ทางอินเดีย ทางอเมริกาใต้ ทางแอฟริกา เขาก็จะจับกลุ่มกัน เพราะฉะนั้น เรายังแต่คิดว่าคนไทยจะเสียเปรียบอย่างไรอย่างนี้ การค้าท่านจะเอาชนะคนเดียว ๑๐๐ เปอร์เซนต์เป็นไปไม่ได้ ท่านไม่มีเพื่อนหรือครับถ้าท่านทำอย่างนี้ เพราะฉะนั้น ในเมื่อเราอยู่ในอาเซียน มีข้อตกลงกับญี่ปุ่น เราก็คงทำตามมติของอาเซียน เพราะว่าเราไม่ได้อยู่คนเดียว อาเซียนมี ๑๐ ประเทศ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในการที่เราจะทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียนและญี่ปุ่น หรือเราเรียกว่า เอเจซีอีพี แต่จริง ๆ แล้วข้อตกลงเราอ่านว่า อาฟเซพ จริง ๆ แล้วไม่ถูกนะครับ ต้องอ่านว่า เอเจซีอีพี นะครับ ขอให้เข้าใจตรงนั้นด้วย ไม่ทราบที่ผมถูกหรือเปล่านะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ ผมบอกแล้วว่าเราอยู่ในสังคมของโลก เราต้องให้ความสำคัญกับข้อตกลงของอาเซียน เราเคยทำข้อตกลงระหว่างไทยกับญี่ปุ่นแล้ว หรือว่าเราเรียกว่าเจเทปา แต่เจเทปา เราไม่ได้ประโยชน์เต็มที่นะครับ ถ้าเราเปรียบเทียบกับอาเซียนกับญี่ปุ่น เราจะได้ประโยชน์มากกว่า ทำไม่ล่ะครับ ผมจะพูดถึงประเด็นของสินค้า กฎกำเนิดแหล่งสินค้าเจเทปา หรือว่าไทย - ญี่ปุ่น เรากำหนดเฉพาะแหล่งกำเนิดที่ไทยกับญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ถ้ามาพูดถึงอาเซียนกับญี่ปุ่นแล้ว แหล่งกำเนิดสินค้าไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนใน ๑๐ ประเทศอาเซียนและญี่ปุ่นมาผลิตในเมืองไทย เวลาเราส่งออกเราก็ได้สิทธิพิเศษทางภาษีเมื่อเราส่งไปที่ญี่ปุ่น เพราะญี่ปุ่นค่อนข้างที่จะเป็นประเทศที่ปิด เพราะฉะนั้นเขาจะสร้างกำแพงภาษีเพื่อกีดกันทางการค้า แต่ถ้าเมื่อไรก็ตามถ้าเราผ่านข้อตกลงตรงนี้ไปก็จะทำให้ไทยได้สิทธิประโยชน์ในการส่งสินค้าไปญี่ปุ่น เพราะว่าค่าสินค้าจะถูกและก็สามารถจะแข่งขันกับประเทศอื่นได้ แต่ในขณะเดียวกันถ้าเรายังมีแต่เข้าอยู่ อีก ๙ ประเทศเขาทำแล้ว แล้วสิ่งที่เรากลัวที่สุดคืออะไร ตอนนี้อยู่ใหญ่ครับ ประเทศจีน ถ้าจีนทำกับญี่ปุ่นแล้วไทยเราสู้ไม่ได้แน่นอน เพราะฉะนั้นข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นนี้ผมเห็นด้วย แล้วคนญี่ปุ่นจากที่

ผมคบค้ากันมาเกือบ ๒๐ ปี ทำธุรกิจกันมา คนญี่ปุ่นเป็นคนที่ เจนเทิลแมน รอยัลตี้ (Gentleman Royalty) มากที่สุดครับ เขาเชื่อในกฎกติกาไม่เหมือนประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในเอเชีย ผมจะไม่เอ่ยว่าประเทศอะไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนให้กับสมาชิกท่านผู้มีเกียรติทุกท่านทราบว่า ถ้าเราทำแล้วแน่นอนครับการค้าเราได้ประโยชน์ เราได้ส่งออก แล้วเราก็จะได้นักลงทุนมาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุด จากที่ผมได้ไปศึกษามาไปค้นมาว่าความสำคัญของญี่ปุ่นต่อไทย การค้าเมื่อปี ๒๕๕๐-----

ญี่ปุ่นประเทศคู่ค้าสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของเมืองไทย มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่น มีมูลค่าในปีที่แล้ว ๔๖,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญ ยู.เอส. ดอลลาร์ ไทยส่งออกไปญี่ปุ่นปีที่แล้ว เกือบ ๒๐,๐๐๐ ล้านเหรียญ ยู.เอส. ดอลลาร์ อันนี้เราทำแค่ไทยกับญี่ปุ่น แต่ถ้าเมื่อไร ก็ตามถ้าเรามีอาเซียนขึ้นมา มีญี่ปุ่นขึ้นมา การทำธุรกิจตรงนี้ก็จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ที่นี้เรามาดูความสำคัญของญี่ปุ่นต่อไทยในเรื่องของการค้า ประเทศไทยค้าขายกับญี่ปุ่นปีที่แล้ว เป็นอันดับ ๒ อันดับ ๑ ก็คือสหรัฐอเมริกา อันดับ ๓ คือจีน ส่วนอาเซียนของเราคือ สิงคโปร์อันดับ ๔ มาเลเซียอันดับ ๖ อินโดนีเซียอันดับ ๘ ฟิลิปปินส์ อันดับ ๑๔ ที่นี้มาดู การจัดอันดับผู้ลงทุนในประเทศไทยในปี ๒๕๔๑ ถึง ๒๕๕๐ ประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับแรก ที่มาลงทุนในเมืองไทย มีจำนวนโครงการทั้งหมด ๒,๗๔๖ โครงการ คิดเป็นเงินลงทุน ๑ ล้านล้านบาทโดยประมาณ ที่นี้ถามว่าความสำคัญระหว่างญี่ปุ่นกับอาเซียนนี้ เป็นอย่างไร อาเซียนและญี่ปุ่นเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดระหว่างกัน มานานแล้ว โดยที่ผ่านมานี้ญี่ปุ่นมีการค้ารวมกับอาเซียนมากเป็นอันดับต้น ๆ ด้วยการลงทุนในปี ๒๕๔๕ ถึง ๒๕๔๙ ญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในอาเซียนสูงเป็นอันดับ ๒ อาเซียน คือ ๑๐ ประเทศนะครับ ที่นี้การค้าระหว่างญี่ปุ่นกับอาเซียนนี้เป็นอย่างไรมาก่อน จากสถิติ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖ ก็คือญี่ปุ่นนี้เราค้าขายถือว่าเป็นอันดับ ๓ อันดับ ๑ คืออเมริกา อันดับ ๒ คือ อี.ยู. ที่นี้การลงทุนในอาเซียน - ญี่ปุ่นถือเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยและเวียดนาม เวียดนามนี่จริง ๆ แล้วญี่ปุ่นต้องการไปลงทุน ในเวียดนาม แต่เวียดนามมีปัญหาเรื่องของเงินเฟ้อ พอปีนี้เงินเฟ้อเกือบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียนและญี่ปุ่น แต่ถ้าจะ ทำให้ดีและสมบูรณ์ก็ขอสนับสนุนให้รัฐสภาของเราตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ตรงนี้ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในอนาคตว่าถ้ารัฐบาลจะทำสัญญาอะไรก็ต้องเข้ามาผ่าน ในรัฐสภาตรงนี้ เพื่อให้รัฐสภาได้เห็นชอบด้วย ผมขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านรัชดา ธนาดิเรก ขอ ๗ นาทีที่เท่านั้นนะครับ เชิญครับ

นางสาวรัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็คงจะขออภิปรายในประเด็นที่เพื่อนสมาชิกยังไม่ได้พูดถึง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องผลกระทบในด้านลบที่จะเกิดขึ้นกับธุรกิจอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์และอุตสาหกรรมยานยนต์ จากข้อมูลของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้สรุปออกมาว่า หากประเทศไทยนั้นลงนามในหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น-----

ผลกระทบที่จะตามมาก็คือประเทศไทยจะมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ โดยนำเข้าจาก ญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๖ ซึ่งการนำเข้าดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อธุรกิจอุตสาหกรรม ยานยนต์โดยตรง แม้ว่าจะงานวิจัยหลาย ๆ ชิ้นจะบอกว่าการที่ประเทศไทยของเราจะลด กำแพงภาษีลงในระดับจาก ๔๐ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ไปเหลือ ๐ เปอร์เซ็นต์ในระยะยาวนั้น จะมีผลดีต่อการส่งออกยานยนต์ของเราในระยะยาว แต่ก็ต้องตั้งข้อสังเกตหนึ่งคือว่าการ นำเข้ารถยนต์และอุปกรณ์ยานยนต์ที่จะเกิดขึ้น ธุรกิจอุตสาหกรรมยานยนต์ ณ ปัจจุบันนี้ การผลิตใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นวัตถุดิบในประเทศ ดิฉันจึงไม่แน่ใจว่าการลด กำแพงภาษีนำเข้าสินค้าจากญี่ปุ่นจะมีผลในเชิงบวกกับธุรกิจยานยนต์มากนักนะคะ อีกอันหนึ่งก็แน่นอนล่ะคะ หากว่ากำแพงภาษีได้ลดลงแล้ว ผู้บริโภคก็คงจะหันมานิยมใช้ รถญี่ปุ่นกันมากขึ้น มันเกิดอะไรขึ้นล่ะคะกับการที่ผู้บริโภคจะใช้รถญี่ปุ่นที่มีราคาถูกลงกว่า รถยุโรป มันมีผลกระทบต่อนโยบายทางด้านพลังงานของประเทศไทยของเราคะ เมื่อไม่นานมานี้รัฐบาลแถลงนโยบายในเรื่องของพลังงาน บางช่วงก็จะบอกว่าอีโค คาร์ (Eco car) บางช่วงก็จะเน้น อี ๘๕ (E ๘๕) แต่ดิฉันคิดว่ามันเป็นอีหลักอีเหลือมากกว่า เพราะว่าผู้ประกอบการฝ่ายค่ายญี่ปุ่นก็บอกว่าขอเน้นอีโค คาร์ เท่านั้น ฝ่ายยุโรปบอกว่า ขอเป็น อี ๘๕ ทีนี้เมื่อกำแพงภาษีถูกลง คนก็จะต้องหันมานิยมใช้รถญี่ปุ่นมากขึ้น ก็เท่ากับว่ารถยนต์ที่จะใช้ในประเทศไทยนั้นจะเป็นรถจากค่ายญี่ปุ่น แล้วค่ายญี่ปุ่นนั้น ก็จะเป็นรถในลักษณะอีโค คาร์ แล้วนโยบาย อี ๘๕ จะเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะฉะนั้น ดิฉันเองคงไม่ได้ฝากประเด็นนี้ไปยังกระทรวงพาณิชย์เท่านั้นหรอกคะ คงจะต้องฝากไปยัง กระทรวงพลังงานด้วยนะคะว่าจะบูรณาการทำงานในเรื่องของนโยบายพลังงานกับการ ลดกำแพงภาษีตรงนี้อย่างไร เพราะว่าท่านก็พูดไปแล้วนะคะว่าจะเน้นในเรื่องของ อี ๘๕

อีกเรื่องหนึ่งนะคะที่เป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากที่ท่านสมาชิก ขอภัยที่ต้อง เอ่ยนาม หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า คำว่า หุ้นส่วน ทางเศรษฐกิจ นั้น ไม่ได้กำหนดกรอบความร่วมมือไว้เฉพาะทางด้านการค้าเท่านั้น มันยังเป็นเรื่องของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ทรัพย์สินทางปัญญา ครั้งหนึ่งเมื่อรัฐบาลชุดที่แล้ว บอกว่าต้องการที่จะพัฒนาให้ประเทศไทยของเราเป็นดีทรอยต์ ออฟ เอเชีย (Detroit of Asia) หรือว่าเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ในเอเชีย ๒๐ ปีของธุรกิจในอนาคต

ยานยนต์นี้เรายังไปไม่ถึงไหนเลยคะ เป็นได้เพียงแค่ฐานการผลิต เราไม่มีการพัฒนาในเรื่องศักยภาพ มีการพัฒนาในเรื่องการถ่ายโอนความรู้ ญี่ปุ่นโรงงานมากมายนะคะ ที่มาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทยของเรา แต่เขาให้ความรู้อะไรกับผู้ประกอบการของเราบ้าง เปล่าเลยนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงคิดว่าโอกาสนี้ที่ประเทศไทยของเราลงนามในความร่วมมือเศรษฐกิจ ก็ขอให้ขยายคำว่า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ นั้น เป็นมิติที่กว้างกว่าคำที่ใช้กันอยู่ทั่ว ๆ ไป คือมองแค่เศรษฐกิจคือเรื่องของการค้า อยากจะฝากไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้วยนะคะว่า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเมื่อเราจะมีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นในเรื่องของอุตสาหกรรมยานยนต์ เราจะสามารถพัฒนาไปได้ไหมคะว่า ญี่ปุ่นหากหวังที่จะมีความสัมพันธ์อย่างจริงจังกับเรา หันมาในเรื่องของการถ่ายโอนความรู้บ้างได้ไหม อย่าใช้ประโยชน์จากของประเทศไทยเพียงอย่างเดียว ความรู้ศักยภาพที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่ญี่ปุ่นมี หัดที่จะถ่ายโอนมาบ้าง แน่แน่นอนคะเรื่องนี้คงไม่เกิดขึ้นหากทางฝ่ายไทยไม่มีกลไกที่จะสานต่อ ดิฉันเองก็อยากจะฝากกระทรวงพาณิชย์แล้วก็คณะรัฐบาลไปพิจารณาต่อว่า จากการลงนามความร่วมมือในครั้งนี้จะมีกลไกอย่างไรบ้างที่จะผลักดันให้มีความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เป็นคำว่า ทางเศรษฐกิจจริง ๆ และอยากจะทำให้เน้นในเรื่องของการถ่ายโอนความรู้นะคะ เพราะว่าไม่อยากจะให้ประเทศไทยสุดท้ายแล้วก็ประเทศที่ถูกเอาเปรียบเหมือนที่ผ่านมาอย่างเช่นเคยขอขอบคุณคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านคุณหมอก่อนก็ได้ หรือว่าท่านอลงกรณ์ก่อนแล้วแต่ เชิญครับ ๒ ท่าน

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพกระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม

(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) ได้ยื่นและ
ยกมือขึ้น)

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับผม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ผมประท้วงครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ขอประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงข้อบังคับข้อไหนครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ข้อบังคับ ข้อ ๖๐ ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๖๐ เขียนไว้ใน
ในกรณีที่มีผู้ขออภิปรายหลายคนให้เป็นสิทธิของท่านประธานที่จะจัดให้ใครอภิปราย
ลำดับก่อนหลังก็ได้ ที่นี้กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าเมื่อเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาเศษ
ท่านประธานได้ประกาศรายชื่อผู้ที่จะมีสิทธิอภิปรายในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา มีชื่อ
กระผมอยู่ด้วยครับ ท่านประธานครับ ผมคอยจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ ๑๔.๑๐ นาฬิกา
ผมยังไม่ได้รับการเรียกให้อภิปรายเลยครับ ทั้ง ๆ ที่ท่านประธานได้ใช้สิทธิตามข้อบังคับ
ข้อ ๖๐ จากรายชื่อผู้มีสิทธิอภิปรายและท่านประธานเป็นคนประกาศในห้องประชุม
แห่งนี้ไว้ครับ สุดท้ายมากำหนดกันใหม่มาให้ ส.ว. คือท่านวิทยาเป็นคนสุดท้าย แล้วผม
ไม่มีสิทธิอภิปรายแล้ว เพราะฉะนั้นผมต้องขออนุญาตใช้สิทธิประท้วงตามข้อบังคับ
ข้อ ๖๐ ครับว่าประธานที่ประชุมทำผิดข้อบังคับครับ ขอท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับ

๑๑๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๕๖/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ยังไม่ผิดเพราะผมเพิ่งมานั่งครับ
ยังไม่ผิดเพิ่งทราบครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ผมรอท่านประธาน เพราะว่าท่านประธานคนเมื่อสักครู่นี้ไปจัดลำดับการประชุมใหม่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเขียนไว้ให้ผม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ท่านประธานช่วยดูครับ มีชื่อผมไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีชื่อท่านเลยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
นั่นล่ะครับ ผมถึงต้องใช้สิทธิประท้วงท่านประธาน เพราะว่าตอนบ่ายสองโมงครึ่ง
ท่านประธานอ่านชื่อผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ผมขอ
อนุญาตสักนิดหนึ่งนะครับ เอาใจคุณสุรชัยสักนิดหน่อยให้คุณสุรชัยพูดสัก ๕ นาที
เชิญครับเพื่อไม่ให้เสียศักดิ์ศรีของวุฒิสภา เชิญนั่งก่อนครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ท่านประธานไหน ๆ ท่านจะกรุณาผมแล้วนะครับ คนที่ได้อภิปรายตอนต้นไม่ถูกจำกัด
เวลาเลย พอผมทวงสิทธิที่ผมได้รับจากท่านประธานเองตอนบ่ายสองโมงครึ่ง
ท่านประธานกรุณาผม ๕ นาที

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญอภิปรายเลยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
อภิปรายนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าเห็นว่าวนเวียนเหมือนกับ
คราวที่แล้วก็หมายความว่าคนเขาพูดแล้วก็ไม่จำเป็นต้องพูด พูดในสิ่งใหม่ ๆ ครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
สิ่งที่ผมเตรียมจะพูดไม่ซ้ำครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานและขอขอบพระคุณ
ท่านประธานที่กรุณาให้สิทธิตามที่ผมทวงถามนะครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

๑๑๓

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๕๖/๓

สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กราบเรียนท่านประธาน เพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่าน
ครับว่า สำหรับประเด็นเรื่องของการพิจารณาในวาระเรื่องการให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับ
ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นนั้น กระผมว่ามีปัญหาที่เราจะต้องช่วยกัน
พิจารณาอยู่ ๓ เรื่องท่านประธาน

เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องความชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อพี่น้องประชาชนคนไทย
ทั้งประเทศ และ

เรื่องที่ ๓ เรื่องมาตรการในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้น

สิ่งที่ผมจะกราบเรียนต่อไปนี้ถ้าเป็นไปได้ท่านรัฐมนตรีและคณะผู้ชี้แจง
สามารถชี้แจงได้ในวันนี้ก็จะเป็นการให้ความกระจ่างกับพวกเรา แต่ถ้าท่านชี้แจงในวันนี้ไม่ได้
ก็ขอความกรุณาให้ท่านเตรียมข้อมูลไปชี้แจงเพิ่มเติมหรือชี้แจงในที่ประชุม
คณะกรรมการที่เราจะได้จัดตั้งขึ้น

ขออนุญาตเริ่มที่ประเด็นที่ ๑ ประเด็นเรื่องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐
ที่กำหนดกติกาหรือแบบแผนในการที่รัฐจะไปทำการตกลงในรูปของสนธิสัญญา
หรือหนังสือสัญญาอันมีผลกระทบต่อประเทศชาติในด้านต่าง ๆ ซึ่งผมคงไม่รบกวนที่จะ
อ่านรายละเอียด แต่ด้านต่าง ๆ ด้านใดบ้างนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ได้มีบทบัญญัติ
กำหนดไว้ชัดเจนครับ เป็นกรอบกติกาว่าถ้าเข้าหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แล้ว หน่วยงานของรัฐจะไปทำความตกลงก่อนมิได้ถ้าไม่ผ่าน
ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ได้แก่การที่ต้องผ่านขั้นตอนในการที่จะต้องจัดให้มีข้อมูลและ
จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชน ผมถามท่านว่าก่อนที่ท่านจะเอา
ความตกลงเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นมาเสนอให้รัฐสภาพิจารณาในวันนี้-----

ท่านได้ผ่านความเห็นชอบด้วยการจัดข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนแล้วหรือยัง หรือที่เรียกว่าการจัดให้มีพับบลิค เฮียร์ริง (Public hearing) ถ้าจัดแล้วผลของความเห็นของพี่น้องประชาชนที่ท่านไปจัดนั้นมีรูปแบบของการจัดและได้ผลของการจัดเป็นเช่นไร ที่ผมต้องขอความกรุณาว่าต้องชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดนั้น เนื่องจากมีบ่อยครั้งที่รัฐใช้วิธีการจัดการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนผ่านรูปแบบที่ไม่ถูกต้อง

ประเด็นที่ ๒ ที่จะต้องกราบเรียนให้ท่านได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทติกาของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญว่า เมื่อท่านได้จัดให้มีข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนแล้ว ท่านจะต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับรายละเอียดของหนังสือสัญญาด้วย แล้วจึงนำมาสู่การขอความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐสภา ประเด็นปัญหาที่ยังมีความไม่ชัดเจนว่าสิ่งที่ท่านมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในวันนี้ นั้นเป็นเรื่องของการให้ความเห็นชอบสำหรับการที่ท่านจะไปมีเจตนาในการทำหนังสือเจตนาให้มีผลผูกพันหนังสือสัญญาที่ท่านไปเซ็นแล้วหรือไม่ หรือท่านจะให้เราให้ความเห็นชอบในกระบวนการของการที่ท่านจะไปทำหนังสือสัญญา เมื่อเข้ามาพยายามนั่งฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงก็ปรากฏว่ายังไม่มีความชัดเจนในกระบวนการตรงนั้น ทำไมผมต้องหยิบประเด็นนี้ขึ้นมาพูดครับ ท่านประธานครับ เพราะตรงนี้มีผลกระทบเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากมีบทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ (๕) ได้เขียนถึงหนังสือสัญญาต่าง ๆ ที่หน่วยงานของรัฐได้ไปกระทำกรไว้ ในระหว่างที่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ไม่ต้องผ่านกระบวนการตามมาตรา ๑๙๐ แต่ถ้าส่วนใดที่ยังคงค้างอยู่จะไม่ได้รับการยกเว้นที่ไม่ต้องเข้าข่ายบังคับของมาตรา ๑๙๐ คำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีเมื่อเข้านี้ไม่ได้บอกให้เราฟังให้ชัดเจน โดยปราศจากข้อสงสัยว่าสิ่งที่หน่วยงานของรัฐไปทำมาเกี่ยวกับความตกลงฉบับนี้นั้น ก่อนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับท่านทำถึงขั้นตอนไหน และหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับ คือหลังวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ท่านได้ดำเนินการถึงขั้นตอนไหน เพื่อที่จะให้เราได้มีโอกาสพิจารณาทราบว่าสิ่งที่ท่านมาขอความเห็นชอบจากเรานั้น

มันอยู่ในขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคไหน นี่คือนี่ที่ผมต้องขออนุญาต กราบเรียนเป็นประเด็นในเรื่องของความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของผลกระทบ ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ท่านประธานครับ เรื่องของผลกระทบในการทำความตกลงความร่วมมือหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ระหว่างอาเซียน - ญี่ปุ่นนั้น จริง ๆ แล้วถ้าเราจะบอกว่าหนังสือความตกลงฉบับนี้เป็นการ ต่อยอดเกี่ยวกับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น ก็อาจจะเป็นไปได้ เพราะความ ตกลงฉบับนั้นเป็นความตกลงในระดับทวิภาคี ซึ่งไทยกับญี่ปุ่นได้ทำความตกลงกัน เรียบร้อยแล้ว ผลได้ ผลเสีย ทางได้ ทางเสียระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น ท่านได้ ลงนามกันไปเรียบร้อยแล้ว ฉบับนี้เป็นการขยายความร่วมมือในระดับพหุภาคี ขยายความ ตกลงจากไทย - ญี่ปุ่น เป็นประชาคมอาเซียนกับประเทศญี่ปุ่น ผลกระทบที่เกิดขึ้นมัน ไม่ได้ง่าย เพียงแค่เราคิดว่าต่อยอดในเรื่องของอาณาเขตพื้นที่ที่จะมีผลใช้บังคับข้อตกลง ไปเท่านั้น แต่สิ่งที่เราเคยคิดว่าจะได้จากประเทศญี่ปุ่นในข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ระหว่างไทย - ญี่ปุ่น อาทิเช่น การหลั่งไหลเข้ามาของการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเข้าสู่ ประเทศไทย มันอาจจะไม่ใช่แล้วครับ มันอาจจะไปเข้าสู่ประเทศใดในกลุ่มประชาคม อาเซียนก็ได้ เพราะญี่ปุ่นเขามีทางเลือกหลาย ๆ ทางเลือกในทุก ๆ ประเทศของกลุ่ม ประเทศอาเซียน ขึ้นอยู่กับว่าประเทศใดในกลุ่มอาเซียนจะให้เงื่อนไขในการที่เขาจะไป ลงทุนได้ดีกว่าประเทศไทย นั้นหมายความว่า-----

ข้อตกลงที่ไทยทำกับญี่ปุ่นจะถูกกลบฝังด้วยข้อตกลงฉบับนี้หรือไม่ ท่านไม่ได้พูดให้เราฟังนะครับ นั่นคือผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากสิ่งที่หน่วยงานของรัฐไปทำมาด้วยตนเอง จากความตกลง ๒ ฉบับ ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่า ความจริงดูเหมือนจะเป็นการต่อยอด แต่อาจจะกลายเป็นการตอยอดกันเองก็ได้ นี่คือนิสัยที่อยากจะฝากให้ท่านชี้แจงให้พวกเราได้มีความเข้าใจเพิ่มขึ้น

ประการสุดท้ายผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นมีหลายประการตามเอกสารที่ท่านแจกให้เราได้รับทราบ แต่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นนี้ท่านไม่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอย่างที่ผมกราบเรียนไว้แล้วครับว่า สิ่งที่ท่านทำไปแล้วก่อนที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ ท่านได้รับข้อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม แต่ในเรื่องของมาตรการการเยียวยาความเสียหาย ท่านยังไม่ดำเนินการ เพราะฉะนั้นท่านจะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ท่านไม่ได้พูดให้เราฟังว่าท่านจะดำเนินการเยียวยาความเสียหายที่พี่น้องประชาชนจะได้รับอย่างไร ความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นต่อผู้ประกอบการขนาดกลาง ต่อผู้ประกอบการขนาดย่อมจะได้รับการเยียวยาอย่างไร เพราะฉะนั้นจึงเป็นประเด็นคำถามข้อที่ ๓ สำหรับผมที่จะต้องให้ท่านชี้แจงว่า ท่านมีมาตรการในการเยียวยาผู้เสียหายที่อาจจะได้รับความกระทบจากผลกระทบที่ท่านเขียนมาเองในเอกสารที่ท่านแจกให้กับพวกเรา ว่าท่านได้เตรียมการในเรื่องนี้แล้วอย่างไรบ้าง กราบเรียนท่านประธานครับว่า สิ่งที่ผมได้ขออนุญาตนำเสนอทั้งหมดตามสิทธิที่ผมได้เข้าชื่อไว้ตั้งแต่ตอนเช้า ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่งที่ท่านได้กรุณาเมตตาให้ผมได้รับสิทธิอันนั้น แต่สุดท้ายสิ่งที่ผมอยากจะฝากในช่วงสุดท้ายนี้ก็คือ ความกังวล ความห่วงใยของผมเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดทำความตกลงฉบับนี้ เราไม่อยากจะให้เกิดประวัติศาสตร์ซ้ำรอย แล้วสภาแห่งนี้ไม่อยากจะเห็นตรายางที่ผิดกฎหมาย ท่านจะต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงให้เราได้รับทราบอย่างชัดเจนนะครับว่า กระบวนการต่าง ๆ ที่ท่านไปทำมาแล้ว แท้ที่จริงการที่ท่านมาขอความเห็นชอบจากเรานั้น เป็นการขอความเห็นชอบในขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคไหนครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญหมอมวงค์ครับ

๑๑๗

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๕๘/๒

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมมีเรื่องที่จะเรียน
เป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีและคณะที่มาชี้แจงในวันนี้ เกี่ยวกับเรื่อง
การทำเขตการค้าเสรีหรือหุ้นส่วนเศรษฐกิจ อยากจะบอกว่าเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนี้
เป็นเรื่องที่ยากจริง ๆ ครับ ผมมีความรู้สึกที่ว่าประชาชนทั่วไปไม่สามารถที่จะทำความรู้
ความเข้าใจกับเรื่องพวกนี้ได้ โดยเฉพาะขนาดพวกเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เวลาที่มีการพูดถึงเรื่องหุ้นส่วนเศรษฐกิจ เรื่องเอฟทีเอ ความรู้ความเข้าใจนั้นยากจริง ๆ
เมื่อมันยาก มันจึงเกิดผลกระทบกับประชาชนในวงกว้าง อาทิเช่น พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่
ภาคเหนือ โดยเฉพาะพี่น้องที่ปลูกหอม ปลูกกระเทียม ท่านประธานคงจะทราบดีนะครับ
ว่า ในช่วงมีปัญหาเรื่องหอม กระเทียม ออกสู่ตลาดที่ไร พี่น้องหอม กระเทียมมักจะต้องมี
การทำการประท้วงเพื่อให้ได้ราคาที่สูงขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นผลพวงที่เกิดจากการทำ
เอฟทีเอกับต่างประเทศ ดังนั้นผมถือว่าเป็นความโชคดีที่รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. ๒๕๕๐
ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙๐ เมื่อรัฐบาลจะไปเซ็นสัญญาเกี่ยวกับการทำเรื่องการค้าที่มี
ผลกระทบ ต้องมีการนำเสนอต่อสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณา อย่างน้อยจะทำให้สมาชิก
วุฒิสภาได้มีการศึกษาเรื่องพวกนี้อย่างจริงจังและมีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และมี
โอกาสไปทำความรู้ความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน ซึ่งประเด็นตรงนี้ผมถือว่าเป็นโจทย์
ที่สำคัญว่า ทำอย่างไรที่กระทรวงพาณิชย์ที่เป็นเจ้าภาพในเรื่องนี้ จะสามารถทำความรู้
ความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เรื่องพวกนี้ให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น
นี่คือข้อสังเกตข้อที่ ๑

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ เท่าที่ผมได้อ่านจากเอกสารที่ท่านได้ให้มา ท่านได้พูดถึง
เอเจเซปกับเจเทปา ถ้าลำพัง พูดถึงเอเจเซปเฉย ๆ ประชาชนที่ฟังทางบ้านคงไม่เข้าใจ
ผมจะพูดสั้น ๆ ว่า หุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น ในส่วนเอเจเซปก็คือหุ้นส่วนเศรษฐกิจ
อาเซียน - ญี่ปุ่น และเจเทปาก็คือหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น ในเอกสารที่ท่านได้
แจกมา ท่านได้พูดถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นหลายอย่าง และถ้าดูแล้วจะมีผลประโยชน์ที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องพืชผลทางการเกษตร อาทิเช่น เรื่องกล้วย ได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น

๑๑๘

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๕๘/๓

มะเขือยาวที่รักษาไว้ไม่ให้เสีย ได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น จึงอ่อนปรวงแต่ได้รับ
ประโยชน์มากยิ่งขึ้น-----

- ๕๙/๑

หลังจากผมเห็นประเด็นตรงนี้แล้วผมนึกถึงเกี่ยวกับเรื่องสมุนไพร ซึ่งสมุนไพรไทย ที่ผ่านมานั้นเป็นที่นิยมใน หลาย ๆ ส่วน และบังเอิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปัจจุบันท่านเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งท่านก็จะทราบดีว่าวันนี้ สมุนไพรไทย โดยเฉพาะกรมการแพทย์แผนไทยได้มีการพัฒนาเยอะ และได้มีการผลิต เอาไปใช้ มีการจดทะเบียน จดลิขสิทธิ์ นอกจากสิ่งทีกล่าวแล้วก็จะมีเรื่องการนวดหรือ หลักสูตรแพทย์แผนไทย ผมจึงอยากจะฝากท่านว่าเป็นไปได้ไหมที่จะมีการผลักดัน สมุนไพรไทย ไม่ว่าจะเป็นขมิ้นชัน ฟ้าทะลายโจร หรือแม้กระทั่งกานพลู หรืออะไร หลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างออกไปสู่ตลาดของญี่ปุ่น ซึ่งอยากจะฝากเป็นข้อสังเกต ให้กับท่านเอาไปพิจารณา

ในส่วนข้อสังเกตข้อที่ ๓ คือ วันนี้ประเทศไทยได้มีการเซ็นสัญญา โดยเฉพาะเป็นทวิภาคีระหว่างไทย - ญี่ปุ่น คือเจเทปา หรือหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น แต่ประเทศคู่แข่งของเรา ไม่ว่าจะเป็นลาว กัมพูชา หรือพม่า ไม่ได้มีการเซ็นสัญญา แบบทวิภาคีโดยตรง แต่ถ้ามีการเซ็นสัญญาเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นขึ้นมา เมื่อไร เท่ากับว่าลาว กัมพูชา พม่า ก็จะเข้ามาเป็นคู่แข่งกับประเทศไทยทันทีในสินค้า บางรายการ จึงอยากจะทราบจากคำตอบท่านว่าถ้ามีการเซ็นสัญญาเป็นภาพรวม ระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นจะมีสินค้าชนิดไหนบ้างที่มีผลกระทบกับผู้ประกอบการของไทย ท่านลองชี้แจงนะครับ ถ้ามีผลกระทบกับผู้ประกอบการของไทย โดยเฉพาะคู่แข่งประเทศ ไกลเคียง คือ ลาว กัมพูชา พม่าแล้ว กระทรวงพาณิชย์จะหาทางออกให้กับผู้ประกอบการ เหล่านี้อย่างไรบ้าง

ข้อที่ ๔ ผมได้ดูแล้วในเอกสารที่แจกมาท่านได้พูดถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น เยอะมากจริง ๆ บอกว่าถ้ามีการเซ็นสัญญาหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นแล้ว ถ้าเทียบกับเจเทปา คือไทย - ญี่ปุ่น แล้วปรากฏว่าจะมีการเปิดตลาดสินค้าเพิ่มขึ้นอีก ๗๑ รายการ คิดเป็นมูลค่าสูงถึง ๕๓ ล้านเหรียญ ในความรู้สึกของผมแล้วการเซ็นสัญญา หรือการเซ็นเอกสารแต่ละครั้งมันไม่มีประโยชน์อย่างเดียวนะครับ วันนี้ในเอกสารที่แจกมา บอกว่าจะมีการเปิดตลาดเพิ่มสินค้า ๗๑ รายการ อยากจะถามท่านว่า และมีรายการ ไหนบ้างที่ไทยจะเสียประโยชน์จากการเปิดตลาดสินค้าในภาพของอาเซียน - ญี่ปุ่น

ให้ท่านลองชี้แจงนิดหนึ่ง ในภาพของผลกระทบที่เกิดขึ้นที่มีการเซ็นสัญญาเป็นอาเซียน - ญี่ปุ่น ถ้าท่านสามารถแจงเป็นรายการให้พี่น้องประชาชนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบผมว่า เป็นประโยชน์อย่างยิ่งครับ แล้วท่านลองหาทางออกด้วยว่าคนกลุ่มที่ได้รับผลกระทบในเชิงลบจากการเซ็นสัญญาอาเซียน - ญี่ปุ่น จากเจเทปาแล้วนะครับ เรามีเจเทปาเกิดขึ้นมาแล้ว มีอาเซียน - ญี่ปุ่นแล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอค่อยไปเอาตอนตั้งกรรมาธิการ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กำลังสรุปครับ และผมกำลังร่อนลงให้สว ย ๆ ครับ คืออยากจะทราบว่าผลกระทบนั้นจะมีอะไรบ้าง และก็ให้ท่านชี้แจงครับ แล้วท้ายที่สุดนี้ผมสรุปเลยครับว่าผมเห็นด้วยกับการตั้งคณะกรรมการครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชลน่านก่อนแล้วคุณอลงกรณ์ปิดท้ายเพราะเป็นผู้ใหญ่ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน จังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานใช้เวลา ๕ นาที เพื่อที่จะนำเรียนท่านประธานเกี่ยวกับญัตติที่เสนอเข้าสู่สภาในวันนี้ ทราบข่าวว่าข้อสรุปโดยรวมแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะตั้งกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณาศึกษาก่อนที่จะให้สภาได้พิจารณาว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ท่านประธานครับ ด้วยความห่วงใย ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมขออนุญาตกราบเรียนประเด็นเรื่องการให้ความเห็นชอบในส่วนตัวผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภาผมไม่ได้ติดใจ เพราะกระบวนการนี้เกิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ๑๑ ครั้งที่ผ่านมา เอกสารรายละเอียดผมศึกษา แล้วก็ก็เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรียุติด้วยที่มาชี้แจงหนังสือสัญญานั้นต่อรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ เขียนไว้ชัดเจนครับ แต่ถามว่าจะตั้งกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณามีประโยชน์หรือไม่ แล้วตั้งได้หรือไม่ มีประโยชน์หรือไม่ ผมไม่เถียงเลยครับ อะไรที่เรามีคณะบุคคล มีเวลาดูด้วยความรอบคอบเป็นประโยชน์อย่างแน่นอน แต่ถามว่าการบรรจุระเบียบวาระเข้ามาในการประชุมของรัฐสภาเรา

๑๒๑

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๕๙/๓

ในขณะนี้เป็นการบรรจุระเบียบวาระตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๑๕) คือการรับฟัง
คำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๐
บังคับว่าจะต้องทำ-----

- ๖๐/๑

๑๒๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรี ๖๐/๑

แต่มีมาตรา ๑๓๖ รองรับว่าให้ทำได้ ในฐานะที่รัฐสภาจะให้ความเห็นชอบ มาตรา ๑๙๐ เขียนว่า รัฐสภาให้ความเห็นชอบ หลังจากที่คู่สัญญารายละเอียด ให้ความเห็นชอบ กรอบสัญญาด้วย ตามมาตรา ๑๙๐ ในวรรคสาม คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบสัญญา กรอบเจรจาให้สภาเห็นชอบ จริง ๆ ไม่ได้มีข้อสงสัยหรือคิดว่าจะต้องเข้ารัฐสภาที่ครั้ง ผมเองเห็นครั้งเดียวนะครับ คือตามวรรคสาม วรรคสองเป็นบทอารัมภบทว่าอะไร จะต้องเข้า ไม่เข้า มาเข้าเมื่อวรรคสาม แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเมื่อเข้าแล้ววันนี้รัฐสภา ไม่มีความเห็นเป็นอันใดครับ ต้องมีความเห็นว่าจะชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้นเอง เพราะว่า ญัตติที่ท่านเสนอเข้ามานี้ ท่านเสนอญัตติตามมาตรา ๑๓๖ (๑๕) ท่านไม่ได้เสนอเป็น ญัตติตาม (๕) ของมาตรา ๑๓๖ ท่านประธานครับ กลับมาตรงนี้ให้ดิ้นะครับ ผมเป็นห่วง จริง ๆ ถ้าสมมุติว่าหลังจากพิจารณาแล้วสภาแห่งนี้มีมติให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา ศึกษา ผมเข้าใจว่าท่านทำเกินที่รัฐธรรมนูญกำหนด อาจจะไม่สอดคล้องรัฐธรรมนูญด้วย ผมเป็นห่วงจริง ๆ เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า ถ้าหลายฝ่ายเห็นว่าควรตั้งกรรมาธิการ ซึ่งผมเองไม่เห็นว่าเป็น ไม่เห็นว่าเป็นเลย การรับข้อสังเกตจากกรรมาธิการ ไม่ว่าจะป็นวิสามัญซึ่งเป็นอย่างไรไม่ได้ เพราะท่านใช้ ระเบียบข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรปี ๒๕๕๑ ตามมาตรา ๑๓๗ รัฐธรรมนูญ เนื่องจากไม่มีข้อบังคับการประชุมร่วม ท่านประธานครับ ตรงนั้นเขียนว่า เป็นวิสามัญอย่างเดียว ไม่มีกรรมาธิการร่วม เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานมี ๒ อย่างครับ ๑. ไม่จำเป็นต้องตั้งกรรมาธิการ ถ้าสภาแห่งนี้เห็นชอบ มันเป็นครั้งแรกของการพิจารณาตามมาตรา ๑๙๐ นะครับ หรือถ้าจะตั้งกรรมาธิการ ผมมี ทางออกให้ท่านประธาน ทางออกมาอย่างเดียวนะครับท่านประธาน ท่านประธานต้องบรรจุ เป็นระเบียบวาระใหม่ เสนอเป็นญัตติใหม่เท่านั้นเองครับ โดยอาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๕) ที่เขียนบอกว่า มีมติให้รัฐสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญ นิติบัญญัติได้ตามมาตรา ๑๒๗ ท่านประธานจะทำใหม่ครับ ผมคิดว่าท่านประธานต้องทำ เพราะว่าถ้าไปใช้มาตรา ๑๓๖ (๕) พิจารณาแล้วตั้งกรรมาธิการ ผมคิดว่าไม่ชอบด้วย รัฐธรรมนูญและจะบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของรัฐสภาไทยด้วย ผมขอกราบเรียนท่าน ประธานด้วยความเคารพครับ เพื่อหาทางออกอาจจะเป็นไปได้ท่านใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๖

๑๒๓

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรวิ ๖๐/๒

ท่านประธาน ข้อ ๔๖ อนุญาตให้เสนอญัตติเป็นปากเปล่าโดยไม่ต้องเป็นหนังสือล่วงหน้า ญัตติใน (๕) ข้อ ๔๖ ข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่เราใช้วันนี้ ญัตติที่ ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควร เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานถ้าจะพิจารณา ให้ถูกจะตั้งกรรมาธิการผมไม่ได้ขัดครับ แต่ว่าถ้าการนำเอาสัญญาต่าง ๆ ที่จะเข้ามา ในนามมาตรา ๑๙๐ ในครั้งต่อ ๆ ไป ผมเข้าใจว่าจะดีกว่านี้ เพราะเป็นกระบวนการ การเริ่มต้น พรรคสามจะเข้ามาก่อนก่อนที่จะเข้ามาตัดสินนะครับ ครั้งนี้ก็ได้รับ ถ้าจะเอา เรื่องกรรมาธิการ แต่ผมขออนุญาตเสนอท่านประธานว่าเสนอเป็นญัตติให้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๖ (๕) และท่านประธานอนุญาตให้เสนอญัตติได้ และเสนอญัตติตาม มาตรา ๑๓๖ (๕) ให้รัฐสภาแห่งนี้มีมตินำเรื่องตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาศึกษา หนังสือสัญญาของความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่น ตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะกระทำได้ ผากท่านประธานพิจารณาคำ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอลงกรณ์ สูดท้ายแล้วนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงกระผมมีอยู่ ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ คือเรื่องโครงสร้างสัดส่วนและโครงสร้าง

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของสินค้าเกษตร โดยเฉพาะข้าว และ

ประเด็นที่ ๓ คือประเด็นเรื่องการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐสภากับรัฐบาล ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเอฟทีเอภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐

เรื่องแรกคือเรื่องที่เราจำเป็นต้องทำงานใกล้ชิดภายใต้ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะว่าหลังจากที่การเจรจาการค้าเสรีรอบโดฮาขององค์การ การค้าโลกหรือดับเบิลยูทีโอประสบความสำเร็จเมื่อปลายเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ในการประชุมที่ย่างง-----

นั่นคือความล้มเหลวตลอด ๗ ปีที่ผ่านมาในการทำความตกลงเรื่องการค้าขององค์การการค้าโลก นับแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ยังปิดยกไม่ได้ ยังปิดฉากไม่ได้ ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลง เพราะฉะนั้นจึงทำให้กระแสของการทำเอฟทีเอ นั้นสูงมาก ๗ ปีของความล้มเหลวในการเจรจาอบโดฮาของดับเบิลยูทีโอ นั้น ก่อให้เกิดการแสวงหาความตกลงในรูปแบบของทวิภาคี หรือทวิภาคีแบบพหุภาคีในรูปเอฟทีเอ นั้น ไม่น้อยกว่า ๕๔ ข้อตกลงจากทั่วโลก สำหรับประเทศไทยนั้นท่านประธานคงทราบว่ามีข้อตกลงการค้าเสรี ๕ ฉบับด้วยกัน ฉบับ ๑ ก็คือ ไทย - ออสเตรเลีย เอฟทีเอ ไทย - นิวซีแลนด์ เอฟทีเอ ไทย - อินเดีย ซึ่งมีจำนวนสินค้ายังอยู่จำกัดอยู่ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว ฉบับที่ ๔ ก็คือ เขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน คล้าย ๆ วันนี้ครับ อันนี้เขตการค้าเสรีอาเซียน - ญี่ปุ่น แล้วก็ฉบับที่ ๕ คือเขตการค้าเสรีไทย - ญี่ปุ่น ที่เรียกว่าเจเทปา ความจริงเจเทปาหรือว่าเขตการค้าเสรีไทย - ญี่ปุ่นที่ทำความตกลงไป รายการสินค้าความแตกต่างที่ได้สิทธิประโยชน์ระหว่างไทยญี่ปุ่นนั้นกับกรอบเขตการค้าเสรีอาเซียน ญี่ปุ่นที่กำลังพิจารณาในรัฐสภาแห่งนี้นั้น ถ้าคิดเป็นมูลค่าต่างกันไม่ถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทครับ ไม่ได้มากมายอะไรหรอก แต่ถามบอกว่าจำเป็นไหมในแนวทางที่เราต้องเดิน เพราะว่าประเทศไทยโดยโครงสร้างเศรษฐกิจ รายได้การส่งออกของเราสูงถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี เราไม่มีทางเลือกเลยในเมื่อประเทศของเรานั้นพึ่งพารายได้จากการส่งออก เพราะฉะนั้นการขยายตลาดหรือการขยายการค้าที่เรียกว่าเทรด ครีเอชั่น จำเป็นเหลือเกินไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม และที่สำคัญคือในเอเชียครับเรามีรายได้การท่องเที่ยวท็อปไฟว์ (Top five) ๕ อันดับแรกของนักท่องเที่ยวที่เข้ามา มาจากเอเชียใน ๕ อันดับแรก แต่ทางด้านการค้าในเอเชียของเรานั้นยังอยู่ในระดับต่ำ เพราะฉะนั้นการทำข้อตกลงในเรื่องเขตการค้าเสรีอาเซียน - ญี่ปุ่น ซึ่งไทยเป็นส่วนหนึ่งนั้นเป็นความจำเป็น และเรียนท่านประธานว่าผมเห็นชอบด้วยเพราะว่ามันริเริ่มและดำเนินการในสมัยรัฐบาลชวน ๒ จำได้ว่าตอนนั้นวันที่ ๗ ตุลาคม ปี ๒๕๔๓ ที่เชียงใหม่เป็นการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ครั้งที่ ๗ คือจุดที่กำหนดของการเกิดขึ้นของเอเจเซปครับจนถึงวันนี้ ดังนั้นเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่สำคัญก็คือรูปแบบการทำงานจากนี้ เพราะว่าเมื่อปลายเดือนสิงหาคม ก็คือเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาเอง รัฐมนตรี

๑๒๕

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๖๑/๒

เศรษฐกิจอาเซียนก็มีการประชุมกันที่สิงคโปร์เพื่อที่จะให้บรรลุในความตกลงให้เกิดขึ้นก็คือ ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน - อินเดีย แล้วก็ภายในสิ้นปีนี้เป็นเดือนธันวาคมเนื่องจากเราเป็นประธานอาเซียนด้วย ก็หวังว่าเขตการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ก็คงจะบรรลุความตกลงได้ นั่นจะแสดงให้เห็นว่ารัฐสภาจะต้องมีการพิจารณาตามขั้นตอนมาตรา ๑๙๐ อย่างต่อเนื่อง แต่วันนี้เอาเถอะเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้แล้ว ทำให้กระบวนการเหล่านี้จบสิ้นลงและภายใต้ความเห็นชอบของรัฐสภา แต่ผมเรียนท่านประธานว่าหากเป็นไปได้อยากให้มีความกระตือรือร้นของรัฐสภาในการติดตามในเรื่องของเอฟทีเอภายใต้มาตรา ๑๙๐ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องนี้จะครบทำต่อไปเพราะยังมีประเด็นวันที่ ๑๗ กันยายนนี้ ผมติดตามนะครับ กระทรวงพาณิชย์ท่านก็จะเปิดสัมมนาผลกระทบเกี่ยวกับเรื่องของการทำเอฟทีเอระหว่างอาเซียนกับอียูเพราะฉะนั้นท่านประธานครับขอเวลานิดเดียวครับที่จะฝากไว้ก็คือว่า ในเรื่องของข้าวซึ่งท่านประธานก็คงเป็นห่วงเหมือนผมนะครับ อีกประมาณ ๑ นาทีครับ ก็คือว่าผมได้รับมอบหมายจากท่านประธานร่วมไปเป็นคณะผู้แทนไทยในการประชุมสหภาพรัฐสภาที่แอฟริกาใต้เมื่อเดือนเมษายน ผมได้เป็นหัวหน้าคณะในการเจรจากับคณะผู้แทนรัฐสภาของญี่ปุ่น ซึ่งก็คืออดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และเป็นคนที่ทำการเจรจาในเรื่องเอฟทีเอ ไทย - ญี่ปุ่น-----

ท่านประธานครับ สิ่งเดียวที่เขาปฏิเสธมาตลอดในการนั่งคุยกัน ๒ ฝ่าย ใกล้ชิดมาก ปราบกว่าเรื่องข้าวและสินค้าเกษตรครับ และนั่นคือสิ่งที่ทำให้รัฐบาล โดยเฉพาะรัฐบาล ท่านทักษิณนั้นในระหว่างการเจรจาเจพตา หรือเขตการค้าเสรีไทย - ญี่ปุ่น ต้องยอมถอน สินค้าข้าวออกจากการเจรจา ซึ่งความจริงแล้วผมไม่อยากจะถอนเลยครับ เกษตรกร ผู้ผลิต ปศุสัตว์ของเรา นั่นถือเป็นกระดูกสันหลังต้องสู้ต่อไปครับ โดยความร่วมมือ ในรูปแบบใดก็ตาม ส่งวัตถุดิบแล้วเขาก็แปรรูป เขาเก่งการตลาด อย่างนี้เกษตรกรไปได้ หรือในรูปแบบของความร่วมมือระหว่างสหกรณ์ผู้ผลิต เกษตรกรของเรากับเกษตรกร ผู้บริโภคของญี่ปุ่น อย่างสหกรณ์โตโต้ (TOHTO) อย่างนี้เป็นต้น มันร่วมมือได้ในรูปแบบ ที่พลิกแพลงต่อไป เพราะว่าการค้าเป็นทั้งคู่ค้าและคู่แข่ง มีเรื่องของความได้เปรียบและ เสียเปรียบ แนนอนทุกประเทศต้องการที่จะรักษาประโยชน์ของตน แต่ว่ายุทธศาสตร์วิน วิน (Win Win) ของเราที่ยึดมาตลอดของประเทศไทยนั้นก็บรรลุได้ถึงข้อตกลงมาได้ ๕ ฉบับ แต่ขณะเดียวกันมันไม่จบอยู่วันนี้ครับ ยังต้องมีการทบทวน ยังต้องมีการเจรจา ต่อรอง และในเรื่องการแก้ไขผลกระทบที่จะต้องบรรเทาต่อกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับ ผลกระทบ หรือกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นที่ได้รับผลกระทบนั้นเราก็มีมาตรการเอสเอชจี (SHG) ในการแก้ไขบรรเทาสิ่งเหล่านี้ แต่ว่าต้องทำงานต่อเนื่องกันนะครับ

ผมขอสรุปในท้ายที่สุดว่าขอฝากถึงท่านรัฐมนตรีนะครับ แล้วก็คณะ ผู้เจรจา ตลอดจนคณะกรรมการที่เราจะมีการตั้งขึ้น นั่นก็คือในเรื่องของความตกลง ฉบับนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของขยะพิษแล้วก็ขยะอุตสาหกรรม ตลอดจนในเรื่องของ ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งยังมีจุดอ่อนครับ เขาเรียกว่า ทิปส์ พลัส (Tips plus) ยังเป็นจุดอ่อนจริง ๆ เรามีประสบการณ์เมื่อปี ๒๕๔๕ ท่านประธานคงจำได้ว่า รัฐบาลคราวที่แล้วโน้นนะครับเมื่อปี ๒๕๔๕ ได้เสนอเรื่องกองทุนป่าเขตร้อน ไทย - สหรัฐครับ แต่ว่าเข้ามาในสภาแห่งนี้เราก็ได้ให้เห็นว่ามียันตรายจากเรื่องของ ใจรลัดชีวภาพ จนกระทั่งรัฐบาลยอมรับว่ามีช่องโหว่ตรงนั้นจริง ๆ ในที่สุดก็ถอนไป เพราะฉะนั้นความตกลงต่าง ๆ นั้นมันเป็นเรื่องของความได้เปรียบเสียเปรียบ เป็นเรื่อง ของการที่ดูแลในเรื่องผลประโยชน์ของชาติ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องระมัดระวังครับ วันนี้

๑๒๗

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๖๒/๒

ไม่มีโอกาสเปลี่ยนแปลงไม่มีโอกาสที่จะแก้ไขใด ๆ ผมไม่ทราบว่า จะมีจุดอ่อนมากน้อยแค่ไหน แต่ว่าต่อไปข้างหน้าเราจะต้องระมัดระวัง แล้วถ้าเป็นไปได้ในช่วงของการที่มีผลบังคับใช้แล้ว หรือข้อตกลงเอฟทีเอกับกลุ่มต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ผมคิดว่าเราต้องปิดช่องและรับฟังความหลากหลายทางความคิดที่สะท้อนมา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คงจะพอกระมังครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : นั่นคือประโยชน์ของชาตินะครับ เพราะฉะนั้นต้องขอขอบพระคุณท่านประธานนะครับที่ให้โอกาสในการนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ว่าด้วยในเรื่องความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียน - ญี่ปุ่น ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : การอภิปรายก็สิ้นสุดแล้วนะครับ เนื่องจากว่าการให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในเรื่องไทย - ญี่ปุ่น สัญญาไทย - ญี่ปุ่น นี้ครับ เพื่อให้ให้กระบวนการตามรัฐธรรมนูญผมก็อยากจะให้ทางท่านรัฐมนตรีมอบหมายให้อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ช่วยชี้แจงสักเล็กน้อยเพื่อบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เชิญครับ คือว่าเรื่องราวที่เขาถามมาบางประเด็นนะครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กระผมขออนุญาตให้อธิบดีกรมสนธิสัญญาฯระหว่างประเทศชี้แจงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เพราะเขาสงสัยว่าไปเห็นเมื่อไร อะไร อย่างไร เห็นแล้วหรือยังอะไรต่าง ๆ ต้องชี้แจงให้เข้าใจครับ

นายวิชัย ศิริสุจินต์ (ผู้อำนวยการกองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ) : ขอขอบคุณครับ กราบเรียนท่านประธานและสมาชิกสภาครับ ผม วิชัย ศิริสุจินต์ ผู้อำนวยการกองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย จะขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับในแง่กฎหมายนะครับ ประเด็นในแง่กฎหมายเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ เท่าที่ได้ฟัง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ผอ. ครับ ท่านช่วยชี้แจงในกรณีเรื่องนี้ ไม่ต้องไปยาวหรอกครับ เรื่องนี้ไปเห็นสัญญาเมื่อไร แล้วมีข้อผูกพันอย่างไรนะครับ

๑๒๘

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๖๓/๑

นายวิชัย ศิริสุจินต์ (ผู้อำนวยการกองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ) : ครับผม ที่ฟังมาก็มีประเด็นที่ทางรัฐสภาเห็นว่ายังมีอะไรที่ไม่สอดคล้องกับ มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะมีประเด็นในเรื่องกรอบการเจรจา มีประเด็นในเรื่องการลงนาม แล้วก็เรื่องการเสนอขอความเห็นชอบจากสภาเป็นขั้นตอนไหนของ มาตรา ๑๙๐ ผมจะขอเรียนชี้แจงสั้น ๆ นะครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง หนังสือสัญญาใดบ้างที่จะต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งก็มีหนังสือสัญญาที่มี ผลผูกพันทางด้านการค้า การลงทุน งบประมาณของประเทศ ซึ่งผมคิดว่าการตกลง ฉบับนี้เป็นความตกลงที่มีผลผูกพันทางด้านการค้า รัฐบาลจึงได้เสนอเรื่องนี้เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง นะครับ ที่นี้ก่อนมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ก่อนการดำเนินการเพื่อให้หนังสือสัญญาตามวรรคสองนะครับ คณะรัฐมนตรีต้องให้ ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับ หนังสือสัญญาฉบับนั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบด้วย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ผอ. ครับ ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้แล้ว คือว่าเขาอยากทราบว่าความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นเราไปเซ็นสัญญา เมื่อไร เซ็นแล้วหรือยัง หรือยังไม่ได้เซ็น

นายวิชัย ศิริสุจินต์ (ผู้อำนวยการกองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ) : ถ้าอย่างนั้นจะขอความกรุณาชี้แจง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : สั้น ๆ ไม่ต้องยาว ที่ท่านพูดไป มั่นยาว มาตรา ๑๙๐ เขารู้กันเต็มสภาแล้วครับ พวกผู้แทนราษฎร เชิญครับ

นางสาวชุติมา บุญยประภัศร (อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะค่ะ ดิฉัน นางสาวชุติมา บุญยประภัศร อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ขอเรียนชี้แจง เกี่ยวกับการเซ็นสัญญาฉบับนี้ นะค่ะ สัญญาอาเซียน - ญี่ปุ่นเริ่มเจรจากันตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แล้วเจรจาเสร็จสิ้นไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งขณะนั้นเรามีรัฐธรรมนูญ บังคับใช้เมื่อปลายเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น มาตรา ๓๐๕ วรรคห้า ได้บอกไว้

๑๒๙

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๖๓/๒

ในเรื่องของการขอกรอบเจรจาเรื่องใดที่ดำเนินการไปแล้วก็ให้ถือว่าไม่ต้องมาขอกรอบเจรจา แต่หลังจากนั้นเราได้มีการลงนามในสัญญาไปเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งการลงนามในสัญญาอันนี้เขาได้มีข้อบทเขียนเอาไว้ในข้อบทของสัญญาว่า ทุกประเทศสมาชิกจะต้องลงนามในสัญญาแล้วสัญญานี้จะยังไม่มีผลใช้บังคับจนกว่าจะมีการยื่นสัตยาบัน ศาลผูกพันให้มีผลบังคับใช้กับประเทศนั้น ๆ อันนี้เขียนไว้ในสัญญาชัดเจน ดังนั้นเมื่อมีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ บัญญัติใช้ กระทรวงพาณิชย์จึงได้นำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาก่อนที่จะไปให้สัตยาบันให้มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็พอทราบคร่าว ๆ ว่าหลังจากกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ประกาศใช้แล้วนะครับ ตามที่ท่านวุฒิสมาชิกได้เรียนเมื่อสักครู่ คุณสุรชัย ได้เรียนแล้วนะครับ ปัญหามันก็จำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ที่นี้กระผมใคร่จะเรียนถามว่า มันไม่ใช่ตัวร่างพระราชบัญญัติ ถ้าเราโหวตลงมติเห็นชอบไปเลยไม่จำเป็นต้องตั้งกรรมาธิการนะครับ ฉะนั้นผมอยากปรึกษาว่า ถ้ากระบวนการของสภาผู้แทนราษฎรเวลานั้น เราก็ใช้มาตรา ๑๓๖ (๑๕) เป็นหลัก ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราใช้เป็นหลักเลยว่า เมื่อชี้แจงแล้วเราก็ยังไม่เห็นชอบตอนนี้ เราก็มีสิทธิที่จะตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาก่อนที่จะลงมตินะครับ มันก็เข้าไปในรูปแบบนั้นใช่ไหมครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ เชิญช่วยชี้แจงหน่อยครับ เพราะว่าท่านเป็นคนเสนอ ความจริงก็ขอเห็นชอบ ไม่เห็นชอบเท่านั้นเองครับ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
ท่านประธานครับ เมื่อช่วงบ่ายหลังจากที่กระผมเสนอแล้วก็ทำรัฐมนตรีไม่ชัดเจน ท่านก็
ให้กระผมไปบอกทางวิปนะครับ ผมได้รับแจ้งจากทางวิปว่าตกลงกันว่าจะมีการตั้ง
คณะกรรมการแล้วก็กรอบเวลาขอ ๑๕ วัน นั่นคือสิ่งที่ผมรับทราบครับ ต้องถาม
ทางวิปครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าจะเอาอย่างนั้นก็คือหมายความว่า
เรายังไม่รับว่าเห็นชอบ เราตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ก่อน อย่างนั้นใช่ไหมครับ
ในกรณีเรื่องนี้ อย่างนั้นหรือเปล่าครับ ผมถามที่ประชุม เชิญครับท่านกเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กุเทพ ไสกกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุม
ก่อนหน้านี้นะครับว่าเมื่อใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๓๗ ก็ทำให้เกิดปัญหาอยู่เหมือนกันว่าการตั้งกรรมาธิการนั้นจะออกมาแบบใด
และที่สำคัญก็คือว่าการพิจารณาจะพิจารณาในฐานะเป็นร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติ
และที่สำคัญท่านประธานครับเมื่อตั้งกรรมาธิการแล้วท่านประธานก็ต้องเรียกประชุม
รัฐสภาอีกครั้งหนึ่งเพื่อมารับรอง และผมก็คิดว่าตรงนั้นก็คงเป็นภาระของพวกเขา แต่ว่า
ก็ไม่ได้ชัดเจนหรือครับท่านประธานครับ แต่เพียงกราบเรียนให้เห็นว่าความจำเป็น
ที่จะต้องทำถึงขั้นนั้นจำเป็นไหม เพราะวันนี้ก็ได้ฟังและก็ไปศึกษาก็จะไม่ได้แค้เลย
ท่านรัฐมนตรีก็ยืนยันว่าไม่ได้เลย แล้วก็อาจจะไปทำเพียงข้อสังเกตมาว่ามีความเห็น
อย่างไร แล้วก็มาสู่ที่ประชุมนี้อีกครั้งหนึ่ง การประชุมร่วมรัฐสภาก็คงไม่ใช่ทำได้ง่าย ๆ นัก
ผมก็คิดว่าตรงนี้ก็ขึ้นอยู่กับทางพวกเราว่าจะตกลงกันอย่างไร เพราะท่านผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎรท่านก็เสนอด้วยเจตนาดีนะครับ ผมก็เพียงแต่กราบเรียนตรงนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทิตาครับ ช่วยชี้แจงหน่อย

นายวิทิตา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิทิตา บุรณศิริ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ต้องขอประทานโทษนะครับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรที่เรียนว่าวิปมีการ

๑๓๑

ร ๒/๒๕๕๑ (ส.นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๖๔/๒

หารือกัน ผมเรียนตามข้อเท็จจริงว่าประเด็นของตัวกระผมเองนั้นเสนอความคิดเห็นว่าให้ขอความเห็นในกรณีว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ แต่ท่านสมาชิกบางท่านบอกว่าก่อนที่จะแสดงความเห็นชอบน่าจะมีการศึกษาหรือตั้งกรรมาธิการ เพื่อดูประเด็นนี้ก่อนว่าเป็นอย่างไรมาก่อน แต่ความเห็นส่วนตัวผมเรียนตามตรง ด้วยความเคารพท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เมื่อเช้าผมได้ฟังการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในส่วนนี้ก็ยังเป็นประเด็นที่ผมยังบอกว่าผมมีมติในส่วนของวิปพิจารณาให้ความเห็นชอบก็น่าจะพอเพียงพอสำหรับการเสนอโดยกระทรวงพาณิชย์ โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีได้เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ส่วนตัวผมเองขออนุญาตนำเรียนด้วยความเห็นว่าหากรัฐสภาแห่งนี้ได้แสดงความเห็นชอบโดยไม่ตั้งกรรมาธิการ ตัวกระผมเองไม่ขัดข้องครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวรินทร์ เทียมจรัส

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกของรัฐสภา นะครับ ในฐานะวุฒิสภานะครับ ผมเห็นว่าการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อศึกษา แล้วก็จะเห็นว่าถ้ามันมีข้อบกพร่องกระบวนการต่อไปก็คือว่ารัฐสภาแห่งนี้จะรับหรือไม่รับคือไปพิจารณาอีกขั้นตอนหนึ่ง ไม่ใช่สุกเอาเผากิน ทำเหมือนสภาชี้แจงที่จะทำงานว่ากันตรง ๆ อย่างนั้นก็ได้อีกครับ เรามีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณากฎหมายทุกฉบับที่มีผลกระทบโดยตรงกับประชาชน ผมไม่แน่ใจว่ากฎหมายฉบับนี้จะต้องผ่านกระบวนการลงประชามติก่อนหรือไม่ เพราะว่าขั้นตอนตามมาตรา ๑๙๐ นั้นจะหมดขั้นตอนไว้ทั้งหมดที่วุฒิสภาแห่งนี้จะต้องทำให้ถูกต้องทั้งสิ้น ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสาทิพย์

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตริง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคฝ่ายค้าน นะครับ ผมถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานเพื่อจะเล่าข้อเท็จจริงให้ฟังว่ามีการพูดคุยกันก่อนหน้านี้ นะครับ โดยผมแล้วก็ประธานวิปรัฐบาล

๑๓๒

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นักสสร ๖๕/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ คือเอกสารที่ท่านเซ็นกันทั้ง ๓ ท่านนั้น ทั้ง ส.ว. ทั้งวิปฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลถึงผมนี่นะครับ ผมทราบแล้วว่าตั้งคณะกรรมการ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ใช่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ที่นี้กระบวนการในการตั้งกรรมการวิสามัญจะทำอย่างไร เพราะว่าตัวเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องพระราชบัญญัติ หรือญัตติ มั่นเรื่องสัญญา ผมก็ไม่เคยผ่านเรื่องนี้ จึงต้องปรึกษาที่ประชุมครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ก็แปลว่าตกลงกันแล้วว่าจะต้องตั้งกรรมการ ถูกไหมครับ บังเอิญสักครู่นี้มีการหารือกันว่าตั้งหรือไม่ตั้งอย่างไร ก็เลยลุกขึ้นมายืนยันท่านนั้นแหละครับว่า ก็คุยกันแล้ว อย่างที่ท่านประธานทราบว่าจะตั้งนะครับ ส่วนกรณีจะตั้งอย่างไรมันก็เป็นขั้นตอนที่หลังจากนี้เราก็คงให้ความเห็นชอบ ส่วนคณะที่ตั้งกันไปนี้จะเรียกว่าเป็นคณะกรรมการวิสามัญหรือไม่ อย่างไร ก็จะเป็นคณะซึ่งรัฐสภาเห็นชอบไปศึกษาเรื่องที่รัฐสภามีการประชุมกันวันนี้ ก็คือข้อตกลงเรื่องของหุ้นส่วนเศรษฐกิจเรื่องอาเซียน – ญี่ปุ่น แล้วก็กำหนดกรอบระยะเวลาไป ผมก็คิดว่าสามารถที่จะดำเนินการตั้งแล้ว แล้วก็กำหนดระยะเวลาแล้วก็กลับมารายงานต่อรัฐสภาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือคงไม่มีปัญหา เพราะว่าเราประชุมร่วมรัฐสภา รัฐสภานี้ ออกอะไรมาก็ได้ ถ้ามติที่ประชุมเกินกึ่งหนึ่งแล้วใช้ได้ทั้งนั้น ไม่มีปัญหาครับ ก็เห็นมีคุณชัยวัฒน์ มีอะไร ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ต้องขอกราบขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งครับ แล้วก็ได้เรียกเปิดประชุมรัฐสภาในครั้งนี่ เพื่อที่จะให้พวกเราได้พิจารณา แม้ว่าเมื่อวานนี้ จะมีความเห็นคัดค้าน เมื่อคืนถึงตีหนึ่งเศษนะครับเกือบตีสอง พวกเราก็ยังมาปฏิบัติหน้าที่ ก็ห่วงแต่ท่านประธานนะครับ ก็อาวุโสพอสมควรอายุ ก็ยังแข็งแรงก็ขอให้ดูแลสุขภาพด้วยท่านประธานครับ อยากจะให้เป็นคุณพ่อผมอยู่นาน ๆ ท่านประธานครับ

๑๓๓

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

น กัสสร ๖๕/๒

คืออย่างนี้ครับ ในเรื่องของสนธิสัญญาฉบับนี้ครับ ในเมื่อเราได้ไปดำเนินการในเรื่องของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียนของญี่ปุ่นแล้ว ก็ต้องอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า โดยข้อบังคับของรัฐธรรมนูญ และก็แนวปฏิบัติ ซึ่งท่านประธานก็บอกยังไม่เห็นได้พบ หรือได้ดำเนินการ แม้ท่านประธานจะอยู่สภาแห่งนี้มานานก็ตามแต่ ผมอยากจะกราบเรียนด้วยระยะเวลาของข้อตกลงที่เราจะต้องปฏิบัติ ซึ่งมีระยะเวลาเหลือเพียงไม่กี่วัน เพื่อให้ดำเนินการได้สำเร็จเสร็จสิ้น เรียบร้อย แล้วก็ในโอกาสต่อไปพวกเราก็จะได้พิจารณาในข้อคิดเห็นอื่น ๆ นะครับ จะเป็นเรื่องใดก็ตามแต่ ซึ่งจะเป็นข้อสังเกตในเรื่องนี้ที่เราพิจารณา หรือแม้แต่สมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาแล้ว แต่วันนี้ขอเป็นการลงมติผ่านไปก่อนนะครับท่านประธาน ผมเห็นควรเป็นอย่างนั้นนะครับท่านประธาน กราบขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้ามันผ่านเห็นชอบไปแล้วนะครับ ก็ตั้งไม่ได้ ถ้าเห็นชอบก็ทำไปเท่านั้นเอง เชิญคุณพิชณู

นายพิชณู หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิชณู หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ จากที่ได้ฟังเพื่อนสมาชิกทุกท่านอภิปรายมา ผมเห็นว่ามีความหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เราพิจารณานี้ อยู่ ๒ - ๓ กฎหมาย อันดับแรกคือกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐสภาเราพิจารณา นอกจากนั้นก็ยังมีมาตรา ๑๓๖ ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการประชุมร่วมกันของรัฐสภา แล้วอีกอันหนึ่งก็คือข้อบังคับ ข้อ ๔๖ เพราะฉะนั้นรวมทั้ง ๓ อย่างแล้วกระผมใคร่ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น เพื่อให้เราได้รับทราบข้อเท็จจริงก่อนที่เราจะตัดสินใจต่อไป ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ มีผู้รับรองเกิน ๑๐ คนก็ใช้ได้ ใช้ได้แล้วครับ ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น มีไหมครับ

๑๓๔

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริกา ๖๖/๑

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมนี้ นำเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่นไปศึกษาก่อนความเห็นชอบ แล้วนำสู่การพิจารณาของสภาอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นครับ ตั้งคณะกรรมการอะไรครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอคณะกรรมการ คณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น และก็ขอเสนอ สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ จำนวน ๓๖ คนท่านครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ สัดส่วนของ คณะกรรมการก็มีดังต่อไปนี้ รัฐบาล ๓ ส.ว. ๘ ส.ส. ๒๕ เดี่ยวผมแจ้งให้ทราบ ก่อนครับ ส่วนพรรคต่าง ๆ มีสัดส่วนดังนี้คือ ส.ว. ท่านรับไป ๘ ท่านแล้ว แล้วก็ พลังประชาชน ๑๒ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน ชาติไทย ๒ ท่าน เพื่อแผ่นดิน ๑ ท่าน มัชฌิมาธิปไตย ๑ ท่าน รวมใจไทยชาติพัฒนาและประชาราช ๑ ท่าน

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ที่ ๓ ท่านเสนอมา มันผิดพลาดนะครับ ที่หลังท่านต้องระมัดระวังก่อนครับ อย่าหลอกประธานเรื่อย ๆ อย่างนี้ไม่ดีครับ เชิญคุณพิษณุ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ไม่ได้หลอกท่านประธานครับ ดูว่าท่านประธานวงหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่และก็เป็นเรื่องสำคัญด้วย ซึ่งเราดูแล้วเป็นหน้าที่ ของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งจากการสังเกตแล้วจากการศึกษาแล้ว ทาง กรม. ก็ไม่มีส่วนก็คือ อาศัยโควตาของพรรคการเมืองต่าง ๆ จึงขอเสนอท่านประธานสัดส่วนดังนี้ ส.ว. ๘ คน

๑๓๕

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริกา ๖๖/๒

ส.ส. ๒๗ คน พรรคพลังประชาชน ๑๓ คน พรรคประชาธิปัตย์ ๙ คน พรรคชาติไทย ๒ คน พรรคเพื่อแผ่นดิน ๑ คน พรรคภูมิใจไทย ๑ คน พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา และพรรคประชากร ๑ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ผมเรียนถามที่ประชุมต้องนับองค์ประชุมให้ครบไหมครับ ต้องไหม ถือว่าที่ประชุมครบแล้ว ๔๐๐ กว่าท่านใช่ไหมครับ ก็ถือว่าที่ประชุมไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอื่นช่วยเสนอชื่อเลย ฝ่ายรัฐบาลเสนอก่อน ถ้าอย่างนั้นรัฐบาลไม่เกี่ยว เชิญวุฒิสมาชิกเสนอก่อน ท่านวิทยา เชิญครับ

นายวิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อในสัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๙ ท่าน ดังนี้ ๑. ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ๒. ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๓. ท่านสุรเดช จิรัฐิติเจริญ ๔. ท่านพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ๕. ท่านถนอม ส่งเสริม ๖. ท่านรสสุคนธ์ ภูริเดช ๗. ท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย ๘. ท่านชลิต แก้วจินดา และ ๙. คุณสุรจิต ชีรเวทย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๓๖

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๖๗/๑

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
หนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ใคร่ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่น
จำนวน ๑๓ ท่านดังนี้ครับ ๑. นางสาวชุติมา บุญประภัสร์ ๒. นายวิจิตรชัย แจ่มแจ่ม
๓. นายวีรชัย พลาศรัย ๔. ร้อยโท กุเทพ ไสยกระจ่าง ๕. นายจิรวุฒิ ศิริพานิชย์
๖. นายสุทธิชัย จรูญเนตร ๗. นายนิรมิต สุจาวี ๘. นายอนันต์ ศรีพันธุ์ ๙. นายพินิจ
จันทร์สมบูรณ์ ๑๐. นายสงวน พงษ์มณี ๑๑. นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล
๑๒. นางนฤมล ธารดำรงค์ ๑๓. นายธนศ เครือรัตน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานวุฒิสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
ก็ประธาธิปไตย์ เจริญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญยอด สุขถิ่นไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ขอเสนอชื่อนามของกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ
อาเซียน – ญี่ปุ่น ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตย์ดังนี้ ๑. ดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณศิริ
๒. นายเกียรติ สิทธิอมร ๓. นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ๔. นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์
๕. ดอกเตอร์ศุภชัย ศรีหาล้า ๖. หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดอกเตอร์รัชดา ธนาดิเรก ๘. ดอกเตอร์คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช และ ๙. นายจตุ
ไกรกฤษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานวุฒิสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน

นายเสมอ กัน เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เสมอ กัน เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุพรรณบุรีจากพรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของพรรคชาติไทย

๑๓๗

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๖๗/๒

ขอเสนอ นายเกื้อกุล ด้านชัยวิจิตร และนายยุทธนา โพธิ์สุนทร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปพรรค
เพื่อแผ่นดิน ๑ ท่าน เชิญครับ

ร้อยตรี (หญิง) ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(นครราชสีมา) : ดิฉัน ร้อยตรี (หญิง) ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี พรรคเพื่อแผ่นดิน ขอเสนอ
ชื่อคณะกรรมการพิจารณาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น นายนรพล
ตันติมนตรี ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
พรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่าน เชิญครับ

นายมานิช เสงยศมาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมานิช เสงยศมาก สมาชิกรัฐสภา ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน ตามสัดส่วน
ของพรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่าน คือนายสมนึก เสงวณิชย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา พรรคประชากร ๑ ท่าน เชิญครับ

นายวัชรพล โตมรศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม วัชรพล โตมรศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
ข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ในสัดส่วนพรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา และ
ประชากร จำนวน ๑ ท่าน ได้แก่ นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญ
ท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อทบทวนอีกครั้ง จะมีการแก้ไขหรือไม่อย่างไรครับ เชิญครับ

๑๓๘

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๖๗/๓

นาย พิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายนาม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น
๑. นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๒. นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๓. นายสุรเดช จิรจิตติเจริญ
๔. นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ๕. นายถนอม ส่งเสริม ๖. นางรสสุคนธ์ ภูริเดช ๗. นายอนุศักดิ์
คงมาลัย ๘. นายชลิต แก้วจินดา ๙. นายสุรจิต ชีรเวทย์ ๑๐. นางสาวชุติมา
บุญประภัสร์ ๑๑. นายวิรัชชัย แจ่มแจ่ม ๑๒. นายวีรชัย พลาศรัย ๑๓. ร้อยโท กุเทพ
ใสกระจ่าง ๑๔. นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์ ๑๕. นายสุทธิชัย จรุงเนตร ๑๖. นายนิรมิต
สุจारी ๑๗. นายอนันต์ ศรีพันธุ์ ๑๘. นายพินิจ จันทร์สมบุญ ๑๙. นายสงวน พงษ์มณี
๒๐. นายสุรพงษ์ ไตรวิจักษณ์ชัยกุล ๒๑. นางนฤมล ธารดำรงค์ ๒๒. นายธเนศ เครือรัตน์
๒๓. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ๒๔. นายเกียรติ สิทธิอมร-----

๑๓๙

ร ๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๖๘/๑

๒๕. นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ๒๖. นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์ ๒๗. นายศุภชัย ศรีหาล้า
๒๘. หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ๒๙. นางสาวรัชดา ธนาดิเรก ๓๐. คุณหญิงกัลยา
โสภณพนิช ๓๑. นายจตุติ ไกรฤกษ์ ๓๒. นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร ๓๓. นายยุทธนา
ไพธสุธน ๓๔. นายนรพล ตันติมนตรี ๓๕. นายสมนึก เฮงวาณิชย์ และ ๓๖. นายสมชัย
เจริญชัยฤทธิ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านจะ
ตกลงว่าจะนำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นนี้ไปศึกษากี่วันครับ เชิญครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เนื่องจากว่าเวลาเรา
มีจำกัด ท่านประธานครับ ทั้งจะต้องเร่งให้เสร็จเพื่อที่จะให้ทันกับทุกประเทศที่รอเราอยู่
เพราะฉะนั้นผมเสนอ ๑๕ วันครับท่านประธาน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมนี้นำเรื่อง
ข้อตกลงเรื่องหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ๑๕ วันนะครับ ก็เป็นการจบการพิจารณา
เรื่องข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น เชิญคุณเอกพจน์ ปานแย้ม เชิญครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายเอกพจน์ ปานแย้ม ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดียวครับ ผมขอขอบคุณเจ้าหน้าที่
และท่านรัฐมนตรีนะครับ กลับไปพักผ่อนได้ครับ ๑๕ วันครับ เชิญครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) :
ท่านประธานครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี
พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตได้อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๖ (๒) ครับ

และขอให้ที่ประชุมได้พิจารณา ขอลื่อนระเบียบวาระการประชุมเรื่องอื่น ๆ ในเรื่องของการเลือกตั้งคณะกรรมการยกกว้างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ได้ขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งกระผมได้มีเหตุผลที่จะนำเสนอต่อท่านประธานว่า จะสังเกตว่าในการประชุมของทั้ง ๒ สภา ในขณะนี้เราได้มีการใช้ข้อบังคับในแต่ละสภามาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วนะครับ แต่เนื่องจากว่าในช่วงนี้เราจะต้องมีการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือท่านเสนอเลื่อนใช้ใหม่ครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) : ผมจะได้นำเสนอเหตุผลท่านประธานว่า ได้มีเหตุผลในการที่จะขอเลื่อนครับ สั้น ๆ ครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านบอกเลยว่าเป็นอย่างไร ไม่ต้องให้เหตุผลหรอก เพียงแต่ที่ท่านขอผู้รับรองก็แล้วกัน เพื่อรวบรัด

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) : ถ้าอย่างนั้นก็ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ทีนี้ผมขอปรึกษาที่ประชุมนะครับ คือการพิจารณาเรื่องที่มีความสำคัญ เช่น ร่างข้อบังคับนี้ที่ประชุมต้องมีสมาชิกเข้าอยู่ในที่ประชุมเกินกึ่งหนึ่งนะครับ จึงครบและดำเนินการได้ แล้วมันใจใหม่ครับ ผมหวังจะมีปัญหา เพราะว่าสมาชิกพอท่านโหวตเสร็จท่านก็กลับไปหมดแล้ว ผมจึงขอเลื่อนไปพิจารณาโอกาสหน้าในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๑๔ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร นางวัฒนี อุดมศักดิ์ นางชัญญาภักดิ์ ทองมา นางสาวชนิกา ศรีสมวงศ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๕ เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘ เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘ เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
--	--

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๕)

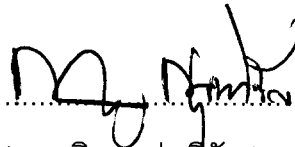
นางนภัสสร สุขเสริม นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช นางสาวจิตตานันท์ เลิศวิมลชัยศิริ นางสาวลักขณา อนุอิน นางวัชรีย์ สะหาบ นางณัฐชนก วงษ์นิล นางศิริลักษณ์ ภูติพงษ์โสภณ	นางสาวสาริศา สิงห์เมธา นางสาวนภา วีระยุทธโกศล นางเพทชาย เรือนเรือง นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์ นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ นางศิริลักษณ์ สุวัตถ์
--	--

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

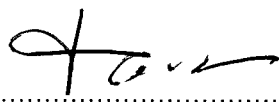
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยอนุโลม

ลงชื่อ.....
(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)
เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ ที่ ๒๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ลงชื่อ.....
(นายชัย ชิดชอบ)
ประธานรัฐสภา